

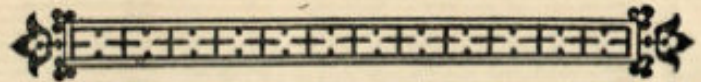
ΑΓΙΑΣΜΑΤΑΡΙΟΝ

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑΡΙΟΝ

998

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Ἐγκρίσει καὶ ἀδεία
τῆς Ἀγιοτάτης καὶ Ἀποστολικῆς Ἐδρας
τῆς παλαιᾶς Ῥώμης.

Π Ι Ν Α Ξ
ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

	Σελ.
Εὔχαι εἰς Γυναῖκα Ἀρχὴ τῆ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως τοῦ παιδίου αὐτῆς	1
Εὔχαι εἰς τὸ κατασφραγίσαι παιδίον, λαμβάνον ὄνομα τῆ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ	4
Εὔχαι εἰς Γυναῖκα Ἀρχὴ καὶ εἰς τὸ ἐκκλησιασθῆναι παιδίον, μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας	7
Εὔχῃ εἰς Γυναῖκα, ὅταν ἀποβάληται	13

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΧΡΙΣΜΑΤΟΣ

Τάξις γινομένη πρὸ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος	15
Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος	25
Ἀκολουθία τοῦ Χρίσματος	35
Εὔχῃ τῆς Ἀπολούσεως	39
Εὔχῃ εἰς Τριχοκυρίαν	42
Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος κατ' ἐπιτομήν	45

Διάταξις τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος κατ' ἐπιτομήν, ἐν
κινδύνῳ θανάτου 64

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

Ἀκολουθία τῶν Ἐξομολογουμένων κατὰ πλάτος . . 65
Σύντομος ἀκολουθία τῶν Ἐξομολογουμένων . . . 72

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΩΜΑΤΟΣ

Ἀκολουθία γινομένη ἐπὶ Μνήστροις, ἡγουν τοῦ Ἀβ-
βαθῶνος 76
Ἀκολουθία τοῦ Στεφανώματος 82
Ἀκολουθία εἰς ἕξαμον 101

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἐλαίου κατὰ πλάτος . . . 107
Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἐλαίου κατ' ἐπιτομήν . . . 155

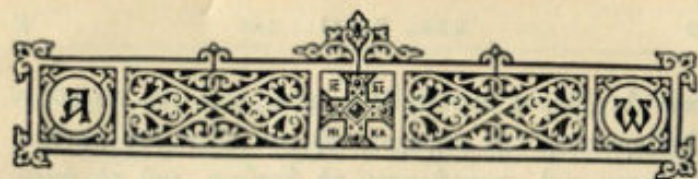
ΔΙΑΦΟΡΑ

Τάξις γινομένη ἐπὶ τῇ ἁγίᾳ Μεταλήψει ἐν οἴκῳ
ἀββώστου 167
Ἀκολουθία εἰς Παράκλησιν ἀσθενῶν 173
Ἀκολουθία τῆς κοινῆς Παρακλήσεως 194

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τάξις τῆς Μεταλήψεως τῶν πιστῶν ἔξω τῆς θείας
Λειτουργίας 216
Τάξις τῆς Μεταλήψεως τῶν νηπίων 217

ΕΓΧΑΙ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΕΧΩ

ΤΗ ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΑΥΤΗΣ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε παντοκράτορ, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν· αὐτὴς καὶ τὴν παροῦσαν τὴν σήμερον τέξασαν δούλην σου (τὴν δε) ἴασαι, καὶ ἀνάστησον αὐτὴν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἧς ἐπίκειται· ὅτι κατὰ τὸν τοῦ προφήτου Δαβὶδ λόγον, ἐν ἀνομίαις συνελήφθημεν, καὶ διὰ ῥύπου πάντες ἐσμὲν ἐνώπιόν σου· φύλαξον ταύτην καὶ τὸ παρὸν νήπιον, ὃ ἔτεκε· σκέπασον αὐτὴν ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερυγῶν σου, ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς ἐσχάτης αὐτῆς τελειώσεως, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· Ὅτι εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ὡς νήπιον ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς,

καὶ ὡς βρέφος ἀναδειχθεὶς, αὐτὸς καὶ τὴν παροῦσαν δούλην σου, τὴν σήμερον τέξασαν τὸ παρὸν παιδίον, ἐλέησον καὶ συγχώρησον τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια αὐτῆς πταίσματα· καὶ διαφύλαξον αὐτὴν ἀπὸ πάσης τοῦ διαβόλου τυραννίδος· καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κυηθὲν νήπιον διατήρησον ἀπὸ πάσης φαρμακείας, ἀπὸ πάσης χαλεπότητος, ἀπὸ πάσης ζάλης τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν, ἡμερινῶν τε καὶ νυκτερινῶν. Ταύτην δὲ διατήρησον ὑπὸ τὴν κραταίαν χεῖρά σου, καὶ δὸς αὐτῇ ταχινὴν ἐξανάστασιν, καὶ τοῦ ῥύπου κάθαρον, καὶ τοὺς πόνους θεραπείουσον, καὶ βῶσιν καὶ εὐρωστίαν ψυχῇ τε καὶ σώματι δώρησαι· καὶ δι' ἀγγέλων φαιδρῶν καὶ φωτεινῶν, ταύτην περιθάλψον, καὶ περιφρούρησον ἀπὸ πάσης ἐπελεύσεως τῶν ἀοράτων πνευμάτων. **Ναί, Κύριε,** ἀπὸ νόσου καὶ μαλακίας, ἀπὸ ζήλου καὶ φθόνου, καὶ ὀφθαλμῶν βασκανίας· καὶ ἐλέησον αὐτήν, καὶ τὸ βρέφος, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ καθάρισον αὐτήν ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ ῥύπου, καὶ τῶν ποικίλων αὐτῇ ἐπερχομένων σπλαγγικῶν ἐνοχλήσεων, καὶ ἔξαξον αὐτήν διὰ τῆς ταχινῆς σου ἐλεημοσύνης, ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σώματι εἰς ἐπανόρθωσιν· καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κυηθὲν νήπιον ἀξίωσον προσκυνῆσαι τὸν ἐπίγειον ναόν, ὃν ἡτοίμασας δοξολογεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐδοκήσας καταλθεῖν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ γεννηθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ὁ γινώσκων τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, συγχώρησον τῇ δούλῃ σου **(τῇ δε)**, τῇ τεξάσῃ σήμερον, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου. Σὺ γὰρ εἶπας, Κύριε· ἀυξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς· διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς οἱ δούλοι σου δεόμεθα, καὶ θαρβύοντες διὰ τῆς ἀνεξικάκου σου φιλανθρωπίας φόβῳ βοῶμεν πρὸς τὸ τῆς βασιλείας σου ἅγιον ὄνομα· Ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε τὴν ἀσθενεῖαν ἡμῶν τῶν καταδίκων, καὶ συγχώρησον τῇ δούλῃ σου **(τῇ δε)**, καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ, ᾧ ἐγεννήθη τὸ παιδίον· καὶ τοῖς ἀφαιμένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐνθάδε εἰρισκομένοις πᾶσιν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον· ὅτι μόνος ἔχεις ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, οὖν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

**ΕΥΧΗ
ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΦΡΑΓΙΣΑΙ ΠΑΙΔΙΟΝ,**

**ΛΑΜΒΑΝΟΝ ΟΝΟΜΑ ΤΗ ΟΓΔΟΗ ΗΜΕΡΑ
ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΑΓΤΟΥ.**

*Ίστίον δέ εστι τῆ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν γέννησιν
προσάγεται ἐν τῇ Ναφ τὸ βρέφος παρὰ τῆς μητέρας, καὶ
ἵσταται πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ.*

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Ἐβλογητόν, λέγων·

Ἐβλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. *Τρίς.*

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἐλάσθητι
ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνο-
μίας ἡμῶν. Ἄγισ, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ

ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίε-
μεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς
εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ
δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ,
καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἐἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, ἢ τοῦ ἁγίου τοῦ
Ναοῦ.

*Ὁ δὲ Ἱερεὺς σφραγίζει τὸ μέτωπον, τὸ στόμα, καὶ
τὸ στήθος τοῦ βρέφους, καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν·*

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ πα-
ρακαλοῦμεν· σημειωθήτω τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου
ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν δε), καὶ σημειωθήτω ὁ
Σταυρὸς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ
τοῖς διαλογισμοῖς αὐτοῦ, εἰς τὸ φυγεῖν τὴν ματαιό-
τητα τοῦ κόσμου, καὶ πᾶσαν τὴν πονηρὰν ἐπιβου-
λὴν τοῦ ἐχθροῦ, ἀκολουθεῖν δὲ τοῖς προτάγμασί
σου. Καὶ δός, Κύριε, ἀνεξάρνητον μείναι τὸ ὄνομά
σου τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτόν, συναπτόμενον ἐν καιρῷ εὐ-
θέτῳ τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, καὶ τελειούμενον διὰ
τῶν φρικτῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ σου, ἵνα κατὰ
τὰς ἐντολάς σου πολιτευσάμενος, καὶ φυλάξας τὴν
σφραγίδα ἁθραυστον, τύχῃ τῆς μακαριότητος τῶν
ἐκλεκτῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· Χάριτι, καὶ φιλαν-

θρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὐ εὐλογη-
τὸς εἶ, σὺν τῇ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἀνὰ χεῖρας λαβὼν τὸ παιδίον, ἵσταται ἔμπρο-
σθεν τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, ἢ τῆς εἰκόνης τῆς ὑπεραγίας
Θεοτόκου, καὶ ποιεῖ σταυροῦ τύπον, λέγων·

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ
γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ
σύ, Πρεσβύτα δίκαιε, δεξιόμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν
ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν
καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλοις οὕτως·

Ἵ Ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς
ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἵ Ἀναγνώστης· Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ
Πνεύματι, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύ-
ριε ἐλέησον. Πάτερ, εὐλόγησον.

Ἵ Ἱερεὺς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἀγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, καὶ πάντων
τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος.

Ἵ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΕΧΘ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΘΗΝΑΙ ΠΑΙΔΙΟΝ,

ΜΕΤΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΗΜΕΡΑΣ.

Τῇ δὲ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ, τὸ βρέφος πάλιν προ-
σάγεται τῇ Ναῷ ἐπὶ τῇ ἐκκλησιασθῆναι, ἤγουν, ἀρχὴν
λαβεῖν τοῦ εἰσάγεσθαι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Προσάγεται
δὲ παρὰ τῆς μητρὸς ἤδη κεκαθαρμένης καὶ λελουμένης
οὔσης, παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος ἀναδέχεσθαι τοῦτο
κατὰ τὸ βάπτισμα. Ἰσταμένης δὲ αὐτῆς μετὰ τοῦ βρέ-
φους πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ Εὐλογητὸν
Τρισάγιον τὸ Παναγία Τριάς σὺν τῇ Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι
σοῦ ἐσιν. Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον, ἢ τῆς ἡμέρας τὸ τυχόν,
ἢ τοῦ λαχόντος Ἀγίου. Δόξα, καὶ νῦν. Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε,
πάντων τῶν Ἀγίων καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην
δοῦς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Καὶ κλινούσης τῆς μητρὸς τὴν κεφαλὴν, ἅμα τῇ
βρέφει, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν τοῦ σταυροῦ σφραγίδα ἐπ'
αὐτῇ. Καὶ ἀπτόμενος τῆς κεφαλῆς τῆς μητρὸς, λέγει τὴν
Εὐχὴν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ Πατὴρ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πάσαν φύσιν λογι-
κὴν τε καὶ ἄλογον, διὰ τοῦ λόγου σου δημιουργή-
σας, ὁ πάντα ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγα-
γών, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν· ἦν τῇ σφ
θελήματι δέσσωσας δοῦλῃν σου (τὴν δε) καθάρισον
ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καὶ ἀπὸ παντὸς βύπτου, προ-

σερχομένην τῇ ἀγία σου Ἐκκλησίᾳ, ἵνα ἀκατακρίτως ἀξιωθῇ μετασχίσιν τῶν ἀγίων σου μυστηρίων.

Ἰστέον, ὅτι εἰ οὐχ εὐρίσκειται ἐν τοῖς ζῶσι τὸ βρέφος, ἀναγιγνώσκειται ἕως ὅδε ἡ Εὐχή. Εἶτα ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Εἰ δὲ ζῆ, τότε ἀπτόμενος καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ βρέφους λέγει·

Καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς τεχθὲν παιδίον εὐλόγησον, αὖξησον, ἀγίασον, συνέτισον, σφραγίσσον, καλοφρόνισον· ὅτι σὺ παρήγαγες αὐτό, καὶ ἔδειξας αὐτῷ τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν, * ἵνα καὶ τοῦ νοητοῦ καταξιωθῇ φωτὸς ἐν καιρῷ, ᾧ ἔωρισας, καὶ συγκαταριθμηθῇ τῇ ἀγία σου ποίμνι, * *Ταῦτα παραλείπονται ἐὰν τὸ τέκνον ἢ βαπτισμένον.* διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. *Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.*

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πάσι.

Ὁ Ἀναγνώστης· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Ἀναγνώστης· Σοί, Κύριε.

Εὐχή εἰς τὴν μητέρα τοῦ παιδίου.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγεγόμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, παραγενοῦ καὶ ἐπὶ τὴν δούλῃν σου (τὴν δε), καὶ καταξίωσον αὐτὴν διὰ τῶν εὐχῶν τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου καταφυγεῖν ἐν τῇ ἀγία σου καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τυχεῖν τῆς εἰσόδου τοῦ Ναοῦ τῆς δόξης σου, καὶ ἀξίωσον αὐτὴν μεταλαβεῖν τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Ἀπόπλυνον αὐτῆς τὸν ῥύπον τοῦ σώματος, καὶ τὸν σπύλον τῆς ψυχῆς ἐν τῇ συμπληρώσει τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν· ὅπως ἀξιωθείσα εἰσελθεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ Ναῷ σου, δοξάσῃ σὺν ἡμῖν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Εὐχή ἑτέρα εἰς τὸ παιδίον, ἕπερ ὁ Ἱερεὺς σφραγίζων, ἐπιτίχεται.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις, βρέφος τῷ νομικῷ Ναῷ προσαχθεὶς ὑπὸ Μαρίας τῆς ἀπειρογάμου, καὶ ἀγίας σου Μητρός, καὶ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθεὶς, αὐτός, Δέσποτα παντοδύναμη, καὶ τὸ προσαχθὲν τοῦτο βρέφος, ἐμφανισθῆναί σοι τῷ πάντων ποιητῇ, εὐλόγησον. Καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον αὖξησον· ἀποσοβῶν ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐναντίαν

δύναμιν, διὰ τῆς σημειώσεως τοῦ τύπου τοῦ σταυροῦ σου· σὺ γὰρ εἶ ὁ φυλάσσων τὰ νήπια, Κύριε, * ἵνα καταξιωθῆν τοῦ ἁγίου βαπτίσματος, ** τύχη τῆς μερίδος τῶν ἐκλεκτῶν τῆς βασιλείας σου, φυλαττόμενον σὺν ἡμῖν τῇ χάριτι τῆς ἁγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, καὶ εὐχαριστία, καὶ προσκύνσεις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἰστέον, ὅτι εἰ τὸ παιδίον ἐβαπτίσθη, οὕτω λέγει ὁ Ἱερεὺς· * ἵνα διὰ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος, οὗ κατηξιώθη, ** τύχη....

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πάσι.

Ὁ Ἀναγνώστης· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Ἀναγνώστης· Σοί, Κύριε.

Ὁ Θεός, ὁ Πατήρ, ὁ παντοκράτωρ, ὁ διὰ τοῦ μεγαλοφωνοτάτου τῶν προφητῶν Ἠσαΐου προκαταγεύλας ἡμῖν τὴν ἐκ Παρθένου σάρκωσιν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὃς ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν εὐδοκίᾳ σῆ, καὶ συνεργίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διὰ τὴν ἡμῶν τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ἀμέτρῳ εὐσπλαγχνίᾳ ἐξ αὐτῆς νηπιᾶσαι καταδεξά-

μενος, καὶ κατὰ τὸ εἰθισμένον ἐν Νόμῳ ἁγίῳ σου, μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ καθαρισμοῦ, τῷ Ἱερῷ προσαχθῆναι ἠνέσχετο, ἀληθῆς νομοθέτης ὑπάρχων, καὶ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι κατεδέξατο· οὐπερ μυστηρίου τὴν προτύπωσιν ἐν τῷ προλεχθέντι προφύτῃ διὰ τῆς λαβίδος τοῦ ἀνθρακος δηλωθεῖσαν ἐπέγνωμεν, οὐ καὶ ἡμεῖς οἱ πιστοὶ τὴν μίμησιν ἐν χάριτι κατέχομεν· αὐτὸς καὶ νῦν ὁ φυλάσσων τὰ νήπια, Κύριε, εὐλόγησον τὸ παιδίον τοῦτο, ἅμα τοῖς γονεῦσι καὶ ἀναδόχοις αὐτοῦ· * καὶ καταξίωσον αὐτὸ ἐν καιρῷ εὐθέτῳ καὶ τῆς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγεννήσεως· συγκαταρίθμησον αὐτὸ τῇ ἀγίᾳ σου ποιμνῇ τῶν λογικῶν προβάτων, τῶν ἐπισκεκλημένων τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ σου. ** Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ πάλιν ἰστέον, ὅτι εἰ τὸ παιδίον ἐβαπτίσθη, οὗ λέγομεν τὴν Εὐχὴν Ὁ Θεός... ἢ καταλιμπάνομεν ταῦτα· * καὶ καταξίωσον αὐτὸ ἐν καιρῷ... μέχρι τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ σου. **

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ παιδίον, σχηματίζει σταυρὸν μετ' αὐτοῦ πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, λέγων·

Ἐκκλησιάζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ

ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Εἶτα εἰσάγει αὐτὸ ἐν τῇ Ναφ, λέγων·

Εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσει πρὸς Ναὸν ἁγίόν σου.

Καὶ εἰσέρχεται ἐν τῇ μέσῃ τοῦ Ναοῦ, λέγων·

Ἐκκλησιάζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ... Εἶτα λέγει·

Ἐν μέσῃ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

Εἶτα προσάγει αὐτὸ πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ θυσιαστηρίου, λέγων·

Ἐκκλησιάζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ... Καὶ εἰσάγει αὐτὸ εἰς τὸ ἅγιον θυσιαστήριον, εἰ μὲν εἶη ἄρβεν· εἰ δὲ θῆλυ, ἕως τῶν ἑραίων πυλῶν, λέγων τὸ· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Καὶ μετὰ ταῦτα τίθει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ οὕτως ὁ ἀνάδοχος προσκυνήσας γ'· λαμβάνει αὐτό, καὶ ἐξέρχεται.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ, ὡς ἔθος, Ἀπόλυσιν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΟΤΑΝ ΑΠΟΒΑΛΗΤΑΙ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν Τρισάγιον· τὸ Παναγία Τριάς... τὸ Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστιν... τὸ Ἀπολυτικίον τῆς ἡμέρας· Εἶτα

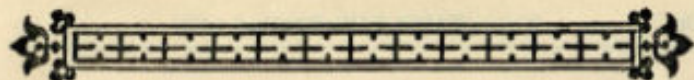
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ἐν φάτνῃ ὡς βρέφος ἀνακλιθεὶς· αὐτὸς τὴν παροῦσαν δούλην σου (τὴν δε), σήμερον τὴν ἐν ἁμαρτίαις εἰς φόνον περιπεσοῦσαν ἐκουσίως, ἢ ἀκουσίως, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ συλληφθὲν ἀποβαλλομένην, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος· καὶ συγχώρησον αὐτῆς τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια πταίσματα· καὶ διαφύλαξον ἀπὸ πάσης τοῦ διαβόλου μηχανουργίας· καὶ τὸν ῥύπον κἀθαρὸν· τοὺς πόνους θεράπευσον· τὴν ῥῶσιν καὶ εὐρωστίαν τῇ σώματι σὺν τῇ ψυχῇ αὐτῆς, φιλόανθρωπε, δώρησαι· καὶ δι' ἀγγέλου φωτεινοῦ ταύτην περιφρουρήσον ἀπὸ πάσης ἐπελεύσεως τῶν ἀοράτων δαιμόνων. Naί, Κύριε, ἀπὸ νόσου καὶ μαλακίας, καὶ καθάρισον αὐτὴν ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ ῥύπου, καὶ τῶν ποικίλων αὐτῇ ἐπερχομένων ἐνοχλήσεων σπλαγχνικῶν· καὶ ἔξαξον αὐτὴν διὰ τῆς πολλῆς σου ἐλεημοσύνης ἐν τῇ ταπεινῇ αὐτῆς σώματι· καὶ ἀνάστησον αὐτὴν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἧς περικαίται· ὅτι ἐν ἁμαρτίαις ἐκυήθημεν, καὶ ἐν ἀνομίαις, καὶ διὰ ῥύπου πάντες ἐσμὲν ἐνώπιόν σου, Κύριε· καὶ μετὰ φόβου βοῶμεν

καὶ λέγομεν· Ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε τὴν ἀσθενείαν ἡμῶν τῶν καταδίκων, καὶ συγχώρησον τῇ δούλῃ σου ταύτῃ (τῇ δε), τῇ ἐν ἁμαρτίαις φόνῃ περιπεσοῦσῃ ἐκουσίως, ἢ ἀκουσίως, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ συλληφθὲν ἀποβαλλομένη, καὶ πάντας τοὺς εὗρισκομένους καὶ ἀφαιμένους αὐτῆς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, ἐλέησον καὶ συγχώρησον· ὅτι σὺ μόνος ἔχεις ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας καὶ ἀνομίας, πρεσβείαις τῆς πανάγνου σου Μητρός, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Ἵνα πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Τ Α Ξ Ι Σ

ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ

Εὐχή εἰς τὸ ποιῆσαι Κατηχούμενον.

Ὁ Ἱερεὺς, λαβὼν τὸ ἐπιτραχήλιον, ἀπέρχεται ἐν τῇ νάρθηκι. Καὶ λύει τὴν ζώνην τοῦ μέλλοντος φωτισθῆναι, καὶ ἀποδύει, καὶ ὑπολύει αὐτόν. Καὶ ἱστησιν αὐτὸν κατὰ ἀνατολάς, μονοχίτωνα, λυσιζωνον, ἀσκεπῆ, καὶ ἀνυπόδητον, ἔχοντα τὰς χεῖρας κάτω. Καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ γ'. Καὶ σπραγίζει αὐτοῦ τὸ μέτωπον καὶ τὸ στήθος, ἐκ τρίτου. Καὶ ἐπιτίθει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, λέγων·

Ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, Κύριε ὁ Θεός τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ἐπιτίθημι τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν δε), τὸν καταξιωθέντα φυγεῖν ἐπὶ τὸ ἅγιον ὄνομά σου, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερυγῶν σου διαφυλαχθῆναι· ἀπόστησον ἀπ' αὐτοῦ τὴν παλαιὰν ἐκείνην πλάνην, καὶ ἐμπλησον αὐτὸν τῆς εἰς σὲ πίστεως, καὶ ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης· ἵνα γνῶ, ὅτι σὺ μόνος Θεός ἀληθινός, καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱός, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα. Δὸς αὐτῷ ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς σου πορευθῆναι, καὶ τὰ ἀρεστά σοι φυλάξαι· ὅτι ἐὰν ποιήσῃ αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς· γράφον αὐτὸν ἐν βίβλῳ ζωῆς σου· ἔνωσον αὐτὸν τῇ ποιμνῇ τῆς κληρονομίας σου· δοξασθήτω τὸ ὄνομά σου τὸ

ἅγιον ἐπ' αὐτῷ, καὶ τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος. Ἔστρωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου ἀτενίζοντες εἰς αὐτὸν ἐν ἐλπίδι διαπαντός, καὶ τὰ ὠτά σου τοῦ ἀκούειν τῆς δεήσεως αὐτοῦ. Εὐφρανον αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐν παντὶ τῷ γένει αὐτοῦ, ἵνα ἐξομολογήσῃται σοι, προσκυνῶν καὶ δοξάζων τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ ὕψιστον, καὶ αἰνέσῃ σε διαπαντός πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Σὲ γὰρ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἀφορισμὸς α'.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, διάβολε, ὁ παραγενόμενος εἰς τὸν κόσμον, καὶ κατασκοινώσας ἐν ἀνθρώποις, ἵνα τὴν σὴν καθέλη τυραννίδα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐξεληται· ὅς ἐπὶ ξύλου τὰς ἀντικειμένας δυνάμεις ἐθριάμβευσεν, ἡλίου σκοτισθέντος, καὶ γῆς σαλευομένης, καὶ μνημάτων ἀνοιγομένων, καὶ σωμάτων ἁγίων ἀνισταμένων· ὅς ἔλυσε θανάτῳ τὸν θάνατον, καὶ κατήργησε τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι σὲ τὸν διάβολον. Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ,

τοῦ δεῖξαντος τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τάξαντος τὰ Χερουβίμ, καὶ τὴν φλογίνην βομφαλαὴν τὴν στρεφομένην φρουρεῖν αὐτό· ἐπιτιμῆθητι καὶ ἀναχώρησον. Κατ' ἐκείνου γὰρ σε ὀρκίζω, τοῦ περιπατήσαντος ὡς ἐπὶ ξηρᾶς ἐπὶ νῶτα θαλάσσης, καὶ ἐπιτιμῆσαντος τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων· οὐ τὸ βλέμμα ξηραίνει ἀβύσσους, καὶ ἡ ἀπειλὴ τῆκε ἔρη. Αὐτὸς γὰρ καὶ νῦν ἐπιτάσσει σοι δι' ἡμῶν. Φοβήθητι, ἐξελθε, καὶ ὑπαναχώρησον ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου, καὶ μὴ ὑποστρέψῃς, μηδὲ ὑποκρυβῆς εἰς αὐτό, μηδὲ συναντήσῃς τούτῳ, ἢ ἐνεργήσῃς, μὴ ἐν νυκτί, ἢ ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ὥρα, ἢ ἐν μεσημβρίᾳ· ἀλλὰ ἄπαλθε εἰς τὸν ἴδιον τάρταρον, ἕως τῆς ἡτοιμασμένης μεγάλης ἡμέρας τῆς κρίσεως. Φοβήθητι τὸν Θεόν, τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐπιβλέποντα ἀβύσσους· ὃν τρέμουνσι Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαί, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, τὰ πολυόμματα Χερουβίμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ· ὃν τρέμει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἡ θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Ἐξελθε καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ σφραγισθέντος νεολέκτου στρατιώτου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Κατ' ἐκείνου γὰρ σε ὀρκίζω, τοῦ περιπατοῦντος ἐπὶ πτερώγων ἀνέμων, τοῦ ποιοῦντος τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον· ἐξελθε, καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει, καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου.

Ἵτι δεδέξασται τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ

Υίου, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἀφορισμὸς β'.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ φοβερὸς καὶ ἔνδοξος, ὁ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις, καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ ἀκατάληπτος, καὶ ἀνεξιχνίαστος ὑπάρχων· αὐτὸς ὁ προστάξας σοι, διάβολε, τῆς αἰωνίου κολάσεως τὴν τιμωρίαν, δι' ἡμῶν τῶν ἀχρείων αὐτοῦ δούλων κελύσει σοι, καὶ πάσῃ τῇ συνεργῇ σου δυνάμει, ἀποστῆναι ἀπὸ τοῦ νεωστὶ σφραγισθέντος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὁρκίζω σὺν σε, παμπόνηρον, καὶ ἀκάθαρτον, καὶ μιαρὸν, καὶ ἐβδελυγμένον, καὶ ἀλλότριον πνεῦμα, κατὰ τῆς δυνάμεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ πᾶσαν ἐξουσίαν ἔχοντος ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, τοῦ εἰπόντος τῇ κωφῇ καὶ ἀλάλῃ δαίμονι· ἐξελθε ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Ἀναχώρησον, γνώρισον τὴν σὴν ματαίαν δύναμιν, τὴν μηδὲ χοίρων ἐξουσίαν ἔχουσαν. Ὑπομνήσθητι τοῦ ἐπιτάξαντός σοι κατὰ τὴν σὴν αἴτησιν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων εἰσελθεῖν. Φοβήθητι τὸν Θεόν, οὗ τῷ προστάγματι ἡ γῆ καθ' ὕδατων ἐστίρηκται, τὸν κτίσαντα τὸν οὐρανόν, καὶ στήσαντα τὰ ὄρη σταθμῶ, καὶ τὰς νάπας ζυγῶ, καὶ θέντα ἄμμον θαλάσσης ὄριον, καὶ ἐν ὕδατι σφοδρῶ τρίβον ἀσφαλῆ· τὸν ἀπτόμενον τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζοντα, τὸν ἀναβαλλόμενον φῶς ὡς ἱμάτιον, τὸν

ἐκτείναντα τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρβιν, τὸν στεγάζοντα ἐν ὕδασι τὰ ὑπερφᾶ αὐτοῦ, τὸν θεμελιούοντα τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, τὸν προσκαλούμενον τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέοντα αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Ἐξελθε, καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένου. Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ σωτηριώδους πάθους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος, καὶ κατὰ τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ τῆς φοβεραῖ· ἦξει γὰρ καὶ οὐ χρονιεῖ, κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ σὲ καὶ τὴν συνεργόν σου δύναμιν κολάσει εἰς τὴν γέννηαν τοῦ πυρός, παραδοὺς εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ὅπου ὁ σκόληξ ὁ ἀκοίμητος, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

Ὅτι τὸ κράτος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἀφορισμὸς γ'.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Σαβαώθ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, ἐκζήτησον, ἐξερεύνησον, καὶ ἀπέλασον ἀπ' αὐτοῦ πάντα τὰ ἐνεργήματα τοῦ διαβόλου. Ἐπιτίμησον τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ διώξον αὐτά, καὶ καθάρσον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ τῇ ὀξεῖᾳ σου χρησάμενος ἐνεργεῖα σὺντριψον τὸν Σατανᾶν

ὕπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν τάχει, καὶ δὸς αὐτῷ νίκας κατ' αὐτοῦ, καὶ τῶν ἀκαθάρτων αὐτοῦ πνευμάτων.

Ὅπως τοῦ παρὰ σοῦ ἐλέους τυγχάνων, καταξιωθῆ τῶν ἀθανάτων καὶ ἐπουρανίων σου μυστηρίων, καὶ δόξαν σοι ἀναπέμψῃ τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εὐχή μετὰ τὸ ποιῆσαι κατηχούμενον πρὸς τὸν πρὸς ὄραν βαπτιζόμενον.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ὢν, Δέσποτα Κύριε, ὁ ποιήσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ δὸς αὐτῷ ἐξουσίαν ζωῆς αἰωνίου· εἶτα ἐκπεσόντα διὰ τῆς ἀμαρτίας μὴ παριδὼν, ἀλλ' οἰκονομήσας διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· αὐτὸς καὶ τὸ πλάσμα σου τοῦτο λυτρωσάμενος ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, πρόσδεξαι εἰς τὴν βασιλείαν σου τὴν ἐπουράνιον· διάνοιξον αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας, εἰς τὸ ἀγάσαι ἐν αὐτῷ τὸν φωτισμὸν τοῦ Ἐθαγγελίου σου· σύζευξον τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἄγγελον φωτεινόν, ρυόμενον αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ συναντήματος πονηροῦ, ἀπὸ δαιμονίου μεσημβρινοῦ, ἀπὸ φαντασμάτων πονηρῶν.

Καὶ ἐμφυσᾷ αὐτῷ τρίτον ὁ Ἱερεὺς, καὶ σφραγίζει τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ στόμα, καὶ τὸ στήθος, λέγων·

Ἐξέλασον ἀπ' αὐτοῦ πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον πνεῦμα κεκρυμμένον, καὶ ἐμφωλεῦον αὐτοῦ τῇ καρδίᾳ· **Καὶ λέγει τοῦτο ἐκ γ'.**

Πνεῦμα πλάνης, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα εἰδωλολατρίας καὶ πάσης πλεονεξίας, πνεῦμα ψεύδους καὶ πάσης ἀκαθαρσίας, τῆς ἐνεργουμένης κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ διαβόλου. Καὶ ποίησον αὐτὸν πρόβατον λογικὸν τῆς ἁγίας ποιμένης τοῦ Χριστοῦ σου, μέλος τίμιον τῆς Ἐκκλησίας σου, σκευὸς ἡγιασμένος, οὐδὲν φωτός, καὶ κληρονόμον τῆς βασιλείας σου· ἵνα κατὰ τὰς ἐντολάς σου πολιτευσάμενος, καὶ φυλάξας τὴν σφραγίδα ἁθραυστον, καὶ διατηρήσας τὸν χιτῶνα ἀμόλυντον, τύχῃ τῆς μακαριότητος τῶν Ἁγίων σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου·

Ἐκφώνως·

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀποδυομένου, καὶ ὑπολυομένου τοῦ βαπτιζομένου, ἀποστρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς πρὸς δυσμὰς, ἄνω τὰς χεῖρας ἔχοντα, καὶ λέγει·

Ἀποτάσῃ τῷ Σατανᾷ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ, καὶ πάσῃ τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ, καὶ πάσῃ τῇ πομπῇ αὐτοῦ;

Καὶ ἀποκρίνεται ὁ κατηχούμενος, ἢ ὁ ἀνάδοχος

αὐτοῦ, εἰ ἔστιν ὁ βαπτιζόμενος βάρβαρος ἢ παιδίον, καὶ λέγει·

Ἐποτάσσομαι.

Καὶ τοῦτο λέγεται τρίς.

Καὶ ἐρωτᾷ πάλιν ὁ Ἱερεὺς τὸν βαπτιζόμενον·

Ἐπετάξω τῷ Σατανᾷ;

Καὶ ἀποκρίνεται ὁ κατηχούμενος, ἢ ὁ ἀνάδοχος·

Ἐπεταξάμην.

Καὶ τοῦτο λέγεται πάλιν τρίς.

Τότε λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Καὶ ἐμφύσησον, καὶ ἔμπτυσον αὐτῷ.

Καὶ τοῦτο ποιήσαντος, στρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς κατὰ ἀνατολάς, κάτω τὰς χεῖρας ἔχοντα, καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς·

Συντάσσω τῷ Χριστῷ;

Καὶ ἀποκρίνεται ὁ κατηχούμενος, ἢ ὁ ἀνάδοχος, λέγων·

Συντάσσομαι.

Καὶ τοῦτο λέγεται τρίς.

Εἶτα πάλιν λέγει αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς·

Συνετάξω τῷ Χριστῷ;

Καὶ ἀποκρίνεται·

Συνεταξάμην.

Καὶ πάλιν λέγει·

Καὶ πιστεῖς αὐτῷ;

Καὶ ἀποκρίνεται·

Πιστεύω αὐτῷ, ὡς βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Καὶ λέγει·

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον, Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ Φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἐρωτηθέντος τοῦ κατηχουμένου τρίς, καὶ ἐκ τρίτου εἰπόντος τὸ ἅγιον Σύμβολον, ἐρωτᾷ αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς, λέγων·

Συνετάξω τῷ Χριστῷ;

Καὶ ἀποκρίνεται·

Συνεταξάμην.

Καὶ πάλιν τοῦτο λέγεται τρίς.

Καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Καὶ προσκύνησον αὐτῷ.

Καὶ προσκυνεῖ, λέγων·

Προσκυνῶ Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ πάντας ἀνθρώπους θέλων
σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, προσκάλεσαι τὸν
δοῦλόν σου (τόν δε) πρὸς τὸ ἅγιόν σου φῶτισμα, καὶ
καταξίωσον αὐτὸν τῆς μεγάλης ταύτης χάριτος τοῦ
ἀγίου σου βαπτίσματος· ἀπόδυσον αὐτοῦ τὴν παλαιό-
τητα, καὶ ἀνακαινίσον αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώ-
νιον, καὶ πλήρωσον αὐτὸν τῆς τοῦ ἀγίου σου Πνεύμα-
τος δυνάμεως εἰς ἔνωσιν τοῦ Χριστοῦ σου· ἵνα μηκέτι
τέκνον σώματος ᾖ, ἀλλὰ τέκνον τῆς σῆς βασιλείας.

Εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ,
μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ,
καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἄμην.

Α Κ Ο Λ Ο Γ Θ Ι Α

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ

Εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἀλλάσσει λευκὴν ἱερατι-
κὴν στολὴν καὶ ἐπιμανίκια. Καὶ ἀπτομένων πάντων τῶν
κηρῶν, λαβὼν θυμιατὸν ἀπέρχεται ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ,
καὶ θυμιᾷ κύκλῳ· καὶ ἀποδοῦς τὸν θυμιατὸν, προσκυνεῖ.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ
Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἄμην.

Ὁ Διάκονος· Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ· Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐ-
σταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ
πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν
αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ μακαριωτάτου Πατριάρχου, (ῆ) πα-
νιερωτάτου Μητροπολίτου, ῆ θεοφιλεστάτου Ἀρχιε-
πισκόπου ῆ Ἐπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεινός), τοῦ τι-
μίου πρεσβυτέρου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς
τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ ду-
νάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύ-
ματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς
ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυ-
ρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν
καθαρικτὴν τῆς ὑπερουσίας Τριάδος ἐνεργείαν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως
καὶ εὐσεβείας διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου Πνεύ-
ματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο ἀποτρό-
παιον πάσης ἐπιβουλῆς ὄρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἄξιον γενέσθαι τῆς ἀφθάρτου βασι-
λείας τὸν ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον, τοῦ Κυρίου δεηθῶ-
μεν.

Ἐπὲρ τοῦ νυνὶ προσερχομένου τῷ ἁγίῳ φωτί-
σματι, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸν υἱὸν φωτός, καὶ
κληρονόμον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, τοῦ Κυρίου δεη-
θῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν σύμφυτον, καὶ κοι-
νωνὸν τοῦ θανάτου, καὶ τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτῷ τὴν στολὴν
τοῦ βαπτίσματος, καὶ τὸν ἀβραβῶνα τοῦ Πνεύματος,
ἄσπιλον, καὶ ἀμώμητον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτῷ τὸ ὕδωρ τοῦτο λου-
τρὸν παλιγγενεσίας, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἔνδυμα
ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς
τῆς δεήσεως ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτὸν τε καὶ ἡμᾶς, ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός. τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐν-
δόξου Δεοποιήσεως ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Ὁ Χορὸς: Σοί, Κύριε.

**Καὶ τοῦ Διακόνου λέγοντος ταῦτα, ὁ Ἱερεὺς λέγει
καθ' ἑαυτὸν τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς:**

Ὁ εὐσπλαγχνος καὶ ἐλεήμων Θεός, ὁ ἐτάζων
καρδίας καὶ νεφρούς, καὶ τὰ κρύφια τῶν ἀνθρώπων
ἐπιστάμενος μόνος· οὐ γὰρ ἐστι πρᾶγμα ἀφανές ἐνώ-

πίον σου. ἀλλὰ πάντα γυμνά καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου· ὁ γινώσκων τὰ κατ' ἐμέ, μὴ βδελύξῃ με, μηδὲ τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλὰ πάλιν μου τὰ παραπτώματα καὶ ἐν τῇ ὄρᾳ ταύτῃ, ὁ παρορῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα εἰς μετάνοιαν, καὶ ἀπόπλυνόν μου τὸν ῥύπον τοῦ σώματος, καὶ τὸν σπῖλον τῆς ψυχῆς, καὶ ἴλον με ἀγίασον ὁλοτελεῖ τῇ δυνάμει σου, τῇ ἀοράτῃ καὶ πνευματικῇ δεξιᾷ· ἵνα μὴ ἐλευθερίαν ἄλλοις ἐπαγγελόμενος, καὶ ταύτην παρέχων πίστει τῇ ἠρτημένῃ τῆς σῆς ἀπάτου φιλανθρωπίας, αὐτὸς ὡς δούλος ἁμαρτίας ἀδόκιμος γένωμαι. Μὴ, Δέσποτα, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, μὴ ἀποστραφείῃς τεταπεινωμένος, κατησχυμμένος, ἀλλ' ἐξαπόστειλόν μοι δύναμιν ἐξ ὕψους, καὶ ἐνίσχυσόν με πρὸς τὴν διακονίαν τοῦ προκειμένου σου μυστηρίου, τοῦ μεγάλου καὶ ἐπουρανίου, καὶ μόνωσόν σου τὸν Χριστὸν ἐν τῇ μέλλοντι ἀναγεννασθαι διὰ τῆς ἐμῆς ἐλεεινότητος, καὶ οἰκοδόμησον αὐτὸν ἐν τῇ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν σου, καὶ μὴ καθέλῃς· ἀλλὰ φύτευσον αὐτὸν φύτευμα ἀληθείας, ἐν τῇ ἀγίᾳ σου καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μὴ ἐκτίλῃς· ὅπως προκόπτοντος αὐτοῦ ἐν εὐσεβείᾳ, δοξάζεται καὶ δι' αὐτοῦ τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι οὐκ ἐκφωνεῖ, ἀλλὰ τὸ Ἀμήν, καθ' ἑαυτὸν λέγει.

Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως·

Μέγας εἰ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὑμνον τῶν θαυμασίων σου (τρὶς).

Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῇ σφ' κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σφ' προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταροι καιροὶ τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι δυνάμεις· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος· σὲ δοξάζει σελήνη· σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα· σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς· σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι· σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέβριν· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν φάμιμ· σὺ πρὸς ἀναπνοᾶς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν· οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι· τὰ πολυόμματα Χερουβίμ, καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφίμ κύκλῳ ἐστῶτα, καὶ περιιπτάμενα φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτεται. Σὺ γὰρ, Θεὸς ὢν ἀπερίγραφτος, ἀναρχὸς τε, καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· σὺ γὰρ ἔφερες, Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννόμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν. Τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας,

παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῇ τόκῳ σου· πᾶσα ἡ κτίσις ὑμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γάρ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια βεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμφας τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων.

Αὐτὸς οὖν, φιλόανθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἡγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο (τρὶς).

Καὶ δὲς αὐτῇ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαὶν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγῆν, ἁγιασμοῦ θῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλαξήτηριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεισιν ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Φυγέτωσαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ ἐπιβουλεύοντες τῇ πλάσματί σου· ὅτι τὸ ὄνομά σου, Κύριε, ἐπεκαλεσάμην τὸ θαυμαστόν, καὶ ἔνδοξον, καὶ φοβερόν τοῖς ὑπεναντίοις.

Καὶ σφραγίζε: τῇ δακτύλῳ αὐτοῦ τρὶς, ἐμφυσῶν τὸ ὕδωρ τρὶς, καὶ ἐπεύχεται, λέγων·

Συντριβήτωσαν ὑπὸ τὴν σημεῖωσιν τοῦ τύπου τοῦ Σταυροῦ σου πᾶσαι αἱ ἐναντίαι δυνάμεις (τρὶς).

Ἵποχωρησάτωσαν ἡμῖν πάντα τὰ ἐναέρια καὶ ἀφανῆ εἰδωλα, καὶ μὴ ὑποκυβήτω τῇ ὕδατι τούτῳ δαιμόνιον σκοτεινόν, μηδὲ συγκαταβήτω τῇ βαπτισομένῳ, δεσμέθᾳ σου, Κύριε, πνεῦμα πονηρόν, σκότωσιν λογισμῶν, καὶ ταραχὴν διανοίας ἐπάγον. Ἄλλὰ

σύ, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀνάδειξον τὸ ὕδωρ τοῦτο, ὕδωρ ἀναπαύσεως, ὕδωρ ἀπολυτρώσεως, ὕδωρ ἁγιασμοῦ, καθαρισμόν μολυσμῶν σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἀνεσιν δεσμῶν, ἄφεσιν παραπτωμάτων, φωτισμόν ψυχῶν, λουτρόν παλιγγενεσίας, ἀνακαινισμόν πνεύματος, υἰοθεσίας χάρισμα, ἔνδυμα ἀφθαρσίας, πηγῆν ζωῆς. Σὺ γὰρ εἶπας, Κύριε· λούσασθε καὶ καθαροὶ γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Σὺ ἐχαρίσω ἡμῖν τὴν ἄνωθεν ἀναγέννησιν, δι' ὕδατος καὶ πνεύματος. Ἐπιφάνηθι, Κύριε, τῇ ὕδατι τούτῳ, καὶ δὲς μεταποιηθῆναι τὸν ἐν αὐτῇ βαπτιζόμενον, εἰς τὸ ἀποθέσθαι μὲν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, ἐνδύσασθαι δὲ τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον κατ' εἰκόνα σου τοῦ κτίσαντος αὐτόν· ἵνα γενόμενος σύμφυτος τῇ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ διὰ τοῦ βαπτίσματος, κοινωνὸς καὶ τῆς ἀναστάσεως γένηται· καὶ φυλάξας τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ αὐξήσας τὴν παρακαταθήκην τῆς χάριτος, δέξηται τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ συγκαταριθμηθῇ τοῖς πρωτοτόκοις, τοῖς ἀπογεγραμμένοις ἐν οὐρανῷ, ἐν σοὶ τῇ Θεῷ καὶ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ.

Ὅτι πρέπει σοὶ δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις, ἅμα σὺν τῇ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῇ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πάσι.

Ὁ Χορός: Καὶ τῷ πνεύματι σου.

Ὁ Διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Χορός: Σοί, Κύριε.

Καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ τοῦ ἐλαίου ἀγγεῖον γ'. καὶ σφραγίζει τρεῖς τοῦτο, ἦτοι τὸ ἔλαιον, βασταζόμενον ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ εἰπόντος τοῦ αὐτοῦ·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,

ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν·

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ τοῖς ἐν τῇ κιβωτῇ τοῦ Νῶε περιστερὰν ἀποστελίας, κάρφος ἐλαίας ἔχουσιν ἐπὶ τοῦ στόματος, καταλλαγῆς σύμβολον, σωτηρίας τε τῆς ἀπὸ τοῦ κατακλισμοῦ, καὶ τὸ τῆς χάριτος μυστήριον, δι' ἐκείνων προτυπώσας, ὁ καὶ τῆς ἐλαίας τὸν καρπὸν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν ἀγίων σου μυστηρίων χορηγήσας· ὁ δι' αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐν τῷ νόμῳ Πνεύματος ἁγίου πληρώσας, καὶ τοὺς ἐν χάριτι τελειῶν· αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοῦτο τὸ ἔλαιον τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ὥστε γενέσθαι αὐτὸ χρίσμα ἀφθαρσίας, ὄπλον δικαιοσύνης, ἀνακαινισμὸς ψυχῆς καὶ σώματος, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, εἰς ἀπαλλαγὴν κακῶν πάντων τοῖς χριστομένοις πιστεῖ, ἧ καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ εἰς δόξαν σὴν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναχίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ σου

Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς, φάλλον τὸ Ἀλληλοῦτα τρεῖς σὺν τῇ λαῷ, ποιεῖ σταυροὺς γ' μετὰ τοῦ ἐλαίου ἐν τῷ ὕδατι.

Εἶτα ἐκφωνεῖ·

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ φωτίζων καὶ ἁγιάζων πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Καὶ προσφέρεται ὁ βαπτιζόμενος. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαμβάνει ἐκ τοῦ ἐλαίου, καὶ ποιεῖ σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν μεταφρένων τοῦ βαπτιζομένου, λέγων·

Χρίσται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) ἔλαιον ἀγαλλιᾶσθαι, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Εἰς τὰς ἀκοάς: Εἰς ἀκοὴν πίστεως.

Εἰς τὰς χεῖρας: Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἐπλασάν με.

Εἰς τοὺς πόδας: Τοῦ πορεύεσθαι τὰ διαβήματά σου.

Καὶ ὅτε χρισθῇ ὄλον τὸ σῶμα, βαπτίζει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς, ὀρθιον αὐτὸν κατέχων καὶ βλέποντα κατὰ ἀνατολάς, καὶ λέγων·

Βαπτίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) εἰς τὸ

ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἄμην.

Ἐκάστη προσήσει, κατάγων αὐτόν, καὶ ἀνάγων.

Καὶ μετὰ τὴν βάπτισιν, νίπεται ὁ Ἱερεὺς, φάλλον σὺν τῇ λαφῇ τὸν ΛΑ' φαλμόν.

Μακάριοι, ὧν ἀπέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν, οὐδέ ἐστιν ἐν τῇ στόματι αὐτοῦ ὄσλος. Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀσῶτά μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με ἕλην τὴν ἡμέραν. Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χεὶρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῇ ἐμπαγγῆναί μοι ἀκανθῶν. Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα. Εἶπα· ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφήκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. Ὑπὲρ ταύτης προσεύχεται πρὸς σὲ πᾶς ὄσιος, ἐν καιρῷ εὐθέτῳ. Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιούσι. Σὺ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με, τὸ ἀγαλλίαμά μου, λύτρωσάι με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. Συνετιῶ σε, καὶ συμβιβῶ σε, ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἢ πορεύσῃ, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις. Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἀγξαις, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ. Πολλὰ αἱ μάλιστα τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλαος κυκλώσει. Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύ-

ριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα... καὶ νῦν... Ἀλληλούια, ἐκ τρίτου.

Τοῦτο δὲ λέγεται γ'.

Καὶ ἐνδύων αὐτὸν τὰ ἄμφια, λέγει·

Ἐνδύεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) χιτῶνα δικαιοσύνης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἄμην.

Καὶ φάλλεται τροπᾶριον, εἰς ἴχον πλ. δ'.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ μετὰ τὸ ἐνδύσαι αὐτόν, ὁ Διάκονος λέγει·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ὁ λάμψας τοῖς ἐν σκότει φῶς σωτηρίας, διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τοῖς ἀναξίτοις τὴν μακαρίαν κάθαρσιν ἐν τῇ ἁγίῳ ὕδατι, καὶ τὸν θείον ἁγιασμὸν ἐν τῷ ζωοποιῷ χρίσματι, ὁ καὶ νῦν εὐδοκήσας ἀναγεννῆσαι τὸν δοῦλόν σου τὸν νεοφώτιστον δι' ὕδατος καὶ πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων ἄφεσιν αὐτῷ δωρησάμενος· αὐτὸς οὖν, Δέσποτα παμβασιλεῦ πολυεύσπλαγχνε, χάρισαι αὐτῷ

καὶ τὴν σφραγίδα τῆς δωρεᾶς τοῦ ἁγίου, καὶ παντοδυνάμου, καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, καὶ τὴν μετάληψιν τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Φύλαξον αὐτὸν ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ· βεβαίωσον ἐν τῇ ὀρθοδόξῃ πίστει· ῥύσαι ἀπὸ τοῦ πονηροῦ καὶ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ, καὶ τῷ σωτηρίῳ σου φόβῳ, ἐν ἀγνείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διατήρησον· ἵνα ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ εὐαρεστῶν σοι, υἱὸς καὶ κληρονόμος τῆς ἐπουρανίου σου γένηται βασιλείας.

Ἐκφώνως·

Ἄγιε Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἔλπειν καὶ σῶζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, χρίει τὸν βαπτισθέντα τῷ ἁγίῳ Μύρῳ, ποιῶν σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τῶν μυκτήρων, καὶ τοῦ στόματος, καὶ τῶν δύο ὤτων, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν, λέγων·

Σφραγίς δωρεᾶς Πνεύματος ἁγίου. Ἀμήν.

Ἔπειτα ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μετὰ τοῦ ἀναδόχου καὶ τοῦ βρέφους σχῆμα κύκλου, καὶ ψάλλομεν·

Ἄσσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούια. Ἐκ τρίτου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούια.

Γεγονυῖα τῆ φωνῆ· Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούια.

Ἔπειτα τὸ Προκείμενον· Κύριος φωτισμὸς μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι;

Στίχος· Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. γ', 3-12)

Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὡσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῆ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ· ὁ γὰρ ἀποθάνων, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπέθανομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν, ὅτι καὶ συζήσωμεν αὐτῷ· εἰδότες, ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφ' ἅπασι· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη σοι.

Ὁ Χορός: Ἀλληλούια, *τρὶς.*

Ὁ Διάκονος: Σοφία ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον. (Κεφ. κη', 16-20).

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορευθήσαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὐ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτόν, προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς· πορευθέντες, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος λέγει τὴν Ἐκτενή·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον, *ἐκ γ'.*

Ὁ Διάκονος: Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) τοῦ νῦν βαπτιζομένου, καὶ τοῦ ἀναδόχου αὐτοῦ.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον, *ἐκ γ'.*

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Καὶ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν ὁ Ἱερεύς, λέγων·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς προβαίαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τοῦ τιμίου, ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόθρωπος.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

ΕΥΧΑΙ ΤΗΣ ΑΠΟΛΟΥΣΕΩΣ

Καὶ μεθ' ἡμέρας ἐπτά, πάλιν φέρουσιν τὸ παιδίον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, εἰς τὸ ἀπολοῦσθαι. Καὶ λύει αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς τὸ σάβανον, καὶ τὴν ζώνην, λέγων τὰς Εὐχὰς ταύτας·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ λύτρωσιν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτί-
σματος τῷ δοῦλῳ σου δωρησάμενος, καὶ ζωὴν ἀνα-
γεννήσας αὐτῷ χαρισάμενος· αὐτός, Δέσποτα Κύριε,
τὸν φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
τοῦ ἐναυγάξει διαπαντός εὐδόκησον· τὸν θυρεὸν τῆς
πίστεως αὐτοῦ, ἀνεπιβούλευτον ἐχθροῖς διατήρησον·
τὸ τῆς ἀφθαρσίας ἔνδυμα, ὅπερ ἐβάλετο, ἀρβύλων
ἐν αὐτῷ καὶ ἀμόλυντον διαφύλαξον· ἄθραυστον ἐν
αὐτῷ τὴν πνευματικὴν σφραγίδα τῇ χάριτί σου δια-
τηρῶν, ἴλεως αὐτῷ τε καὶ ἡμῖν γενόμενος, κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου.

Ὅτι ἠυλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον,
καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ
Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῆς κολυμ-
βήθρας τὴν οὐράνιον ἔλλαμψιν τοῖς βαπτιζομένοις
παρέχων· ὁ ἀναγεννήσας τὸν δοῦλόν σου τὸν νεοφώ-
τιστον δι' ὕδατος καὶ πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἐκου-
σίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων ἄφεσιν αὐτῷ δωρη-
σάμενος· ἐπίθεε αὐτῷ τὴν χεῖρά σου τὴν κραταιάν,
καὶ φύλαξον αὐτὸν ἐν τῇ δυνάμει τῆς σῆς ἀγαθό-
τητος, ἄσυλον τὸν ἀρβραβῶνα διαφύλαξον, καὶ ἀξίω-
σον αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ εἰς τὴν
σὴν εὐαρεστίαν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δό-

ξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην:

Ὁ ἐνδυσάμενός σε τὸν Χριστὸν καὶ Κύριον
καὶ Θεὸν ἡμῶν, σοὶ ὑπέκλινε σὺν ἡμῖν τὴν ἑαυτοῦ
κεφαλὴν, ὃν διαφύλαξον ἀήττητον ἀγωνιστὴν διαμει-
ναι κατὰ τῶν μάτην ἐχθραν φερομένων κατ' αὐτοῦ
καὶ ἡμῶν· τῷ δὲ σὺ ἀφθάρτῳ στεφάνῳ μέχρι τέλους
νικητὰς πάντα ἀνάδειξον.

Ὅτι σὺ ἐσὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί,
καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύ-
ματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

**Καὶ λύει τὸ ζωνάριον τοῦ παιδίου, καὶ τὸ σάβανον
καὶ ἐνώσας τὰς ἄκρας αὐτῶν, βρέχει μετὰ ὕδατος καθα-
ροῦ αὐτάς, καὶ βραίνει τὸ παιδίον, λέγων**

Ἐδικαιώθης, ἐφωτίσθης, ἐμυρώθης, ἠγγιάσθης,
ἀπελούσθης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ,
καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς λαβὼν σπόγγον καινὸν μετὰ ὕδατος,

ἀποσπογγίζει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, σὺν τῇ κεφαλῇ, καὶ τὸ στήθος, καὶ τὰ λοιπά, λέγων·

Ἐβαπτίσθης, ἐφωτίσθης, ἐμυροῦσθης, ἡγιασθῆς, ἀπελούσθης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΡΙΧΟΚΟΥΡΙΑΝ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ εἰκόνι σου τιμήσας τὸν ἄνθρωπον, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος εὐπρεποῦς κατασκευάσας αὐτόν, ὡς ἂν τὸ σῶμα ἐξυπηρετῆται τῇ λογικῇ ψυχῇ. Κεφαλὴν μὲν ἐπὶ τῶν ὑψηλοτάτων θείας, καὶ ἐν αὐτῇ τὰς πλείστας τῶν αἰσθησέων καθιδρύσας, μὴ παρεμποδιζούσας ἀλλήλαις· ταῖς δὲ θριξί τὴν κεφαλὴν ὀροφώσας, πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι ταῖς μεταβολαῖς τῶν ἀέρων, καὶ πάντα τὰ μέλη αὐτῇ χρησίμως ἐμψυτεύσας, ἵνα διὰ πάντων εὐχαριστῇ σοὶ τῇ ἀριστοτέχνῃ αὐτῷ, Δέσποτα, ὁ διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς σου Παύλου τοῦ ἀποστόλου ἐντειλάμενος ἡμῖν, πάντα εἰς δόξαν σὴν ποιεῖν, τὸν προσελθόντα δοῦλόν σου (τόν δε) ἀπαρχὴν ποιήσασθαι, κείρασθαι τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εὐλόγησον ἅμα τῷ αὐτοῦ ἀναδόχῳ· καὶ δὸς αὐτοῖς πάντοτε μελετᾶν ἐν τῇ νόμῳ σου, καὶ τὰ εὐάρεστά σοι πράττειν.

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πάσι.

Ὁ Ἀναγνώστης· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Ὁ Ἀναγνώστης· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τοῦ πληρώματος τῆς κολυμβήθρας διὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος ἁγιάσας τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας, εὐλόγησον τὸ παρὸν νήπιον, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἢ εὐλογία σου καταβῆτω, καὶ ὡς εὐλόγησας διὰ τοῦ προφήτου Σαμουὴλ Δαβὶδ τὸν βασιλέα, εὐλόγησον καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε) διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἐπιφοιτῶν αὐτῷ τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ· ὅπως προκόπτων ἐν ἡλικίᾳ καὶ πολιᾷ γήρως, δόξαν σοὶ ἀναπέμψῃ, καὶ ἴδῃ τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Ἵτι πρέπει σοὶ πάσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ κουρεύει αὐτὸν σταυροειδῶς, λέγων·

Κείρεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) εἰς τὸ

ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος. Ἀμήν.

Εἶτα μνημονεύει τοῦ Ἀναδόχου·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον, τρίς.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, σω-
τηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) τοῦ
ἀναδόχου.

Ὁ Ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον, τρίς.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ
Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ γίνεται, ὡς ἔθος, Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ ΚΑΤ' ΕΠΙΤΟΜΗΝ.

Εὐχή εἰς τὸ ποιῆσαι Κατηχούμενον.

Ὁ Ἱερεὺς, λαβὼν τὸ ἐπιτραχήλιον, ἀπέρχεται ἐν
τῇ νάρθηκι. Καὶ λύει τὴν ζώνην τοῦ μέλλοντος φωτισθῆ-
ναι, καὶ ἀποδέει, καὶ ὑπολύει αὐτόν. Καὶ ἵστησιν αὐτὸν
κατὰ ἀνατολὰς, μονοχίτωνα, λυσιζώνων, ἀσκεπῆ, καὶ ἀνυ-
πόδητον. ἔχοντα τὰς χεῖρας κάτω. Καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ γ'. Καὶ σφραγίζει αὐτοῦ τὸ μέτωπον
καὶ τὸ στήθος, ἐκ τρίτου. Καὶ ἐπιτίθει τὴν χεῖρα ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, λέγων·

Ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, Κύριε ὁ Θεός τῆς ἀλη-
θείας, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου
σου Πνεύματος, ἐπιτίθημι τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν
δοῦλόν σου (τόν δε), τὸν καταξιωθέντα φυγεῖν ἐπὶ τὸ
ἅγιον ὄνομά σου, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύ-
γων σου διαφυλαχθῆναι· ἀπόστησον ἀπ' αὐτοῦ τὴν
παλαιὰν ἐκείνην πλάνην, καὶ ἔμπλησον αὐτὸν τῆς
εἰς σὲ πίστεως, καὶ ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης· ἵνα γνῶ,
ὅτι σὺ μόνος Θεός ἀληθινός, καὶ ὁ μονογενὴς σου
Υἱός, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ τὸ ἅγιόν
σου Πνεῦμα. Δὸς αὐτῷ ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς σου
πορευθῆναι, καὶ τὰ ἀρεστά σοὶ φυλάξαι· ὅτι ἐὰν
ποιήσῃ αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς· γράψον
αὐτὸν ἐν βίβλῳ ζωῆς σου· ἔνωσον αὐτὸν τῇ ποιμνῇ
τῆς κληρονομίας σου· δοξασθήτω τὸ ὄνομά σου τὸ

ἅγιον ἐπ' αὐτῷ. καὶ τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ζῶσαντος σου Πνεύματος. Ἔστωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου ἀτενίζοντες εἰς αὐτὸν ἐν ἐλπίσει διαπαντός, καὶ τὰ ὄτα σου τοῦ ἀκούειν τῆς δεήσεως αὐτοῦ. Εὐφρανον αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐν παντὶ τῷ γένει αὐτοῦ, ἵνα ἐξομολογήσῃται σοι, προσκυνῶν καὶ δοξάζων τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ ὑψίστον, καὶ αἰνέσῃ σε διαπαντός πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Σὲ γὰρ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἔο Χορός: Ἄμην.

Ἄφορκισμός.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, διάβολε, ὁ παραγενόμενος εἰς τὸν κόσμον, καὶ κατασκηνώσας ἐν ἀνθρώποις, ἵνα τὴν σὴν καθέλη τυραννίδα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐξεληται· ὅς ἐπὶ ξύλῳ τὰς ἀντικειμένας δυνάμεις ἐθριάμβευσεν, ἡλίου σκοτισθέντος, καὶ γῆς σαλευομένης, καὶ μνημάτων ἀνοιγομένων, καὶ σωματίων ἁγίων ἀνοσταμένων· ὅς ἔλυσε θανάτῳ τὸν θάνατον, καὶ κατήγγησε τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι σὲ τὸν διάβολον. Ὅρκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ,

τοῦ δεῖξαντος τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τάξαντος τὰ Χερουβίμ, καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφόμενην φρουρεῖν αὐτό· ἐπιτιμῆθητι καὶ ἀναχώρησον. Κατ' ἐκείνου γὰρ σε ὀρκίζω, τοῦ περιπατήσαντος ὡς ἐπὶ ξηρᾶς ἐπὶ νῶτα θαλάσσης, καὶ ἐπιτιμῆσαντος τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων· οὐ τὸ βλέμμα ξηραίνει ἀβύσσους, καὶ ἡ ἀπειλὴ τῆκε ὄρη. Αὐτὸς γὰρ καὶ νῦν ἐπιτάσσει σοι δι' ἡμῶν. Φοβῆθητι, ἐξελθε, καὶ ὑπαναχώρησον ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου, καὶ μὴ ὑποστρέψῃς, μηδὲ ὑποκρυβῆς εἰς αὐτό, μηδὲ συναντήσῃς τούτῳ, ἢ ἐνεργήσῃς, μὴ ἐν νυκτί, ἢ ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ὄρα ἢ ἐν μεσημβρίᾳ· ἀλλὰ ἀπελθε εἰς τὸν ἴδιον τάρταρον, ἕως τῆς ἡτοιμασμένης μεγάλης ἡμέρας τῆς κρίσεως. Φοβῆθητι τὸν Θεόν, τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐπιβλέποντα ἀβύσσους· ὃν τρέμουν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαί, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, τὰ πολυόμματα Χερουβίμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ· ὃν τρέμει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἢ θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Ἐξελθε καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ σφραγισθέντος νεολέκτου στρατιώτου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Κατ' ἐκείνου γὰρ σε ὀρκίζω, τοῦ περιπατοῦντος ἐπὶ πτερόγων ἀνέμων, τοῦ ποιοῦντος τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον· ἐξελθε, καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου οὖν πάσῃ τῇ δυνάμει, καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου.

Ἔτι δεδύξασται τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ

Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ οὕτος ὁ Ἀφορκισμός.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Σαβαώθ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, ἐκζήτησον, ἐξερεύνησον, καὶ ἀπέλασον ἀπ' αὐτοῦ πάντα τὰ ἐνεργήματα τοῦ διαβόλου. Ἐπιτίμησον τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ δίωξον αὐτά, καὶ καθάρσον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ τῇ δόξῃ σου χρησάμενος ἐνεργεῖα σύντριψον τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν τάχει, καὶ δεξ αὐτῷ νίκας κατ' αὐτοῦ, καὶ τῶν ἀκαθάρτων αὐτοῦ πνευμάτων.

Ὅπως τοῦ παρα σοῦ ἐλέους τυγχάνων, καταξιωθῆ τῶν ἀθανάτων καὶ ἐπουρανίων σου μυστηρίων, καὶ δόξαν σοι ἀναπέμψῃ τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

**Εὐχή μετὰ τὸ ποιῆσαι κατηχούμενον
πρὸς τὸν πρὸς ὄραν βαπτιζόμενον.**

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ὢν, Δέσποτα Κύριε, ὁ ποιήσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ δοὺς αὐτῷ ἐξουσίαν ζωῆς αἰωνίου· εἶτο ἐκπεσόντα διὰ τῆς ἁμαρ-

τίας μὴ παριδόν, ἀλλ' οἰκονομήσας διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· αὐτὸς καὶ τὸ πλάσμα σου τοῦτο λυτρωσάμενος ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἔχθρου, πρόσδεξαι εἰς τὴν βασιλείαν σου τὴν ἐπουράνιον· διάνοιξον αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας, εἰς τὸ αὐγάσαι ἐν αὐτῷ τὸν φωτισμὸν τοῦ Εὐαγγελίου σου· σύζευξον τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἄγγελον φωτεινόν, βυόμενον αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ συναντήματος πονηροῦ, ἀπὸ δαιμονίου μεσημβρινοῦ, ἀπὸ φαντασμάτων πονηρῶν.

Καὶ ἐμπροσθ' αὐτῷ τρίτον ὁ Ἱερεὺς, καὶ σφραγίζει τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ στόμα, καὶ τὸ στήθος, λέγων·

Ἐξέλασον ἀπ' αὐτοῦ πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον πνεῦμα κεκρυμμένον, καὶ ἐμφωλεῦθον αὐτοῦ τῇ καρδίᾳ· **Καὶ λέγει τοῦτο ἐκ γ'.**

Πνεῦμα πλάνης, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα εἰδωλολατρείας καὶ πάσης πλεονεξίας, πνεῦμα ψεύδους καὶ πάσης ἀκαθαρσίας, τῆς ἐνεργουμένης κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ διαβόλου. Καὶ ποίησον αὐτὸν πρόβατον λογικὸν τῆς ἁγίας ποιμένης τοῦ Χριστοῦ σου, μέλος τίμιον τῆς Ἐκκλησίας σου, σκευὸς ἡγιασμένον, υἱὸν φωτός, καὶ κληρονόμον τῆς βασιλείας σου· ἵνα κατὰ τὰς ἐντολάς σου πολιτευσάμενος, καὶ φυλάξας τὴν σφραγίδα ἄθραυστον, καὶ διατηρήσας τὸν χιτῶνα ἀμόλυντον, τύχη τῆς μακαριότητος τῶν Ἀγίων σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου·

Ἐκφώνως·

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἀποδυομένου, καὶ ὑπολυομένου τοῦ βαπτιζομένου, ἀποστρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς πρὸς δυσμὰς, ἄνω τὰς χεῖρας ἔχοντα, καὶ λέγει·

Ἀποτάσῃ τῷ Σατανᾷ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ, καὶ πάσῃ τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ, καὶ πάσῃ τῇ πομπῇ αὐτοῦ;

Καὶ ἀποκρίνεται ὁ κατηχούμενος, ἢ ὁ ἀνάδοχος αὐτοῦ, εἴ ἐστιν ὁ βαπτιζόμενος βάρβαρος ἢ παιδίον, καὶ λέγει·

Ἀποτάσσομαι.

Καὶ ἐρωτᾷ πάλιν ὁ Ἱερεὺς τὸν βαπτιζόμενον·

Ἀπετάξω τῷ Σατανᾷ;

Καὶ ἀποκρίνεται ὁ κατηχούμενος, ἢ ὁ ἀνάδοχος·

Ἀπεταξάμην.

Τότε λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Καὶ ἐμφύσησον, καὶ ἔμπτυσον αὐτῷ.

Καὶ τοῦτο ποιήσαντος, στρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς κατὰ ἀνατολὰς, κάτω τὰς χεῖρας ἔχοντα, καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς·

Συντάσῃ τῷ Χριστῷ;

Καὶ ἀποκρίνεται ὁ κατηχούμενος, ἢ ὁ ἀνάδοχος, λέγων·

Συντάσσομαι.

Εἶτα πάλιν λέγει αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς·

Συνετάξω τῷ Χριστῷ;

Καὶ ἀποκρίνεται·

Συνεταξάμην.

Καὶ πάλιν λέγει·

Καὶ πιστεύεις αὐτῷ;

Καὶ ἀποκρίνεται·

Πιστεύω αὐτῷ, ὡς βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Καὶ λέγει·

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον, Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ Φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καταβόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφὰς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπρο-

σκυνοῦμενον καὶ συνοδοξάζομενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἐρωτηθέντος τοῦ κατηχομένου, καὶ εἰπόντος τὸ ἅγιον Σύμβολον, ἐρωτᾷ αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς, λέγων·

Συνετάξω τῷ Χριστῷ;

Καὶ ἀποκρίνεται·

Συνετάξάμην.

Καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Καὶ προσκύνησον αὐτῷ.

Καὶ προσκυνεῖ, λέγων·

Προσκυνῶ Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἁγίον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ πάντας ἀνθρώπους θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, προσκάλεσαι τὸν δοῦλόν σου (τόν θε) πρὸς τὸ ἅγιόν σου φῶτισμα, καὶ καταξίωσον αὐτὸν τῆς μεγάλης ταύτης χάριτος τοῦ ἁγίου σου βαπτίσματος· ἀπόδυσον αὐτοῦ τὴν παλαιότητα, καὶ ἀνακαίνισον αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ πλήρωσον αὐτὸν τῆς τοῦ ἁγίου σου Πνεύμα-

τος δυνάμεως εἰς ἔνωσιν τοῦ Χριστοῦ σου· ἵνα μηκέτι τέκνον σώματος ᾖ, ἀλλὰ τέκνον τῆς σῆς βασιλείας.

Εὐδοκία καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ

Εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἀλλάσσει λευκὴν ἱερατικὴν στολὴν καὶ ἐπιμανίκια. Καὶ ἀπτομένον πάντων τῶν κηρῶν, λαβὼν θυμιατὸν ἀπέρχεται ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ θυμιατὸν κύκλῳ· καὶ ἀποδοὺς τὸν θυμιατόν, προσκυνεῖ.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ· Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπεὶ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ μακαριωτάτου Πατριάρχου (ἢ πατριαρχωτάτου Μητροπολίτου, ἢ θεοφιλοτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἢ Ἐπισκόπου) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῆς δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ νυκτὶ προσερχομένου τῷ ἁγίῳ φωτὶσματι, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸν υἱὸν φωτός, καὶ κληρονόμον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ γενέσθαι αὐτῷ τὸ ὕδωρ τοῦτο λουτρὸν παλιγγενεσίας, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἔνδυμα ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσοῦσθαι αὐτὸν τε καὶ ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτούς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Ὁ Χορός: Σοί, Κύριε.

Καὶ τοῦ Διακόνου λέγοντος ταῦτα, ὁ Ἱερεὺς λέγει κατ' ἑαυτὸν τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς:

Ὁ εὐσπλαγχνος καὶ ἐλεήμων Θεός, ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς, καὶ τὰ κρύφια τῶν ἀνθρώπων ἐπιστάμενος μόνος· οὐ γὰρ ἐστὶ πρᾶγμα ἀφανὲς ἐνώπιόν σου, ἀλλὰ πάντα γυμνά καὶ τετραχιλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου· ὁ γινώσκων τὰ κατ' ἐμὲ, μὴ βδελύξῃ με, μηδὲ τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλὰ πάριδέ μου τὰ παραπτώματα καὶ ἐν τῇ ᾠρᾷ ταύτῃ, ὁ παρορθῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα εἰς μετάνοιαν, καὶ ἀπόπλυνόν μου τὸν ῥύπον τοῦ σώματος, καὶ τὸν σπῖλον τῆς ψυχῆς, καὶ ἕλον με ἁγιάσον ὀλοτελεῖ τῇ δυνάμει σου, τῇ ἀοράτῳ καὶ πνευματικῇ δεξιᾷ· ἵνα μὴ ἐλευθερίαν ἄλλοις ἐπαγγελόμενος, καὶ ταύτην παρέχων πίστει τῇ ἡρτημένῃ τῆς σῆς ἀπάτου φιλάνθρωπίας, αὐτὸς ὡς δοῦλος ἁμαρτίας ἀδόκιμος γένωμαι. Μή, Δέσποτα, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος, μὴ ἀποστραφείην τεταπεινωμένος, κατησχυμμένος, ἀλλ' ἐξαπόστειλόν μοι δύναμιν ἐξ ὕψους, καὶ ἐνίσχυσόν με πρὸς τὴν διακο-

νίαν τοῦ προκειμένου σου μυστηρίου, τοῦ μεγάλου καὶ ἐπουρανίου, καὶ μὲρφωσόν σου τὸν Χριστὸν ἐν τῇ μέλλοντι ἀναγεννησθαι διὰ τῆς ἐμῆς ἐλπεινότητος, καὶ οἰκοδόμησον αὐτὸν ἐν τῇ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν σου, καὶ μὴ καθέλγῃς· ἀλλὰ φύτευσον αὐτὸν φύτευμα ἀληθείας, ἐν τῇ ἀγίᾳ σου καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μὴ ἐκτίλγῃς· ὅπως προκόπτοντος αὐτοῦ ἐν εὐσεβείᾳ, δοξάζεται καὶ δι' αὐτοῦ τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι οὐκ ἐκφωνεῖ, ἀλλὰ τὸ Ἀμήν καθ' ἑαυτὸν λέγει.

Ἐἴτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως·

Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ πάσης κτίσεως ὁρατῆς τε καὶ ἀοράτου πλάστης, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὁ συνάγων τὰ ὕδατα εἰς συναγωγὴν μίαν, ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν τῇ φοβερῇ καὶ ἐνδόξῃ ὀνόματί σου, ὁ μετεωρίσας τὰ ὕδατα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τῶν ὑδάτων, σὺ φοβερός εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοί; ἐπίδη, Κύριε, ἐπὶ τὴν κτίσιν σου ταύτην καὶ ἐπὶ τὸ ὕδωρ τοῦτο· καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, ποιήσον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἁγιασμοῦ δῶ-

ρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξητήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίας δυνάμειν ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Φυγέτωσαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ ἐπιβουλεύοντες τῇ πλάσματί σου· ὅτι τὸ ὄνομά σου, Κύριε, ἐπακαλεσάμην τὸ θαυμαστὸν καὶ ἐνδοξόν, καὶ φοβερὸν τοῖς ὑπεναντίοις.

Καὶ σφραγίζει τῇ δακτύλῳ αὐτοῦ τρίς, ἐμφυσῶν τὸ ὕδωρ τρίς, καὶ ἐπεύχεται, λέγων·

Συντριβήτωσαν ὑπὸ τὴν σημείωσιν τοῦ τύπου τοῦ Σταυροῦ σου πάσαι αἱ ἐναντία δυνάμεις (τρὶς).

Ἐκφώνησις·

Ἵτι πρέπει σοὶ δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις, ἅμα σὺν τῇ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πάσι.

Ὁ Χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Χορός· Σοί, Κύριε.

Καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ τοῦ ἐλαίου ἄγγειον γ'. καὶ σφραγίζει τρίς τοῦτο, ἦτοι τὸ ἔλαιον, βασταζόμενον ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ εἰπόντος τοῦ αὐτοῦ·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,

ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν·

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ τοῖς ἐν τῇ κιβωτῇ τοῦ Νῶε περιστερὰν ἀποστείλας,

κάρφος ἐλαίας ἔχουσιν ἐπὶ τοῦ στόματος, καταλλαγῆς σύμβολον, σωτηρίας τε τῆς ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ τὸ τῆς χάριτος μυστήριον, δι' ἐκείνων προτυπώσας, ὁ καὶ τῆς ἐλαίας τὸν καρπὸν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν ἀγίων σου μυστηρίων χορηγήσας· ὁ δι' αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐν τῇ νόμῳ Πνεύματος ἁγίου πληρώσας, καὶ τοὺς ἐν χάριτι τελειῶν· αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοῦτο τὸ ἔλαιον τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσῃ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ὥστε γενέσθαι αὐτὸ χρίσμα ἀφθαρσίας, ὄπλον δικαιοσύνης, ἀνακαινισμὸς ψυχῆς καὶ σώματος, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, εἰς ἀπαλλαγὴν κακῶν πάντων τοῖς χριστένοις πίστει, ἢ καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ εἰς δόξαν σὴν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Κορός· Ἄμην.

Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς, φάλλον τὸ Ἀλληλοῦθα τρίς σὺν τῇ λαφ, ποιεὶ σταυροῦς γ'. μετὰ τοῦ ἐλαίου ἐν τῇ ὕδατι.

Εἶτα ἐκφωνεῖ·

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ φωτίζων καὶ ἁγιάζων πάντα ἀνθρώπων ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Κορός· Ἄμην.

Καὶ προσφέρεται ὁ βαπτιζόμενος, Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαμ-

βάνει ἐκ τοῦ ἐλαίου, καὶ ποιεὶ σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν μεταφρένων τοῦ βαπτιζομένου, λέγων·

Χρίσται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἄμην.

Εἰς τὰς ἀκοάς· Εἰς ἀκοὴν πίστεως.

Εἰς τὰς χεῖρας· Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με.

Εἰς τοὺς πόδας· Τοῦ πορεύεσθαι τὰ διαβήματά σου.

Καὶ ὅτε χρισθῇ ἔλον τὸ σῶμα, βαπτίζει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς, ὀρθῶν αὐτὸν κατέχων καὶ βλέποντα κατὰ ἀνατολάς, καὶ λέγων·

Βαπτίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἄμην.

Ἐκάστη προσήσει, κατὰ γων αὐτὸν, καὶ ἀνάγων.

Καὶ μετὰ τὴν βάπτειον, νίπεται ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ἐνδύων αὐτὸν τὰ ἄμφια, λέγει·

Ἐνδύεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) χιτῶνα δικαιοσύνης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἄμην.

Καὶ φάλλεται τροπάριον, εἰς ἣν πλ. δ'.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Και μετά τὸ ἐνδύσαι αὐτόν, ὁ Διάκονος λέγει:

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Και ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην:

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ὁ λάμψας τοῖς ἐν σκότει φῶς σωτηρίας, διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις τὴν μακαρίαν κάθαρσιν ἐν τῇ ἀγίῳ ὕδατι, καὶ τὸν θεῖον ἁγιασμὸν ἐν τῇ ζωοποιῷ χρίσματι, ὁ καὶ νῦν εὐδοκήσας ἀναγεννῆσαι τὸν δοῦλόν σου τὸν νεοφώτιστον δι' ὕδατος καὶ πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων ἄφεσιν αὐτῷ δωρησάμενος· αὐτὸς οὖν, Δέσποτα παμβασιλεῦ πολυεσπλάγχυνε, χάρισαι αὐτῷ καὶ τὴν σφραγίδα τῆς δωρεᾶς τοῦ ἀγίου, καὶ παντοδυναμίου, καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, καὶ τὴν μετάληψιν τοῦ ἀγίου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Φύλαξον αὐτὸν ἐν τῇ σφῇ ἁγιασμῷ· βεβαίωσον ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει· ῥύσαι ἀπὸ τοῦ πονηροῦ καὶ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ, καὶ τῷ σωτηρίῳ σου φόβῳ, ἐν ἀγνείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ τὴν φυγὴν αὐτοῦ διατήρησον· ἵνα ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ εὐαρεστῶν σοι, υἱὲς καὶ κληρονόμος τῆς ἐπουρανίου σου γένηται βασιλείας.

Ἐκφώνως:

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλπεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ,

καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Και μετά τὴν Εὐχὴν, χρίει τὸν βαπτισθέντα τῷ ἀγίῳ Μύρῳ, ποιῶν σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τῶν μυκτῆρων, καὶ τοῦ στόματος, καὶ τῶν δύο ὠτῶν, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν, λέγων:

Σφραγίς δωρεᾶς Πνεύματος ἀγίου. Ἀμήν.

Εἶτα ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μετὰ τοῦ ἀναδόχου καὶ τοῦ βρέφους σχῆμα κύκλου, καὶ ψάλλομεν:

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδώσαθε. Ἀλληλούϊα. Ἐκ τρίτου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Χριστὸν ἐνεδώσαθε. Ἀλληλούϊα.

Γεγονυῖα τῇ φωνῇ: Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδώσαθε. Ἀλληλούϊα.

Εἶτα τὸ Προκείμενον: Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι;

Στίχος: Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. ε', 3-12)

Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὡς

περ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ· ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν, ὅτι καὶ συζήσωμεν αὐτῷ· εἰδότες, ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφ' ἅπαξ· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη σοι.

Ὁ Χορὸς: Ἀλληλουῖα, *τρὶς.*

Ὁ Διάκονος: Σοφία ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον. (Κεφ. κη', 16-20)

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύ-

θησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτόν, προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς· πορευθέντες, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος λέγει τὴν Ἐκτενή·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον, *ἐκ γ'.*

Ὁ Διάκονος: Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ **Ξεινός**) τοῦ νῦν βαπτιζομένου, καὶ τοῦ ἀναδόχου αὐτοῦ.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον, *ἐκ γ'.*

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Καὶ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν ὁ Ἱερεὺς, λέγων·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς προσειαίς τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρός, τοῦ τιμίου, ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάν-

νου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων,
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἄ Χορὸς Ἀμήν.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ ΚΑΤ' ΕΠΙΤΟΜΗΝ, ΕΝ ΚΙΝΔΥΝῷ ΘΑΝΑΤΟΥ.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ γεννηθὲν βρέφος, εἴν ἄρα
καὶ ἀσθενοῦν μὴ θηλάζει, ἀλλὰ πρὸς θάνατον ἀφορᾷ,
οὐ χρὴ περιμένειν, ὡς τινὲς κακῶς φασί, τὴν ἕκτην ἢ
τὴν ὄγδοὴν ἡμέραν, καὶ οὕτω βαπτίζειν αὐτό· ἀλλὰ δεῖ
τῆ ὥρᾳ ἣ ἐγεννήθη, μόνον ἀποπλυθῆναι, καὶ εὐθὺς βαπτί-
σθῆναι, ἵνα μὴ τελευτήσῃ ἀφώτιστον.

Ἄ βαπτίζων λέγει·

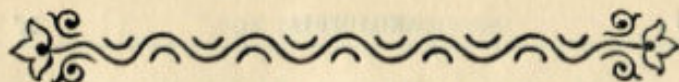
Βαπτίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) εἰς
τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς, εἴν ὑπάρχη Ἱερεὺς, χρίεται αὐτὸ τῷ
ἁγίῳ Μύρῳ, λέγων·

Σφραγίς δωρεᾶς Πνεύματος ἁγίου. Ἀμήν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Βαπτί-
σματος.

Ἐάν δὲ ὁ βαπτιζόμενος ζῆ, ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ Ἐδλογητόν
Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἔθος. Καὶ μετὰ ταῦτα, ποιεῖ
σχῆμα κύκλου, φάλλον· Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε,
Χριστὸν ἐνεδώσαθε. Ἀλληλούια. Τρίς. Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς
Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΤΑ ΠΛΑΤΟΣ.

Ἄ Πνευματικὸς, λαβὼν ἐπιτραχήλιον, προσκαλεῖ
τοὺς μέλλοντας ἐξομολογεῖσθαι, ἓνα καθ' ἓνα ἢ πολλοὺς
ἅμα, ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ λέγει·

Ἐδλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἔτα τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.
Ἄτι σου ἐστίν. Κύριε, ἐλεῆσον, ἰβ'. Δόξα. Καὶ νῦν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βα-
σιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χρι-
στῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς Ν'. 50.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον
τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν
με. Ἄτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ
ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα,
ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς

ἐν τῇ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντισεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτισεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὁστέα τεταπεινωμένα. Ἀποστρέφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνευμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῇ στηρίξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῇ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλὴμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχοις.

Καὶ τὰ παρόντα τροπάρια, ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, * ἐλέησον ἡμᾶς· * πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, * ταύτην σοὶ τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, * οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, * ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν· * μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, * μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· * ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, * καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· * σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν, * καὶ ἡμεῖς λαός σου· * πάντες ἔργα χειρῶν σου, * καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην * ἀνοιξον ἡμῖν, * εὐλογημένη Θεοτόκε· * ἐλπίζοντες εἰς σὲ * μὴ ἀστοχῆσωμεν· * ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· * σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία * τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Καὶ τὸ Κύριε, ἐλέησον, μ'.

Ὁ δὲ ἐξομολογούμενος, κλίνων τὴν κεφαλὴν, λέγει·

Ἥμαρτον, Κύριε, συγχώρησόν μοι· ἐκ τρίτου. **Καὶ ἀνιστάμενος λέγει·** Ὁ Θεός, ἐλάσθητί μοι τῇ ἁμαρτωλῷ.

Ὁ Ἱερεύς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεός ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ προφήτου σου Νάθαν μετανοήσαντι τῇ Δαβὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις πλημμελήμασιν ἄψεν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασ-

σῆ τὴν ἐπὶ μετάνοιαν προσευχὴν δεξάμενος· αὐτὸς καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δαίνα) μετανοοῦντα, ἐφ' οἷς ἔπραξε πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῆ συνήθει σου φιλανθρωπίᾳ, παρρηθὸν πάντα τὰ αὐτῷ πεπραγμένα, ὃ ἀφίεις ἀδικίας, καὶ ὑπερβαίνων ἀνομίας· σὺ γὰρ εἶπας, Κύριε· σὺ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· καὶ ὡς ἐβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφίεναι τὰ ἀμαρτήματα. Ἐπεὶ ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου ἀνείκαστος, καὶ τὸ ἔλεός σου ἀμέτρητον· εἰ γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς, τίς ὑποστήσεται ;

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ ἐξομολογούμενος κλίνων τὰ γόνατα καὶ ἀνω τὰς χεῖρας ἔχων, λέγει·

Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἐξομολογοῦμαί σοι πάντα τὰ κρυπτὰ καὶ φανερά τῆς καρδίας καὶ διανοίας μου, ἃ ἔπραξα ἕως τῆς σήμερον. Διὸ ἄφωσιν αἰτῶ παρὰ σοῦ δικαίου καὶ εὐσπλαγχνου κριτοῦ, καὶ χάριν τοῦ μηκέτι ἀμαρτάνειν.

Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς·

Ἀδελφέ, δι' ὃ ἤλθες πρὸς Θεόν καὶ πρὸς ἐμέ, μὴ αἰσχυνοῦθῃς· σὺ γὰρ ἐμοὶ ἀναγγέλλεις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ, ἐν ᾧ ἴστασαι.

Καὶ ἐρωτᾷ αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς εἰς πάντα τὰ ἀμαρτή-

ματὰ· καὶ μετὰ τὸ ἐρωτᾶσαι κατὰ λεπτόν, πληρουμένης δὲ τῆς ἐξομολογήσεως, λέγει ταῦτα·

Τέκνον μου πνευματικόν, ὁ τῆ ἐμῆ ταπεινότητι ἐξομολογούμενος, ἐγὼ ὁ ταπεινὸς καὶ ἀμαρτωλὸς οὐκ ἰσχύω ἀφίεναι ἀμάρτημα ἐπὶ τῆς γῆς, εἰ μὴ ὁ Θεός· διὰ δὲ τὴν θεόλεκτον φωνὴν ἐκείνην, τὴν μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀνάστασιν γενομένην, τὴν πρὸς τοὺς Ἀποστόλους λέγουσαν· ἂν τινων ἀφήτε τὰς ἀμαρτίας ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινων κρατήτε κεκράτηνται· εἰς ἐκείνην καὶ ἡμεῖς θαρρόντες λέγομεν· ὅσα ἐξείπες τῆ ἐμῆ ἐλαχίστη ταπεινότητι, ὅσα οὐκ ἔφθασας εἰπεῖν, ἢ κατ' ἄγνοιαν, ἢ κατὰ λήθην, οἷον δήποτε, ὁ Θεὸς συγχωρήσει σοι, ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Εἶτα δίδοται ὁ Ἱερεὺς τῷ ἐξομολογούμενῳ τὸ ἐπιτίμιον. Καὶ εὐχεται οὕτως·

Εὐχὴ τῆς λύσεως.

Ὁ Θεὸς ὁ συγχωρήσας Δαβὶδ διὰ Νάθαν τοῦ προφήτου τὰ ἴδια ἐξομολογήσαντι κακά, καὶ Πέτρῳ τὴν ἄρνησιν κλαύσαντι πικρῶς, καὶ πόρνην δακρυσάσῃ ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ πόδας, καὶ Τελώνῃ, καὶ Ἀσώτῃ· αὐτὸς ὁ Θεὸς συγχωρήσῃ σοι δι' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ ἀκατάκριτόν σε παραστήσῃ ἐν τῷ φοβερῷ αὐτοῦ βήματι· ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ Πέτρῳ καὶ τῆ πόρνη διὰ δακρῶν ἄφωσιν ἀμαρτιῶν δωρησάμενος, καὶ

τὸν Τελώνην τὰ οἰκεία ἐπιγόνοντα πταίσματα δικαιώσας, πρόσδεξαι καὶ τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ δούλου σου (τοῦδε), καὶ εἴ τι πεπλημμέληται αὐτῷ ἐκούσιον, ἢ ἀκούσιον ἀμάρτημα, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ὡς ἀγαθὸς συγχώρησον· σὺ γὰρ μόνος ἐξουσίαν ἔχεις ἀφιέναι ἀμαρτίας. Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας τῶν δούλων σου, ὁ ἐλεήμων καὶ μακρόθυμος, ὁ μετανῶν ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις τε καὶ ἡμετέραις κακίαις, ὁ εἰπὼν διὰ Ἰεζεκιήλ τοῦ προφήτου· ὅτι οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· αὐτὸς, φιλόανθρωπε καὶ ἀνεξίτητε Κύριε Δέσποτα, παρακλήθητι καὶ νῦν ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, ὃ, καὶ παράσχου αὐτῷ τρόπον μετανοίας, συγγνώμην ἀμαρτιῶν· συγχωρῶν αὐτῷ δι' ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου δούλου σου πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτα, τοῖς θεοῖς σου καὶ ἱεροῖς μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις· λάβετε Πνεῦμα ἅγιον, ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινῶν κρατῆτε κεκράτηνται· καί· ὅσα ἂν δήσῃτε καὶ λύσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα καὶ λελυμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς· αὐτὸς οὖν, Δέσποτα, συγχώρησον καὶ τὸν δοῦλόν σου, ὃ, ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις, οἷς ἔπραξε, πλημ-

μελήμασι, δι' ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου καὶ ἔθτελοῦς· καὶ διαλλάγηθι, καὶ ἔνωσον αὐτὸν τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' οὗ σοὶ δόξα πρέπει, κράτος, μεγαλοπρέπεια, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐτέρα Εὐχὴ συνοπτικὴ.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ Θεός, ὁ τὴν ἐντολὴν ταύτην δεδωκὼς τοῖς θεοῖς καὶ ἱεροῖς αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις τοῦ δεσμεῖν τε καὶ λύειν τὰς τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτίας· αὐτὸς ἐξ ὕψους παρίδοι σοὶ πάσας τὰς ἀμαρτίας καὶ τὰ πλημμέληματά σου. Ἐγὼ δὲ ὁ ἀνάξιος αὐτοῦ δούλος ἐξ ἐκείνων λαβὼν τὰς ἀφορμὰς τὸ αὐτὸ ποιεῖν, ἀπολύω σε ἀπὸ παντὸς ἀφορισμοῦ καθ' ἕσπον δύναμαι καὶ σθένω, καὶ σὺ χρεῖαν ἔχεις. Ἐτι ἀπολύω σε ἀπὸ πασῶν ἀμαρτιῶν σου, ὅσας ἐξομολογήσω ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιοτήτος· εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς ταύτην τὴν Ἐκτινήν·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ ἐξομολογούμενος· Κύριε, ἐλέησον, τρίς.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος), ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν συγχωρήσῃ αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ ἐξομολογούμενος· Κύριε, ἐλέησον, τρίς.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἐλέημων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ὁ Ἱερεὺς, λαβὼν τὸ ἐπιτραχήλιον, λέγει:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα, εἰ βούλεται, λέγει τὸ Τρισάγιον, καὶ μετὰ τὸ Πάτερ ἡμῶν, τὰ τροπάρια ταῦτα:

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοὶ τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πόλιν ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἀλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχήσωμεν· ρυοθεῖν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐρωτᾷ τὸν ἐξομολογούμενον καὶ ἐπιτίθειν αὐτῷ τὸ ἐπιτίμιον. Εἶτα λέγει αὐτῷ: Προσκυνοῦ.

Καί, εἰ βούλεται, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην:

Ὁ Θεὸς ὁ συγχωρήσας Δαβὶδ διὰ Νάθαν τοῦ προφήτου τὰ ἴδια ἐξομολογήσαντι κακά, καὶ Πέτρον τὴν ἄρνησιν κλαύσαντι πικρῶς, καὶ πόρνην θακρυσάσῃ ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ πόδας, καὶ Τελώνη, καὶ Ἀσώτῳ· αὐτὸς ὁ Θεὸς συγχωρήσῃ σοὶ δι' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ ἀκατάκριτόν σε παραστήσῃ ἐν τῷ φοβερῷ αὐτοῦ βήματι· ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὸν ἐξομολογούντα, λέγων τὴν Εὐχὴν τῆς λύσεως:

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ Θεός, ὁ τὴν ἐντολὴν ταύτην δωδικῶς τοῖς ἁγίοις καὶ ἱεροῖς αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις τοῦ δεσμεῖν τε καὶ λύειν τὰς τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας· αὐτὸς ἐξ ὕψους παρίδοι σοὶ πάσας τὰς ἁμαρτίας καὶ τὰ πλημμελήματά σου. Ἐγὼ δὲ ὁ ἀνάξιος αὐτοῦ δοῦλος ἐξ ἐκείνων λαβὼν τὰς ἀφορμὰς τὸ αὐτὸ ποιεῖν, ἀπολύω σε ἀπὸ παντὸς ἀφορισμοῦ καθ' ὅσον δύναμαι καὶ σθένω, καὶ σὺ χρεῖαν ἔχεις. Ἐτι ἀπολύω σε ἀπὸ πασῶν

ἁμαρτιῶν σου, ὅσας ἐξομολογήσω ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
καὶ τῆς ἑμῆς ἀναξιώτητος· εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πα-
τρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Ἄμην.

Λέγων τὸ τέλος ταύτης τῆς εὐχῆς, σφραγίζει τὸν
μετανοοῦντα.

Μετὰ δὲ τὴν ἐξομολόγησιν πάντων, ἐπιλέγει· Ἄξιόν
ἔστιν... Δόξα... Καὶ νῦν... Καὶ ποιεῖ Ἀπόλυσιν.

Ἐπὶ τῶν ἐν κινδύνῳ θανάτου ὄντων, ὁ Ἱερεὺς λέ-
γει μόνον τὴν εὐχὴν τῆς λύσεως·

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός....

ΕΥΧΗ

ἐπὶ τῶν ἐξ ἐπιτιμίων λυομένων.

Εὐσπλαγγχε Κύριε, ἀγαθὲ καὶ φιλόνητος, ὁ
διὰ τοὺς σοὺς οἰκτιρμοὺς ἐξαποσταίλας τὸν μονογενῆ
σου Υἱὸν εἰς τὸν κόσμον, ἵνα διαβρῆξῃ τὸ κατ' ἡμῶν
χειρόγραφον τῶν πλημμελημάτων, καὶ λύσῃ τὰ δε-
σμὰ τῶν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας πεπεδημένων, καὶ κηρύ-
ξῃ αἰχμαλώτοις ἄφρονι, σύ, Δέσποτα, καὶ τὸν πα-
ρόντα δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) τῇ σῇ ἀγαθότητι ἐλευ-
θέρωσον τοῦ ἐπικειμένου αὐτοῦ δεσμοῦ, καὶ δώρησαι
αὐτῷ ἀναμαρτήτως ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ προ-
σιέναι τῇ σῇ μεγαλειότητι μετὰ παύσεως καὶ κα-

θαροῦ συνειδότος, καὶ αἰτεῖσθαι τὸ παρά σοῦ πλού-
σιον ἔλεος. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πα-
τρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α
ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΜΗΝΗΣΤΡΟΙΣ,
ΗΓΟΥΝ ΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ.

Μετά την θείαν Λειτουργίαν, τοῦ Ἱερέως ἐστῶτος ἐν τῇ ἱερατείῃ, παρίστανται οἱ μέλλοντες ζευγνυσθαι πρὸ τῶν ἁγίων θυρῶν τῆς ἐκκλησίας, ὁ μὲν ἀνὴρ ἐκ δεξιῶν, ἡ δὲ γυνὴ ἐξ εὐωνύμων. Ἀπόκεινται δὲ ἐν τῇ δεξιᾷ μέρει τῆς ἁγίας τραπέζης θακτύλιοι αὐτῶν δύο, χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς· ὁ μὲν ἀργυροῦς ἀπονεύειν πρὸς τὰ δεξιὰ, ὁ δὲ χρυσοῦς πρὸς τὰ ἀριστερά, σύνεγγυς ἀλλήλων.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐρωτᾷ αὐτοὺς εἰ ἐκ θελήματος αὐτῶν βούλονται συναφθῆναι· καὶ μετὰ τὸ ἐρωτῆσαι, καὶ συνταγῆναι, σφραγίζει τὰς κεφαλὰς τῶν αὐτῶν νεονύμφων ἐκ γ', καὶ βίδωσιν αὐτοὺς κηροῦς ἀπτομένους· καὶ εἰσάξας αὐτοὺς ἐνδον τοῦ Ναοῦ, θυμιᾷ σταυροειδῶς.

Ὁ Διάκονος λέγει·

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ· Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπεὶ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ μακαριωτάτου Πατριάρχου (ἡ πανιερωτάτου Μητροπολίτου, ἡ θεοφιλεστάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡ Ἐπισκόπου) (τοῦ δεινός), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε), καὶ τῆς δούλης τοῦ Θεοῦ (τῆς δε), τῶν νῦν μνηστευομένων ἀλλήλοις, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ παρασχεθῆναι αὐτοῖς τέκνα εἰς διαδοχὴν γένους, καὶ πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτοῖς ἀγάπην τελείαν, εἰρηνικὴν, καὶ βοήθειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ φυλαχθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁμοιοῖα καὶ βαβαίᾳ πίστει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐλογηθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁμοιοῖα καὶ βαβαίᾳ πίστει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτοὺς ἐν ἀμέμπτῳ βιοτῇ καὶ πολιτείᾳ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν χαρίσεται αὐτοῖς

τίμιον τὸν γάμον, καὶ τὴν κοίτην ἀμίαντον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ βυθῆσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν μεγαλοφώνως:

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὰ διηρημένα συναγαγὼν εἰς ἐνότητα, καὶ σύνδεσμον διαθέσεως τιθεὶς ἀβρόχκτον· ὁ εὐλογήσας Ἰσαὰκ καὶ Ραβέκκαν, καὶ κληρονόμους αὐτοὺς τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀναδειξας· αὐτοὺς εὐλόγησον καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, ὀδηγῶν αὐτοὺς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Χορός: Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐξ ἔθνων προμνηστευσάμενος ἑαυτῷ Ἐκκλησίαν παρθένον ἀγνήν, εὐλόγησον τὰ μνηστρα ταῦτα, καὶ ἔνωσον, καὶ διαφύλαξον τοὺς δούλους σου τούτους ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμοσίᾳ.

Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεύς τὸν δακτύλιον τὸν χρυσοῦν τὸν ἐν τῷ δισκελίῳ, λέγει τῷ ἀνδρὶ:

Ἀβραβωνίζεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τὴνδε), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν. Ἐκ τρίτου, ποιῶν σταυρὸν τρις ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν μνηστευομένων. Καὶ ἐπιδίδωσι τὸν χρυσοῦν τῷ ἀνδρὶ.

Εἶτα καὶ τῇ γυναικὶ λέγει, λαβὼν τὸν ἀργυροῦν

Ἀβραβωνίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δούλον τοῦ Θεοῦ (τόνδε), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν. Ἐκ τρίτου, καὶ ὁμοίως ποιῶν ἐπιτίθησι τὸν ἀργυροῦν τῇ γυναικὶ.

Εἶτα ἀλλάσσει τὰ δακτυλῖδια τῶν νεονύμφων ὁ σύντεκνος.

Ὁ δὲ Ἰερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ παιδί τοῦ πατριάρχου Ἀβραάμ συμπορευθεὶς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, στελλόμενος νυμφεύσασθαι τῷ κυρίῳ αὐτοῦ Ἰσαὰκ γυναῖκα, καὶ διὰ μεσιτείας ὑδρεύσεως ἀβραβωνίσασθαι τὴν Ῥεβέκκαν ἀποκαλύψας· αὐτὸς εὐλόγησον τὸν ἀβραβῶνα τῶν δούλων σου **(τοῦ δε)** καὶ **(τῆς δε)**, καὶ στήριξον τὸν παρ' αὐτοῖς λαληθέντα λόγον· βεβαίωσον αὐτοὺς τῇ παρὰ σοῦ ἀγίᾳ ἐνότητι. Σὺ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς ἐδημιούργησας ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ παρὰ σοῦ ἀρμόζεται ἀνδρὶ γυνὴ εἰς βοήθειαν καὶ διαδοχὴν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· αὐτὸς οὖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξαποστείλας τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν σου ἐπὶ τοὺς δούλους σου, τοὺς πατέρας ἡμῶν εἰς καθ' ἑκάστην γενεὰν καὶ γενεὰν τοὺς ἐκλεκτοὺς σου· ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δούλον σου **(τόν δε)** καὶ τὴν δούλην σου **(τὴν δε)**, καὶ στήριξον τὸν ἀβραβῶνα αὐτῶν ἐν πίστει, καὶ ὁμονοίᾳ, καὶ ἀληθείᾳ, καὶ ἀγάπῃ· σὺ γὰρ, Κύριε, ὑπέδειξας δίδωσθαι τὸν ἀβραβῶνα, καὶ στηρίζεσθαι ἐν παντί. Διὰ δακτυλιδίου ἐδόθη ἡ ἐξουσία τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ· διὰ δακτυλιδίου ἐδοξάσθη Δανιὴλ ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος· διὰ δακτυλιδίου ἐφανερώθη ἡ ἀλήθεια τῆς Θάμαρ· διὰ δακτυλιδίου ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος οἰκτιρῶν γέγονεν ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· δότε γὰρ, φησί, δακτυλίδιον ἐπὶ τὴν δεξιάν αὐτοῦ, καὶ θύσαντας τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, φαγόντες εὐφραν-

θῶμεν. Αὕτη ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, τὸν Μωϋσὴν ἐστρατοπέδευσεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ· διὰ γὰρ τοῦ λόγου σου τοῦ ἀληθινοῦ οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ ἡ γῆ ἐθεμελιώθη, καὶ ἡ δεξιὰ τῶν δούλων σου εὐλογηθήσεται τῷ λόγῳ σου τῷ κραταίῳ, καὶ τῷ βραχιόνι σου τῷ ὑψηλῷ· αὐτὸς οὖν καὶ νῦν, Δέσποτα, εὐλόγησον τὸ δακτυλοθέσιον τοῦτο, εὐλογίαν οὐράνιον· καὶ ἄγγελος Κυρίου προπορευέσθω ἔμπροσθεν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος λέγει τὴν Ἑκτενή·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. **Τρίς.**

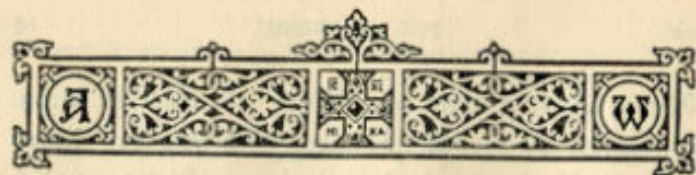
Ὁ Διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ **(τοῦ δε)** καὶ τῆς δούλης τοῦ Θεοῦ **(τῆς δε)** τῶν νῦν μνηστειομένων ἀλλήλοις.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. **Τρίς.**

Ὁ Ἰερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΩΜΑΤΟΣ

Εἰ μὲν βούλονται ἐντ' αὐτῆ στεφανωθῆναι, εἰσέρχονται ἐν τῇ ναφ̄ μετὰ κηρῶν ἀποτομένων, προπορευομένου τοῦ Ἱερέως μετὰ τοῦ θυμιατοῦ καὶ ψάλλοντος τὸν ψαλμὸν ΡΚΖ'. Ὁ δὲ λαὸς ἐν ἐκάστῃ στίχῳ λέγει τὸ Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ψαλμὸς ΡΚΖ'. 127.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ γυνὴ σου ὡς ἄμπελος εὐθνηοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἰῶν σου, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος λέγει τὴν Συναπτὴν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ· Κύρια, ἐλέησον.

Ἐπεὶ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῇ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ μακαριωτάτου Πατριάρχου (ἡ) πανιερωτάτου Μητροπολίτου, (ἡ) θεοφιλεστάτου Ἀρχιεπισκόπου (ἡ) Ἐπισκόπου) ἡμῶν (τοῦ ζεινός), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε) καὶ (τῆς δε), τῶν νῦν συναπτομένων ἀλλήλοις εἰς γάμου κοινωνίαν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν γάμον τοῦτον, ὡς τὸν ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ παρασχεθῆναι αὐτοῖς σωφροσύνην καὶ καρπὸν κοιλίας πρὸς τὸ συμφέρον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐφρανθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁράσει υἱῶν καὶ θυγατέρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν, καὶ ἀκατάγνωστον διαγωγὴν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ρυσθῆναι αὐτοὺς τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: Σοί, Κύριε.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς:

Ὅτι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὁ Ἱερεύς μεγαλοφώνως τὴν Εὐχὴν:

Ὁ Θεός ὁ ἀχραντός, καὶ πάσης κτίσεως δημιουργός, ὁ τὴν πλευρὰν τοῦ προπάτορος Ἀδάμ διὰ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν εἰς γυναῖκα μεταμορφώσας, καὶ εὐλογήσας αὐτούς, καὶ εἰπὼν· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ κατακυριεύσατε τῆς γῆς, καὶ ἀμφοτέρους αὐτοὺς ἐν μέλος ἀναδείξας διὰ τῆς συζυγίας· ἔνευεν γὰρ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικί, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· καὶ οὗτος ὁ Θεός συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. Ὁ τὸν θεράποντά σου Ἀβραάμ εὐλογήσας, καὶ διανοίξας τὴν μήτραν Σάρρας, καὶ πατέρα πλήθους ἐθνῶν ποιήσας· ὁ τὸν Ἰσαὰκ τῇ Ῥεβέκκᾳ χαρισάμενος, καὶ τὸν τόκον αὐτῆς εὐλογήσας· ὁ τὸν Ἰακώβ τῇ Ῥαχὴλ συνάψας, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοὺς δώδεκα Πατριάρχας ἀναδείξας· ὁ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὴν Ἄσυνεθ συζεύξας, καρπὸν παιδοποιίας αὐτοῖς τὸν Ἐφραὶμ καὶ τὸν Μανασσὴν χαρισάμενος· ὁ τὸν Ζαχαρίαν καὶ τὴν Ἐλισάβετ προσδεξάμενος, καὶ Πρό-

δρομον τὸν τόκον αὐτοῖς ἀναδείξας· ὁ ἐκ τῆς βίβλης Ἰησοῦσαί τὸ κατὰ σάρκα βλαστήσας τὴν ἀειπάρθενον, καὶ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς, καὶ τεχθεὶς εἰς σωτηρίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ὁ διὰ τὴν ἀφραστὸν σου δωρεὰν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκείσε γάμον εὐλογήσας, ἵνα φανερώσῃς, ὅτι οὐκ ἐθέλημά ἐστιν ἡ ἔννομος συζυγία, καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποιεῖα. Αὐτός, Δέσποτα πανάγιε, πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἱκετῶν σου, ὡς ἐκείσε καὶ ἐνταῦθα παραγενόμενος τῇ ἀοράτῃ σου ἐπιστάσιζ· εὐλόγησον τὸν γάμον τοῦτον, καὶ παράσχου τοῖς δούλοις σου τούτοις **(τῷ δεῖνι)** καὶ **(τῇ δεῖνι)** ζωὴν εἰρηνικὴν, μακροήμερουσιν, σωφροσύνην, τὴν εἰς ἀλλήλους ἀγάπην, ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, σπέρμα μακρόβιον, τὴν ἐπὶ τέκνοις χάριν, τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. Ἀξιώσον αὐτοὺς ἰδεῖν τέκνα τέκνων· τὴν κοίτην αὐτῶν ἀνεπιβούλευτον διατήρησον· καὶ ὁδὸς αὐτοῖς ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἀνωθεν, καὶ ἀπὸ τῆς πύκτητος τῆς γῆς· ἐμπλησον τοὺς οἴκους αὐτῶν αἴτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου, καὶ πάσης ἀγαθωσύνης, ἵνα με ταδιδῶσι καὶ τοῖς χρεῖαν ἔχουσι, δωρούμενος ἅμα καὶ τοῖς συμπαροῦσι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ,

καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν·

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῦ μυστικοῦ καὶ ἀχράντου γάμου ἱεουργός, καὶ τοῦ σωματικοῦ νομοθέτης, ὁ τῆς ἀφθαρσίας φύλαξ, καὶ τῶν βιωτικῶν ἀγαθῶν οἰκονόμος· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ὁ ἐν ἀρχῇ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ θέμενος αὐτὸν ὡς βασιλεῖα τῆς κτίσεως, καὶ εἰπὼν· οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον ἐπὶ τῆς γῆς, ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν· καὶ λαβὼν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, ἔπλασας γυναῖκα, ἣν ἰδὼν Ἄδὰμ εἶπε· τοῦτο νῦν ὅσοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη· ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικί, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σὰρκα μίαν, καὶ οὗς ὁ Θεὸς ἔζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κατὰπεμψον τὴν χάριν σου τὴν ἐπουράνιον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούτους **(τὸν δεῖνα)** καὶ **(τὴν δεῖνα)**, καὶ ὁδὸς τῇ παιδίσκη ταύτῃ ἐν πᾶσιν ὑποταγῆναι τῷ ἀνδρὶ, καὶ τὸν δουλὸν σου τοῦτον εἶναι εἰς κεφαλὴν τῆς γυναικός, ὅπως βιώσῃσι

κατὰ τὸ θέλημά σου. Εὐλόγησον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἀβραάμ καὶ τὴν Σάρραν· εὐλόγησον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὴν Ρεβέκκαν· εὐλόγησον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰακώβ καὶ πάντα τοὺς πατριάρχας· εὐλόγησον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰωσήφ καὶ τὴν Ἀσουνέθ· εὐλόγησον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Μωσέα καὶ Σεπφώραν· εὐλόγησον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Ἰωακείμ καὶ τὴν Ἄνναν· εὐλόγησον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Ζαχαρίαν καὶ τὴν Ἐλισάβετ. Διαφύλαξον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τὸν Νῶε ἐν τῇ κιβωτῇ· διαφύλαξον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τὸν Ἰωάνν ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους· διαφύλαξον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τοὺς ἁγίους τρεῖς Παῖδας ἐκ τοῦ πυρός, καταπέμψας αὐτοῖς δρόσον οὐρανόθεν. Καὶ ἔλθοι ἐπ' αὐτοὺς ἡ χάρις ἐκείνη, ἣν ἔσχεν ἡ μακαρία Ἐλένη, ὅτε εὗρε τὸν τίμιον σταυρόν. Μνημόνευσον αὐτῶν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τοῦ Ἐνώχ, τοῦ Σήμ, τοῦ Ἡλία· μνημόνευσον αὐτῶν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τῶν ἁγίων σου τεσσαράκοντα Μαρτύρων, καταπέμψας αὐτοῖς οὐρανόθεν τοὺς στεφάνους· μνημόνευσον, ὁ Θεός, καὶ τῶν ἀναθρεφάντων αὐτοὺς γονέων, ὅτι εὐχαὶ γονέων στηρίζουσι θεμέλια οἴκων· μνημόνευσον, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῶν

δούλων σου τῶν παρανόμων, τῶν συνελθόντων εἰς τὴν χάριν ταύτην· μνημόνευσον, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοῦ δούλου σου (τοῦ δε) καὶ τῆς δούλης σου (τῆς δε), καὶ εὐλόγησον αὐτούς. Δὸς αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, καλλιτεκνίαν, ὁμόνοιαν ψυχῶν καὶ σωμάτων· ὕψωσον αὐτοὺς ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου, ὡς ἄμπελον εὐκληματοῦσαν· θώρησαι αὐτοῖς σπέρμα στάχυος, ἵνα πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύωσιν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον· καὶ ἴδωσιν υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλεψ τῆς τραπέζης αὐτῶν· καὶ εὐαρστήσαντες ἐνώπιόν σου, λάμπωσιν ὡς φωστῆρες ἐν οὐρανῷ, ἐν σοὶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ θόξα, κράτος, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ πάλιν ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ἐκφώνως:

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ πλάσας ἐκ γοῆς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀνοικοδομήσας γυναῖκα, καὶ συζεύξας αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν, διὰ τὸ οὕτως ἀρέσαι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μὴ μόνον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἄρμωσον τὸν δούλόν σου (τόν δε) καὶ τὴν

δούλην σου (τήν δε), ὅτι παρά σου ἀρμόζεται ἀνδρὶ γυνή. Σύψευξον αὐτοὺς ἐν ὁμοφροσύνῃ· στεφάνωσον αὐτοὺς ἐν ἀγάπῃ· ἔνωσον αὐτοὺς εἰς σάρκα μίαν· χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας αὐτῶν, εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν, καὶ ἀκατάγνωστον διαγωγὴν.

Ἵτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἤ Χορός: Ἄμην.

Καὶ μετὰ τὸ Ἄμην, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τοὺς στεφάνους, στέφει πρῶτον τὸν Νυμφίον, λέγων·

Στέφεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τήν δε), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Εἶτα στέφει καὶ τὴν Νύμφην, λέγων·

Στέφεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δούλον τοῦ Θεοῦ (τὸν δε), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Εἶτα εὐλογεῖ αὐτοὺς γ'. λέγων ἐκ γ'·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δέξῃ καὶ τιμῇ στεφάνωσον αὐτοὺς.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἐπισημειωθέντος τὸ προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Ψαλμὸς Κ'. 20. ἤχος πλ. δ'.

*Εθνηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν * στεφάνους ἐκ λίθων τιμίων.

Στίχος: Ζωὴν ἠτήσαντό σε, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς.

Ἤ Διάκονος: Σοφία.

Ἤ Ἀναγνώστης: Πρὸς Ἐφesoίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. **Κεφ. Ε', 20-33.**

Ἤ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἤ Ἀναγνώστης τὴν ἀποστολικὴν περικοπήν·

Ἄδελφοί, εὐχαριστεῖτε πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ· ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ· αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ὁ ἀνὴρ κεφαλὴ ἐστὶ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας· καὶ αὐτὸς ἐστὶ σωτὴρ τοῦ σώματος. Ἄλλ' ὡςπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. Οἱ ἄνδρες ἀγαπάτε τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ, καθαρίας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι, ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σκῆλον, ἢ ῥυτίδα, ἢ τι τῶν τοιοῦτων· ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος. Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς γὰρ ποτὲ τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν Ἐκκλησίαν· ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ·

ἔνακαν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτὸν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Ἄλληλοῦτα, ἤχος πλ. α'. Ψαλμὸς 1Α'. 8.

Σὺ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

ἽΟ Διάκονος: Σοφία· Ὁρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ἽΟ Ἱερεύς: Εἰρήνη, πᾶσι.

ἽΟ Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ἽΟ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Β', 1-11).

ἽΟ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ἽΟ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ἽΟ Ἱερεύς λέγει τὸ Εὐαγγέλιον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ. Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· οἶνον οὐκ ἔχουσι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; οὐπω ἤκει ἡ ὥρα μου. Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· ἔτι ἂν

λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὕδριαι λίθιναι ἕξ, κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμόν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνά μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· γεμίσατε τὰς ὕδριας ὕδατος· καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει αὐτοῖς· ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ καὶ ἤνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρικλίνος τὸ ὕδωρ, οἶνον γεγεννημένον, καὶ οὐκ ἔδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ἔδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ· φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρικλίνος, καὶ λέγει αὐτῷ· πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθεισι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσων· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι. Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφάνέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

ἽΟ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ἽΟ Διάκονος λέγει τὴν Ἐκτενῆ·

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

ἽΟ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. *Τρίς.*

ἽΟ Διάκονος: Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ἽΟ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. *Τρίς.*

ἽΟ Διάκονος: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ἽΟ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. *Τρίς.*

Ὁ Διάκονος: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (τοῦ θε) καὶ (τῆς θε), τῶν νῦν συναπτομένων ἀλλήλοις εἰς γάμου κοινωνίαν. **Καὶ μνημονεύει ὧν θέλει.**

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. **Τρίς.**

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ:

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σωτηριῷδαί σου οἰκονομῶν καταξιώσας ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, τίμιον ἀναδειξάσαι τὸν γάμον διὰ τῆς σῆς παρουσίας, αὐτός, Δέσποτα, καὶ νῦν τοὺς δούλους σου (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα), οὓς εὐδόκησας συναφθῆναι ἀλλήλοις, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἁμονίᾳ διαφύλαξον· τίμιον αὐτοῖς τὸν γάμον ἀνάδειξον· ἀμίαντον αὐτῶν τὴν κοίτην διατήρησον· ἀκηλίδωτον αὐτῶν τὴν συμβίωσιν διαμεῖναι εὐδόκησον· καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν γῆραι πίνον· καταντῆσαι ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ, ἐργαζομένους τὰς ἐντολάς σου.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ

ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ: Παράσχου, Κύριε.

Ὁ Διάκονος: Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζῶν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Ὁ Χορός: Σοί, Κύριε.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς:

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν:

Καὶ ὁ Λαός:

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλόμενα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς:

Ἵτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Χορός: Σοί, Κύριε.

Ἐἴτα προσφέρεται τὸ κοινὸν ποτήριον, καὶ εὐλογεῖ αὐτὸ ὁ Ἱερεύς, καὶ λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην:

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὁ Ἱερεύς:

Ὁ Θεός, ὁ πάντα ποιήσας τῇ ἰσχύϊ σου, καὶ στερεώσας τὴν οἰκουμένην, καὶ κοσμήσας τὸν στέφανον πάντων τῶν πεποιημένων ὑπὸ σοῦ, καὶ τὸ ποτήριον τὸ κοινὸν τοῦτο παραχόμενος τοῖς συναφθεῖσι πρὸς γάμου κοινωνίαν, εὐλόγησον εὐλογία πνευματικῇ.

Ἐκφώνως:

Ἵτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἐἴτα λαβὼν ὁ Ἱερεύς ἐπὶ χεῖρας τὸ κοινὸν ποτήριον, μεταδίδωσιν αὐτοῖς ἐκ γ'. πρῶτον τῷ ἀνδρὶ, καὶ αὐτῆς τῇ γυναικί. Καὶ εὐθέως λαβὼν αὐτοὺς ὁ Ἱερεύς, τοῦ συντέκνου κρατοῦντος ὀπισθεν τοὺς στεφάνους, στρέφει ὡς ἐν σχήματι κύκλου, ἐκ τρίτου.

Καὶ φάλλει ὁ Ἱερεύς, ἢ ὁ Λαός, τὰ παρόντα τροπάρια, εἰς ἤχον πλ. α'.

Ἵσαφα χόρευε· * ἡ Παρθένος * ἔσχεν ἐν γαστρὶ * καὶ ἔτεκεν Υἱόν, * τὸν Ἑμμανουήλ, * Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον. * Ἀνατολὴ * ὄνομα αὐτῷ· * ὃν μεγαλύνοντες, * τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ἔτερα, ἤχος βαρύς.

Ἄγιοι μάρτυρες, * οἱ καλῶς ἀθλήσαντες * καὶ στεφανωθέντες, * προσβεύσατε πρὸς Κύριον * ἐλαγθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, * ἀποστόλων καύχημα, * μαρτύρων ἀγαλλίαμα, * ὦν τὸ κήρυγμα. * Τριάς ἡ ὁμοούσιος.

Εἶτα ἐπαίρει τοὺς στεφάνους ὁ Ἱερεύς, καὶ ἐπάρας τὸν στέφανον τοῦ Νυμφίου, λέγει·

Μεγαλύνθητι, Νυμφίε, ὡς ὁ Ἀβραάμ, καὶ εὐλογήθητι ὡς ὁ Ἰσαάκ, καὶ πληθύνθητι ὡς ὁ Ἰακώβ, πορευόμενος ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐργαζόμενος ἐν δικαιοσύνῃ τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ.

Καὶ ἐν τῇ τῆς Νύμφης, λέγει·

Καὶ σύ, Νύμφη, μεγαλύνθητι ὡς ἡ Σάρρα, καὶ εὐφράνθητι ὡς ἡ Ρεβέκκα, καὶ πληθύνθητι ὡς ἡ Ραχήλ, εὐφραينوμένη τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ, φυλάττουσα τοὺς ὅρους τοῦ νόμου, ὅτι οὕτως εὐδόκησεν ὁ Θεός.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὁ Ἱερεύς τὴν Εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκείσε γάμον εὐλόγησας, εὐλόγησον καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, τοὺς τῇ σῇ προνοίᾳ πρὸς γάμου κοινωνίαν συναφθέντας· εὐλόγησον αὐτῶν εισόδους καὶ ἐξόδους· πληθύνον ἐν ἀγαθοῖς τὴν ζωὴν αὐτῶν· ἀνάλαβε τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, ἀσπίλους καὶ ἀμώμους,

καὶ ἀνεπιβουλεύτους διατηρῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνῃ πάσι.

Ὁ Χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Χορός· Σοί, Κύριε.

Καὶ εὐχεται ὁ Ἱερεύς·

Ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἡ παναγία καὶ ὁμοούσιος καὶ ζωαρχικὴ Τριάς, ἡ μία θεότης καὶ βασιλεία, εὐλογήσαι ὑμᾶς· καὶ παράσχοι ὑμῖν μακροζωίαν, εὐτεκνίαν, προκοπὴν βίου καὶ πίστεως· καὶ ἐμπλήσαι ὑμᾶς πάντων τῶν ἐπιγῆς ἀγαθῶν· ἀξιῶσαι ὑμᾶς καὶ τῶν ἐπιγγεγλυμμένων ἀγαθῶν τῆς ἀπολαύσεως· πρεσβεύαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα εἰσέρχονται, καὶ εὐχονται αὐτοῖς. Καὶ ἀπασάμενοι ἀλλήλους, γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως τελεία Ἀπόλυσις αὐτῶς.

Ὁ διὰ τῆς ἐν Κανᾶ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας τὸν γάμον, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβεύαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων θεοστέπων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων, Κων-

σταντίνου καὶ Ἑλένης, τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόδηρος.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΛΥΣΙΝ ΣΤΕΦΑΝΩΝ

Τῆ ὀγδοῆ ἡμερᾶ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸν στέφανον εὐλογήσας, καὶ τοὺς παρόντας στεφάνους ἐπιτίθεσθαι παραδοὺς τοῖς νόμῳ γάμου συναπτομένοις ἀλλήλοις, καὶ μισθὸν ὡσπερ ἀπονέμων αὐτοῖς τοῦτον τῆς σωφροσύνης, ὅτι ἄγνοι πρὸς τὸν ὑπὸ σοῦ νομοθετηθέντα γάμον συνήφθησαν· αὐτοὺς καὶ ἐν τῇ λύσει τῶν παρόντων στεφάνων τοὺς συναφθέντας ἀλλήλοις εὐλόγησον, καὶ τὴν συνάφειαν αὐτῶν ἀδιάσπαστον διατήρησον, ἵνα εὐχαριστῶσι διαπαντὸς τῷ παναγίῳ ὀνόματί σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Χορὸς: Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς:

Σύμφωνα καταντήσαντες οἱ δοῦλοι σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀκολουθίαν ἐκτελέσαντες τοῦ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας γάμου, καὶ συστέλλοντες τὰ κατ' αὐτὸν σύμβολα, δόξαν σοὶ ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΔΙΓΑΜΟΝ.

Εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς κατὰ τὸ ἔθος· τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας· εἶτα Συναπτή·

Ὁ Διάκονος: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ Χοροὶ ἀναλλᾶξ: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεινός) καὶ (τῆς δεινός), καὶ τῆς ἐν Θεῷ σκέπης, καὶ συμβιώσεως αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ συζητοῦν αὐτοὺς καλῶς ἐν ὁμοιοῖα,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σώσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐν-
δόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Ὁ Χορός: Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ,
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς:

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὰ διηρημένα συναγαγὼν
εἰς ἐνότητα, καὶ σύνθετον διαθέσεως τιθεὶς αὐ-
τοῖς ἄβρῆκτον, ὁ εὐλογήσας Ἰσαὰκ καὶ Ῥαβέκκαν,
καὶ κληρονόμους αὐτοὺς τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀναδεί-
ξας· αὐτοὺς εὐλόγησον καὶ τοὺς δούλους σου τούτους
(τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα), ὁδηγῶν αὐτοὺς ἐν παντὶ
ἔργῳ ἀγαθῷ.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ

Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλι-
νωμεν.

Ὁ Χορός: Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐξ ἔθνῶν προμνη-
στευσάμενος ἑαυτῷ Ἐκκλησίαν παρθένον ἀγνήν, εὐλό-
γησον τὰ μνηστρα ταῦτα, καὶ ἔνωσον καὶ διαφύλαξον
τοὺς δούλους σου τούτους ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμοιοῖα.

Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνη-
σις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεύς τοὺς δακτυλίους, ἐπιτίθεισι
πρῶτον τῷ ἀνδρὶ τὸν χρυσοῦν, τῇ δὲ γυναικὶ τὸν ἀργυ-
ροῦν, καὶ λέγει ἐκ τρίτου τῷ ἀνδρὶ·

Ἀρραβωνίζεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) τὴν
δούλην τοῦ Θεοῦ (τὴν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς,
καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ὁμοίως καὶ τῇ γυναικὶ·

Ἀρραβωνίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα) τὸν
δούλον τοῦ Θεοῦ (τὸν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πα-
τρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ ποιεὶ σταυρὸν μετὰ τοῦ δακτυλιδίου ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐπιτίθουσιν αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς δεξιotoῖς δακτύλοις. Ἔπειτα ἀλλάσσει ὁ σύντεκνος τὰ δακτυλίδια.

Ὁ δὲ Διάκονος λέγει·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν·

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πάντων φειδόμενος, καὶ πάντων προνοούμενος, ὁ τὰ κρυπτὰ γινώσκων τῶν ἀνθρώπων, καὶ πάντων τὴν γνῶσιν ἔχων, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ τὰς ἀνομίας συγχώρησον τῶν σῶν ἱκετῶν, καλῶν αὐτοὺς εἰς μετάνοιαν, παρέχων αὐτοῖς συγγνώμην παραπτωμάτων, ἀμαρτιῶν ἱλασμών, συγχώρησιν ἀνομιῶν ἐκουσίων τε καὶ ἀκουσίων· ὁ εἰδὼς τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὁ πλάστης καὶ δημιουργός, ὁ Ῥαὰβ τῇ πόρῃ συγχωρήσας, καὶ τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν προσδεχόμενος, μὴ μνησθῆς ἀμαρτημάτων ἡμῶν ἀγνοίας ἐκ νεότητος· ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται σοί; ἢ ποία σὰρξ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου; Σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις δίκαιος, ἀναμάρτητος, ἅγιος, πολυέλεος, πολυεὐσπλαγχνος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. Σὺ, Δέσποτα, οἰκειωσάμενος τοὺς δούλους σου **(τὸν δεῖνα)** καὶ **(τὴν δεῖνα)**, ἔνωσον τῇ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπῃ· δώρησαι αὐτοῖς τοῦ Τελώνου τὴν ἐπιστροφήν, τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα, τοῦ Ληστοῦ τὴν ἐξομολόγησιν, ἵνα διὰ μετανοίας ἐξ ὅλης καρδίας αὐτῶν, ἐν ὁμο-

νοίᾳ καὶ εἰρήνῃ τὰς ἐντολάς σου ἐργαζόμενοι, καταξιοθῶσι καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ οἰκονόμος πάντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς·

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ ὑψωθείς ἐπὶ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, τὸ καθ' ἡμᾶς διαβρήξας χειρόγραφον, καὶ τῆς δυναστείας τοῦ διαβόλου βυσάμενος ἡμᾶς, ἰλάσθητι ταῖς ἀνομίαις τῶν δούλων σου, ὅτι τὸν καύσωνα καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν πύρωσιν μὴ ἰσχύοντες βαστάζειν, εἰς γάμου δευτέραν κοινωνίαν συνέρχονται, καθὼς ἐνομοθέτησας διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς σου Παύλου τοῦ ἀποστόλου, εἰπὼν δι' ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, τὸ· Κρεῖσσον ἐν Κυρίῳ γαμεῖν, ἢ πυροῦσθαι. Αὐτός, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, ἐλέησον καὶ συγχώρησον, ἰλάσθητι, ἄνεε, ἄφεε τὰ ὀφειλόμενα ἡμῶν, ὅτι σὺ εἶ ὁ τὰς νόσους ἡμῶν ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος· οὐδεὶς γὰρ ἐστὶν ἀναμάρτητος, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτοῦ ἐστίν, ἢ χω-

ρίς ρύπου, εἰ μὴ σὺ μόνος ὁ σάρκα φορέσας ἀναμαρ-
τήτως, καὶ τὴν αἰώνιον ἡμῖν θεωρησάμενος ἀπάθειαν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός, Θεός τῶν μετανοούντων,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

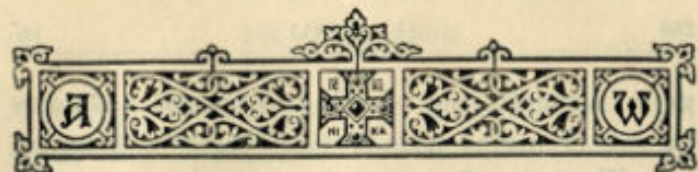
Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν·

Ὁ Θεός ὁ ἅγιος, ὁ πλάσας ἐκ χοῦς τὸν ἄν-
θρωπον, καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀνοικοδομήσας
γυναῖκα, καὶ συζεύξας αὐτῇ βοηθὸν κατ' αὐτόν, διὰ
τὸ οὕτως ἀρέσαι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μὴ μόνον
εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· αὐτὸς καὶ νῦν,
Δέσποτα, ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ἁγίου κα-
τοικητηρίου σου, καὶ ἄρμωσον τὸν δοῦλόν σου **(τόν δε)**
καὶ τὴν θούλην σου **(τὴν δε)**, ὅτι παρὰ σοῦ ἀρμόζε-
ται ἀνδρὶ γυνή. Σύζευξον αὐτοὺς ἐν ὁμοφροσύνῃ·
στεφάνωσον αὐτοὺς ἐν ἀγάπῃ· ἔνωσον αὐτοὺς εἰς
σάρκα μίαν· χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας αὐτῶν,
εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν, καὶ ἀκατάγνωστον διαγωγὴν.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία,
καὶ ἡ δυνάμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ
Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

*Καὶ τὰ λοιπά, ὡς ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τοῦ Στεφανώ-
ματος (εἰς σελ. ς'. 90).*

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΕΠΤΑ ΙΕΡΕΩΝ ΣΥΝΑΧΘΕΝΤΩΝ
ΕΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, Η ΕΝ ΟΙΚΩ.

Εὐτρεπισθέντος τοῦ τετραποδίου, τίθεται ἐπάνω αὐτοῦ
τροβλίον μετὰ οἴτου, καὶ ἐν μέσῳ τοῦ οἴτου κανθῆλον κενόν.
Ἐν δὲ τῷ οἴτῳ προσήγγονται ἐπτὰ σπόνδυλοι περιβαλ-
λόμενοι βαμβάκιῳ εἰς τὸ χρεῖν τὸν ἀσθενοῦντα, καὶ τὸ
ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ δίδονται πᾶσι τοῖς Ἱερεῦσι ἀπο-
μίνα κηρία. Καὶ ἱσταμένων κύκλῳ τῆς τραπέζης, περιβαλ-
λομένων πάντων ψελωνίῳ, ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων λαβὼν
τὸ θυμιατήριον μετὰ θυμιάματος, θυμιά τὴν τράπεζαν
γύρωθεν καὶ τὸ ἔλαιον ἐπ' αὐτῇ, καὶ πάντα τὸν ναόν, ἢ
τὸν οἶκον, καὶ τὸν λαόν. Καὶ ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς
τραπέζης, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ποιεῖ Εὐλογητόν.

Ἔττα τὸ Τρισάγιον. Παναχρία Τριάς... Πάτερ
ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστὶν... τὸ Κύριε, ἐλέγησον **ιβ'**.
τὸ Δεῦτε, προσκυνήσωμεν... **γ'**.

Ἔττα ψαλμὸς **PMB'**: 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι
τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν
μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι σὺ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν
σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν
μου· ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ

με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηθίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸνποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῇ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Εἶτα Συναπτὴ μικρά.

Ὁ Διάκονος: Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευ-

λογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα.

Ὁ Χορός: Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται τὸ Ἀλληλούια, ἤχ. πλ. β'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με.

Στίχ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενὴς εἰμί.

Καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, * ἐλέησον ἡμᾶς * πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, * ταύτην σοὶ τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, * οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς * ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήμεν * μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, * μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν * ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, * καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ ἡμεῖς λαός σου * πάντες ἔργα χειρῶν σου, * καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πόλιν * ἀνοιξον ἡμῖν, *
εὐλογημένη Θεοτόκε· * ἐλπίζοντας εἰς σέ, * μὴ ἀστο-
χήσωμεν· * ῥυσθεῖνμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· *
σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία * τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ἐἶτα ψαλμός Ν'. 50.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός... (εἰς σελ. 65).

Καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Εὐχῆς ἐλαίου ψαλ-
μὸς ἐξ Ἀρσενίου. Ἦχος δ'.

ᾠδὴ α'.

Θαλάσσης * τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος * ἀβρόχοις
ἴχθεσιν * ὁ παλαιὸς περσεύσας Ἰσραὴλ * σταυροτύποις
Μωσέως χεροὶ * τοῦ Ἀμαλῆκ τὴν δύναμιν * ἐν τῇ
ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ἐλαίῳ τῆς εὐσπλαγχνίας, Δέσποτα, ὁ Ἰλαρύνων
ἀεὶ, φυγὰς ὄμοῦ καὶ σώματα βροτῶν, καὶ φρουρῶν
ἐν ἐλέῳ πιστούς, αὐτὸς καὶ νῦν οἰκτείρησον τοὺς δι'
ἐλαίου προσιόντας σοι.

Ἐπάρχει σοῦ τοῦ ἐλέους, Δέσποτα, πλήρης ἡ
σύμπασα γῆ· ἔθεν ἐλαίῳ θείῳ σου σεπτῆ σὶ χριό-
μενοι σήμερον, τὸν ὑπὲρ νοῦν σου ἔλεον πιστῶς αἰτου-
μέν σε δοθῆναι ἡμῖν.

Χρισμὸν σου τὸν ἱερόν, φιλόανθρωπος, ὁ ἀποστό-
λοις τοῖς σοῖς ἐπ' ἀσθενοῦσι δούλοις σου τελεῖν,
συμπαθῶς ἐντειλάμενος, ταῖς δι' αὐτῶν ἐντεύξεις πάν-
τας σφραγίδι σου ἐλέησον.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη τὸ τῆς εἰρήνης πέλαγος, ἀγνή, πλου-
τήσασα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου ἀεὶ νοσημά-
των καὶ θλίψεων τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι· ὅπως
ἀπαύστως μεγαλύνῃ σε.

ᾠδὴ γ'.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστέ,
κράζουσα· * Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε, * καὶ καταφυγή
καὶ στερέωμα.

Σὺ μόνος ὢν θαυμαστός καὶ ἐν ἀνθρώποις τοῖς
πιστοῖς ἴσως, τῇ ἀσθενοῦντι δεινῶς θός, Χριστέ, τὴν
χάριν σου ἄνωθεν.

Ἐλαίας κάρφος ποτὲ πρὸς ἀνοχὰς κατακλυ-
σμοῦ θεῖα σου δείξας ῥοπή, Κύριε· σώσον ἐν ἐλέει
τὸν κάμνοντα.

Λαμπάδι θεῖα φωτὸς ἐν τῇ ἐλέει σου, Χριστέ,
φαίδρυον, τὸν ἐν τῇ χρίσει καὶ νῦν πίστει τοῦ
ἐλέους σου σπεύδοντα.

Θεοτοκίον.

Ἐπίβλεψον εὐμενῶς, μήτηρ τοῦ πάντων ποιη-
τοῦ, ἄνωθεν, καὶ τὴν πικρὰν κάκωσιν λύσον τοῦ νο-
σοῦντος πρεσβείαις σου.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Ὡς θεῖος ποταμὸς τοῦ ἐλέους ὑπάρχων, ὡς
ἄβυσσος πολλῆς συμπαθείας, οἰκτιρμῶν· δείξον τοῦ
σοῦ ἐλέους τὰ θεῖα βεῖθρα καὶ πάντας ἴασαι· βλῦ-

σον τὰς τῶν θαυμάτων πηγὰς ἀφθόνως καὶ πλύνον ἅπαντας· σοὶ γὰρ ἀεὶ προστρέχοντες θερμῶς τὴν χάριν ἐξαιτούμεθα.

Ἔτερον. ἤχος δ'. Ὁ ὑψώθεις ἐν τῇ σταυρῷ ἐκουσίως.

Ὁ ἰατρὸς καὶ βοηθὸς τῶν ἐν νόσοις, ὁ λυτρωτὴς τε καὶ Σωτὴρ τῶν ἐν νόσοις, αὐτὸς τῶν ὄλων Δέσποτα καὶ Κύριε, δώρησαι τὴν ἴασιν τῇ νοσοῦντι σου δούλῳ· οἴκτειρον, ἐλέησον τὸν πολλὰ ἐπταικότα, καὶ τῶν σφαλμάτων λύτρωσαι, Χριστέ, ὅπως δοξάζῃ τὴν θεῖαν σου δύναμιν.

Ὡδὴ δ'.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία * ἐπὶ σταυροῦ, τὸν ἥλιον * τῆς δικαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς * εἰκότως κραυγάζουσα· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ἀδιάφθορον ὡς μῦρον, Σωτὴρ, ὑπάρχων, τὸ κενωθὲν ἐν χάριτι καὶ κόσμον καθαίρον· οἴκτειρον, ἐλέησον τὸν τῇ θεῖα πίστει σου μάλωπας σαρκὸς ἐπαλείφοντα.

Γλαρότητι σφραγίδος τοῦ σοῦ ἐλέους νῦν τὰς αἰσθήσεις, Δέσποτα, σφραγίσας σῶν δούλων· ἄβατον, ἀπρόσιτον τὴν εἴσοδον ποίησον πάσαις ἐναντίαις δυνάμειν.

Ὁ προσκαλεσθῆναι κελεύων τοὺς ἀσθενοῦντας ἰατρογούρῳ ἐνθέου σου, καὶ τούτων ἐντεύξει καὶ χρίσει ἐλαίου σου, φιλόανθρωπε, σῴζεσθαι· σῶσον σὴ ἐλέει τὸν κάμνοντα.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε παναγία, σκέπη σταβρὰ καὶ φύλαξ λιμὴν τε καὶ τείχος, κλίμαξ καὶ προπύργιον, ἐλέησον, οἴκτειρον· πρὸς σὲ γὰρ καὶ μόνην κατέφυγεν.

Ὡδὴ ε'.

Σὺ, Κύριέ μου, φῶς * εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, * φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον * ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνομινοῦντας σε.

Υπάρχων, ἀγαθέ, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, ἐλέησον, ἐλεῆμον, σοῦ τῇ θείῳ ἐλέει τὸν κάμνοντα, ὡς εὐσπλαγχνος.

Ψυχὰς ἡμῶν, Χριστέ, καὶ τὰ σώματα ἀνωθεν σφραγίδος σου θείῳ τύπῳ ἀγιάσας ἀφράστως, χεῖρὶ σου πάντας ἴασαι.

Ἀφάτη σου στοργῇ, ὑπεράγαθε Κύριε, δεξάμενος τὰς τοῦ μύρου διὰ πόρνῆς ἀλείψεις, οἴκτειρον τὸν δοῦλόν σου.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε ἀγνή, ὑπεράγαθε Δέσποινα, ἐλέησον τοὺς τῇ θείῳ χριστομένους ἐλαίῳ, καὶ σῶσον τὸν οἰκέτην σου.

Ὡδὴ ς'.

Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύτρου κεκαθαυμένη * τῇ δι' οἶκτον * ἐκ τῆς πλευρᾶς σου βεύσαντι αἵματι.

Λόγοις σου ὁ δι' ἐλαίου θείξας, φιλόθρωπε, ἐν βασιλεῦσι τὴν χρίσιν, καὶ ἀρχιερεῦσι ταύτην τελέσας· σφραγισμῶ σου καὶ τὸν πάσχοντα σῶσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Μέθεξις μὴ ἐκ πικρῶν δαιμόνων ἐφάφοιτο τοῦ ἐπ' ἀλείφει ἐνθέφω σσημαιωμένου, Σῶτερ, αἰσθήσει· ἀλλ' ἐν σκέπη περιτείχισον τοῦτον τῆς δόξης σου.

Ὅρεξον χεῖρα τὴν σὴν ἐξ ὕψους, φιλόθρωπε, καὶ σοῦ τὸ ἔλαιον, Σῶτερ, ἀγιάσας, δίδου τῷ σῶ οἰκέτῃ εἰς ὑγείαν καὶ νοσημάτων πάντων ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Πέφυγκας ἐν τῷ Θεοῦ σου οἴκῳ κατάκαρπος, μήτηρ τοῦ κτίστου, ἐλαία· δι' ἧς πλήρης ὤφθη κόσμος ἐλέους· ὅθεν σῶζε πρεσβειῶν ἐπαφῇ σου τὸν κάμνοντα.

Κοντάκιον, ἤχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐλέους πηγὴ ὑπάρχων, ὑπεράγαθε, τοῖς πίστει θαρμῇ ἐλέφω τῷ ἀφάτῳ σου προσπεσόντας, εὐσπλαγχνε, ἐκ παντοίας λύτρωσαι κακώσεως, καὶ τὰς ἐσπυρτῶν νόσους ἀράμενος, παράσχου τὴν θεῖαν χάριν ἀνωθεν.

Ὁδὴ ζ'.

Ἐν τῇ καμίνῳ * Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῆ περ-
οικῆ * πόθῳ * εὐσεβείας μάλλον ἢ τῇ φλογί * πυρ-
πολούμενοι ἐκραύαζον * Ἐὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ
ναφ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Σὺ ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς σου, Σῶτερ, μόνος Θεός, πάντων ἰατρεύων πάθη τε τῶν ψυχῶν καὶ σωματῶν τὰ συντρίμματα, καὶ τὸν ἐν νόσοις πάσχοντα αὐτὸς θεραπεύων ἴασαι.

Ἐν τῷ λιπαίνειν ἐλαίου χρίσει πάντων τὰς κεφαλὰς, δίδου εὐφροσύνης τούτῳ τὴν χαρμονὴν τῷ τὸν ἔλεον ζητοῦντί σου τῆς ἀπολυτρώσεως, Χριστέ, τῷ πλουσίῳ ἐλέει σου, Κύριε.

Ἐίφος ὑπάρχει κατὰ δαιμόνων, Σῶτερ, σοῦ ἡ σφραγίς· πῦρ δὲ ἀναλίσκον πάθη τὰ τῶν ψυχῶν ἱερέων ταῖς ἐντεύξεσιν· ὅθεν πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, οἱ δεδεγμένοι τὴν ἴασιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν κρατοῦντα ἐν τῇ δρακί τὰ πάντα, μήτηρ Θεοῦ, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ σχοῦσα θεοπρεπῶς, καὶ ἀφράστως σωματώσασα, ὑπὲρ τοῦ κάμνοντος ἐξιλέωσαι τοῦτον δεόμεθα.

Ὁδὴ η'.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκῳ ἔφραξε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσάμενοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παῖδες, κραυγάζοντες· * Ἐὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ἄπαντας ἐλέησον, Σωτήρ, κατὰ τὸ μέγα σου καὶ θεῖον ἔλεος· διὸ συνήχθημεν ἅπαντες μυστικῶς διατυπούμενοι τῶν οἰκτιρμῶν σου τὴν βρομίαν, χρίσμα προσάγοντες δι' ἐλαίου πίστει σῶ δούλῳ ὄν καὶ ἐπίσκοπῳ.

Ῥεΐθροις τοῦ ἐλέους σου, Χριστέ, καὶ ἐπαλείμμασι τῶν ἱερέων σου πλύνον ὡς εὐσπλαγχνος, Κύριε, τὰς ὀδύνας καὶ τὴν κάκωσιν, καὶ ἀλγαινῶν ἐπιφορὰς τοῦ ἐν ἀνάγκαις παθῶν τρυχομένου· ὅπως δεξιᾶζῃ σε σωθεὶς εὐχαρίστως.

Σύμβολον τῆς ἀνωθεν βροπῆς καὶ ἰλαρότητος, ἔλαιον θεῖον ἡμῖν τοῖς διαγράφοις, Δέσποτα, μὴ μακρόνης σου τὸ ἔλεος, μηδὲ παρίδης τὸν πιστῶς αἰεὶ κραυγάζοντα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἐνδοξον ὡς στέφανον, ἀγνή, ἣ φύσις εἴλγψε τὸν θεῖον τόκον σου, ἐχθρῶν ἀπείργοντα φάλαγγας, καὶ νικῶντα κατὰ κράτος αὐτοῦς· διὸ χαρίτων σου φαιδραῖς καταστεφόμενοι ἀγλαφαῖς, σὲ ἀνυμνοῦμεν, πανύμνητε Δέσποινα.

Ῥεθ' θ'.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους * ἐξ ἀλαξεότου σου, Παρθένε, * ἀκρογονιαῖος ἐτμήθη * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστῶσας φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σέ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Νεῦσον οὐρανόθεν, οἰκτίρμον, δεῖξόν σου τὸ ἔλεος πᾶσι· ὁδὸς νῦν τὴν ἀντιληψὶν τὴν σὴν καὶ τὴν ἰσχὺν σου τῇ προσιόντι σοι, διὰ τοῦ θεοῦ χρίσματος τῶν ἱερέων σου, φιλόανθρωπε.

Ἴδομεν, πανάγαθε Σῶτερ, ἀγαλλιώμενοι τὸ θεῖον ἔλαιον βροπῆ σου ἐνθέει ὑπὲρ μετόχους, ὑπερ

προσεληφας καὶ τυπικῶς μετέδωκας λουτροῦ τοῦ θεοῦ τοῖς μετέχουσιν.

Οἴκτειρον, ἐλέησον, Σῶτερ· βῆσαι δεινῶν καὶ ἀλγυθῶνων· λύτρωσαι βελῶν τοῦ πονηροῦ τοὺς σοὺς οἰκέτας, φυχὰς καὶ σώματα, ὡς ἐλεγμένων Κύριος, χάριτι θεῖα ἐξιώμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥυμους καὶ δεήσεις, Παρθένε, προσδεχομένη τῶν σῶν δούλων, βῆσαι χαλεπῶν παθημάτων καὶ ἀλγυθῶνων ταῖς ἰκασίαις σου τὸν δι' ἡμῶν, πανάχραντε, τῇ θεῖα σκέπη σου προστρέχοντα.

Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς... Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ...

Ἐξαποστειλᾶριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐν ἐλέει, ἀγαθέ, ἐπίβλεψον σὴ ὄμματι ἐπὶ τὴν δεήσιν ἡμῶν τῶν συνελθόντων ἐν τῇ ναῷ σου τῇ ἀγίῃ σήμερον· χρίσαι θεῖον ἔλαιον νοσοῦντας τοὺς δούλους σου.

Εἰς τοὺς Αἰνους, στιχηρὰ προσόμοια, ἤχος δ'. Ἐδωκας σημειώσεις.

Ἐδωκας τὴν χάριν σου διὰ τῶν σῶν, εὐδιάλλακτε, ἀποστόλων, φιλόανθρωπε, ἔλαίῳ ἀγίῳ σου θεραπεύειν πάντων πληγὰς τε καὶ νόσους· διὸ ἔλαίῳ σου πιστῶς τὸν προσιόντα καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, ἀγίασον, ἐλέησον, παντοίας νόσου καθάρισον, καὶ τρυφῆς τῆς ἀφθάρτου σου καταξιώσον, Κύριε.

Βλέψον, ἀκατάληπτε, ἐξ οὐρανόθεν ὡς εὐσπλαγ-

χνος ἐν χειρὶ ἀράτη σου σφραγίσας, φιλόανθρωπε, τὰς ἡμῶν αἰσθήσεις ἐλαίῳ σου θείῳ τὸν προσδραμόντα σοι πιστῶς, καὶ ἐξαιτοῦντα πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ δώρησαι τὴν ἴασιν τὴν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἵνα πόθῃ δοξάζῃ σε, μεγαλύνων τὸ κράτος σου.

Χρῆσαι τοῦ ἐλαίου σου καὶ ἱερέων, φιλόανθρωπε, ἐπαφῇ τοὺς οἰκέτας σου· ἀγίασον ἄνωθεν, νοσημάτων βῦσαι, ψυχῆς τε τὸν βύπον κάθαρων, ἐκπλυνον, Σωτήρ, καὶ πολυπλόκων σκανδάλων λύτρωσαι, τοὺς πόνους παραμύθησον, τὰς περιστάσεις ἐκδίωξον, καὶ τὰς θλίψεις ἀφάνισον, ὡς οἰκτίρμων καὶ εὐσπλαγχνος.

Δόξα... Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Σέ, τὸ καθαρώτατον τοῦ βουσιλέως παλάτιον, δυσωπῶ, πολυῦμηθε· τὸν νοῦν μου καθάρισον τὸν ἐπιλωμένον πάσκις ἀμαρτίαις καὶ καταγώγιον τερπνὸν τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Τὸ Τρισάγιον· Παναγία Τριάς... τὸ Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς... "Ὅτι σοῦ ἐστίν..."

Εἶτα τροπάριον, ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν μόνος ὑπάρχων, Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν δεῖξον ἐπίσκεψιν τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων, ἔγειρον τοῦ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν ἀπαύστως, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόανθρωπε.

Καὶ εὐθὺς τὴν συναπτὴν ὁ Διάκονος, ἢ ὁ πρῶτος τῶν ἱερέων·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ Χοροὶ ἀναλλάξ· Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπεὶ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῇ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸ ἔλαιον τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (**θεῖνος**), καὶ τῆς ἐν Θεῷ ἐπισκέψεως αὐτοῦ, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτὸν τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ βουθῆναι αὐτὸν τε καὶ ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες,

ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Ὁ Χορός: Σοί, Κύριε.

Εἶτα ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων καταχέει ὕδωρ ἢ οἶνον
καὶ ἔλαιον εἰς τὴν κανδήλαν. Ἰστίον, οὗ ἐν τῇ Μεγάλῃ
Ἐκκλησίᾳ, ἀντὶ ὕδατος, οἶνον εἰς τὴν κανδήλαν τοῦ Εὐ-
χελαίου βάλλουσιν.

Εἶτα λέγει ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων τὴν Εὐχὴν τοῦ
ἐλαίου ἀπέναντι τῆς κανδήλας.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ ἐν τῷ ἔλεει καὶ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου
ἰώμενος τὰ συντρίμματα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμα-
των ἡμῶν, αὐτός, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ἔλαιον τοῦτο,
ὥστε γενέσθαι τοῖς χριστομένοις ἐξ αὐτοῦ εἰς θερα-
πείαν, εἰς ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ παντὸς κακοῦ· ἵνα καὶ
ἐν τούτῳ δοξασθῇ σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πα-
τρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

**Ἐν ᾧ δὲ λέγεται μυστικῶς ἡ Εὐχὴ παρὰ πάντων
τῶν Ἱερέων, ἅμα ψάλλονται τὰ τροπάρια ταῦτα:**

Ἦχ. δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν μόνος ὑπάρχων, Χριστέ,
ταχεῖαν τὴν ἀνωθεν δεῖξον ἐπίσκεψιν τοῖς πάσχουσι
δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων καὶ πικρῶν ἀλ-
γηδόνων, ἔγειρον τοῦ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν ἀπαύ-
στως, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόανθρωπε.

Ἦχ. δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος, σοί, Χρι-
στέ, προσέρχομαι, ὡς ὁ τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετα-
νοίᾳ κραυγάζων σοι· ἰλάσθητι, μόνε, ἡμῖν εὐδιάλ-
λακτε.

Ἦχ. γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις παντοίαις
καὶ ἀτόποις πράξεσι δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον
τῇ θεϊκῇ σου ἐπιστάσει· ὥσπερ καὶ τὸν Παράλυτον
ἤγειρας πάλκι· ἵνα κράζω σεσωσμένος· οἰκτίρμων,
δός μοι, Χριστέ, τὴν ἴασιν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητῆς, ἀναδέξω, δίκαιε, τὸ
Εὐαγγέλιον· ὡς μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράγραπτον· τὴν
παρρησίαν ὡς ἀδελφότητος· τὸ πρεσβεῦειν ὡς ἱεράρ-
χης· ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεὸν σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Ὁ τοῦ Πατρὸς μονογενὴς Θεὸς Λόγος, ἐπιδη-
μήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, Ἰάκω-
βε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων,
ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον τῶν
μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ἔθεν σε πάντες τιμῶ-
μεν, Ἀπόστολε.

Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐν τοῖς Μύροις, ἅγιε, ἱερούργος ἀναδείχθης·
τοῦ Χριστοῦ γάρ, δόισι, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας,

ἔβηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου· ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἠγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγαν εὔρατο ἐν τοῖς κινδύνοις σὲ ὑπέρμαχον ἢ οἰκουμένη, ἀθλοφόρε, τὰ ἔθνη τροπούμενον· ὡς οὖν Λυαίου καθείλες τὴν ἔπαρσιν, καὶ ἐν σταδίῳ θαβύνας τὸν Νέστορα, οὕτως, ἄγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Ἄθλοφόρε, ἄγιε καὶ ἱερατικῆ Παντελεήμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεισιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἄγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου, παρθένε, τίς διηγῆσται; βρῦεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ἦχος β'.

Πρεσβεία θερμῆ καὶ τειχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενωὶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καὶ ἐκ κιν-

δύων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ μόνῃ ταχέως προστατεύουσα.

Ὁ Ἀπόστολος λέγεται παρὰ τοῦ Διακόνου.

Προκείμενον, ψαλμὸς ΛΒ', ἦχος α'.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Στίχ. Ἀγαλλιάσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε', στ. 10-17.

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς προφήτας, οἳ ἐλάλησαν ἡμῖν ἐν τῇ ἐνόματι Κυρίου. Ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομενόντας τὴν ὑπομονὴν Ἰῶβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολυεὐσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτιρῶν. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανόν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ἔρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν, τὸ ναί, ναί, καὶ τὸ οὐ, οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω· ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν, ἀλείφοντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῇ ἐνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτόν ὁ Κύριος· καὶ ἅμαρτίας ἢ πεποινηκός, ἀφελήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογήσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.

Ἄλληλοῦτα, ψαλμὸς Ρ'. ἤχος πλ. δ'.

Ἔλεον καὶ κρίσιν ἕσομαι σοι, Κύριε.

Εἶτα λέγει ὁ πρῶτος τῶν Ἱερῶν τὸ Α' Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ', στ. 25-38.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, νομικὸς τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων· διδάσκαλε, τί ποιήσας, ζῶν αἰώνιον κληρονομίῃσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσεις. Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὴν, καὶ λησταῖς περίπεσον· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπήλθον, ἀφέντες αὐτόν ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκεῖνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἀντιπαρήλθε. Ὁμοίως δὲ καὶ λευίτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρήλθε. Σαμαρεῖτης δὲ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἐσπλαγχνίσθη· καὶ προσελθὼν, κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτήνος,

ἦγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξεληθὼν, ἐκβαλὼν δύο θηνάρια, ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὁ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἔπα νέρχουμαι με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τῶν τριῶν τούτων δοκεῖ σοι γεγονέναι πλησίον τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστὰς; Ὁ δὲ εἶπεν· ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

Εἶτα ὁ Διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ· Κύριε, ἐλέησον. **Τρίς.**

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (θεῖος).

Ἐπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, τοῦ Κυρίου δευθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ πρῶτος τῶν Ἱερῶν τὴν Εὐχὴν·

Τοῦ Κυρίου δευθῶμεν.

Ἄναρχε, ἀδιάδοχε, ἅγιε ἁγίων, ὁ τὸν μονογε-

νή σου Γιόν εξαποστείλας, ἰώμενον πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, κατάπεμψον τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ ἀγιάσον τὸ ἔλαιον τοῦτο, καὶ ποιήσον αὐτὸ χρισμένον τῷ σφ̄ δούλω (τῷ δε), εἰς τελείαν ἀπολύτρωσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ἰστέον, ὅτι τινὲς μὲν τὴν Εὐχὴν ταύτην ἕως ὥδε μόνον λέγουσι, μετὰ τῆς ἐκφωνήσεως· Σὺν γάρ ἐστι τὸ ἔλασιν . . . τινὲς δὲ ἕως τέλους·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ φυλάσων τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἔλαός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε· ὁ διδοὺς λύτρωσιν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ ἀγίου σου παιδὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὁ ἀναγεννῶν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· ὁ φωτίζων τοὺς τυφλοὺς, καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατεβράχμενους· ὁ ἀγαπῶν τοὺς δικαίους, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν· ὁ ἀνακαινίσας ἡμᾶς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς· ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει· ἀνακαλύπτεσθε. Ἐλάμψε γὰρ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ φῶς τῆς γνώσεως τοῦ Μονογενοῦς σου, ἀφ' οὗ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστρέφη· τοῖς δεξαμένοις αὐτὸν ἔδωκεν ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας τὴν υἰοθεσίαν ἡμῖν χαρισάμενος, καὶ ἀμετόχους ἡμᾶς ἐποίησεν ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου· ἐπεὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αἵματι καθαρῖζεσθαι, ἀλλ' ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ ἔδωκε τὸν τύπον τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ἡμᾶς Χριστοῦ ποίμνιον, βασιλείον ἱερά-

τευμα, ἔθνος ἅγιον, καθαρίας ἡμᾶς ἐν ὕδατι, καὶ ἀγιάσας ἐν τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι. Αὐτός, Δέσποτα Κύριε, δὸς χάριν εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ὡς ἔδωκας Μωσῆ τῷ θεράποντί σου, καὶ Σαμουὴλ τῷ ἠγαπημένῳ σου, καὶ Ἰωάννη τῷ ἐκλεκτῷ σου, καὶ πᾶσι τοῖς καθ' ἐκάστην γενεάν καὶ γενεάν εὐαρεστήσοσί σοι· οὕτω ποιήσον καὶ ἡμᾶς γενέσθαι διακόνους τῆς καινῆς σου τοῦ Γιῶ διαθήκης, ἐπὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο, ὃ περιποιήσω τῷ τιμίῳ αὐτοῦ αἵματι, ἵνα ἀποδυσάμενοι τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, ἀποθάνωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ ζήσωμεν τῇ δικαιοσύνῃ, ἐνδυσάμενοι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ τῆς χρίσεως τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ μέλλοντος ἐλαίου ἐπάγεσθαι. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλαιον τοῦτο, ἔλαιον ἀγαλλιήσεως, ἔλαιον ἁγιασμοῦ, ἐνδυμα βασιλικόν, θώραξ δυνάμεως, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, σφραγίς ἀνεπιβούλευτος, ἀγαλλίαμα καρδίας, εὐφροσύνη αἰώνιος, ἵνα καὶ ἐν τούτῳ οἱ χρισμένοι τῷ τῆς ἀναγεννήσεως ἐλαίῳ, φοβεροὶ ὡσι τοῖς ὑπεναντίοις, καὶ λάμψωσιν ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, μὴ ἔχοντες σπῖλον ἢ ρυτίδα· καὶ εἰσδεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίους σου ἀναπαύσεις· καὶ δέξωνται τὸ βραβεῖον τῆς ἀνω κλήσεως.

Σὺν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γιῶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Και μετὰ τὴν Εὐχὴν, λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου ἐλαίου, καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ Εὐχέλαιον, χιρὰξας σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου, καὶ τῶν μυκτῆρων, καὶ τῶν παρειῶν, καὶ τοῦ πωγόνατος, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν χειρῶν (ἐσωθεν καὶ ἔξωθεν), λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Πάτερ ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πάσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν δε) ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτὸν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ ζωοποίησον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον τὴν ὀφειλομένην σοὶ εὐχαριστίαν ἐν ἀγαθοεργίᾳ ἀποπληροῦντα· πρῶτα βίαις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν δούλων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἱαματικῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Σαμφῶν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνικίτου, Θαλλαλαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ

τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Αὕτη ἡ Εὐχὴ λέγεται παρ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν Ἱερέων, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὴν Εὐχὴν, χριόντων ἅμα τῷ ἐλαίῳ τὸν νοσοῦντα.

Προκείμενον, ψαλμὸς ΡΙΖ', ᾠδὴ β'.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις μου ὁ Κύριος, * καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΕ', στ. 1 - 8.

Ἀδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν· ἕκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομίαν· καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρασεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Οἱ ὄνειδιμοι τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν Γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως, δέξη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

ζητήσας, και εὐρών· σὺ εἶ ὁ εἰπών· ὅτι τὸν ἐρχόμενον πρὸς μὲ οὐ μὴ ἐκβάλλω ἔξω· σὺ εἶ ὁ τὴν πόρνην τοὺς τιμίους σου πόδας δάκρυσι βρέξασαν μὴ βδελυξάμενος· σὺ εἶ ὁ εἰπών· ὁσάκις ἂν πέσης, ἔγειραι, και σωθήσῃ· σὺ εἶ ὁ εἰπών, ὅτι χαρὰ γίνεται ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι. Αὐτὸς ἐπιθε, εὐπλαγγχε Δέσποτα, ἐξ ὕψους ἁγίου σου, συνεπισκιάσας ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς και ἀναξίοις δούλοις σου, ἐν χάριτι τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, και κατασκήνωσον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν **δε**), τὸν ἐπεγνωκότα τὰ ἴδια πλημμελήματα, και προσιόντα σοι πίστει, και προσδεξάμενος τῇ ἰδίᾳ σου φιλανθρωπίᾳ, εἴ τι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, συγχωρήσας ἐξάλειψον· και κάθαρον αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, και ἀεὶ συμπαρῶν αὐτῷ, διαφύλαξον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, πορευόμενον ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, πρὸς τὸ μηκέτι ἐπίχαρμα γενέσθαι αὐτὸν τῷ διαβόλῳ, ἵνα και ἐπ' αὐτῷ δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομά σου.

Σὺν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν και σώζειν ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, και σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, και τῷ παναγίῳ, και ἀγαθῷ, και ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, και ἀεὶ, και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Μετὰ τὴν εὐχὴν ὁ δεύτερος Ἱερεὺς, λαβὼν τὸν δεύτερον σπόνδυλον και ἐμβάπτων αὐτὸν ἐν τῷ ἐλαίῳ, χρίει τὸν ἀσθενοῦντα, λέγων τὴν Εὐχὴν Πάτερ ἅγιε... εἰς σελ. 128.

Προκείμενον, ψαλμὸς ΚΣΤ', ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου και Σωτήρ μου, * τίνα φοβηθήσομαι;

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Πρὸς Κορινθίους α', ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΒ', στ. 27-31. Κεφ. ΙΓ', στ. 1-8.

Ἄδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ, και μέλη ἐκ μέρους· και οὐς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδάσκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα· και ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ και τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν ἢ κύμβαλον ἀλάλαζον. Και ἐὰν ἔχω προφητείαν, και εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, και πᾶσαν τὴν γνῶσιν· και ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμί. Και ἐὰν φωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, και ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἢ

ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει· ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἄλληλούια, Ψαλμὸς Δ', ἦχος β'.

Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυθῆιήν εἰς τὸν αἰῶνα.

Εἶτα λέγει ὁ γ' Ἱερεὺς τὸ Γ' Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. **Κεφ. Γ', στ. 1, 5-8.**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· εἰς ὄδον ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῃτε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθῃτε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορεύομενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενὴ (εἰς σελ. 125).

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγιείας, σωτηρίας...

Ἰπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα...

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις...

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν

Δέσποτα παντοκράτορ, ἅγιε βασιλεῦ, ὁ παιδεύων, καὶ μὴ θανατῶν, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατεβράγμένους· ὁ τὰς σωματικὰς θλίψεις διορθούμενος τῶν ἀνθρώπων, αἰτούμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὥπως ἐπαγάγῃς τὸ ἔλεός σου ἐπὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο, καὶ τοὺς χρισμένους ἐξ αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἵνα γένηται αὐτοῖς εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς καθαρισμόν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, καὶ πάσης νόσου καὶ μαλακίας, καὶ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. Ναί, Κύριε, τὴν ἰατρικὴν σου δύναμιν οὐρανόθεν ἐξαπόστειλον, ἅψαι τοῦ σώματος, σβέσον τὸν πυρετόν, πράϋνον τὸ πάθος, καὶ πᾶσαν λανθάνουσαν ἀσθένειαν ἀποδίωξον· γενεῶν ἰατρὸς τοῦ δούλου σου (τοῦ θε)· ἐξέγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς καὶ στρωμνῆς κακώσεως· σῶσον, καὶ δλόκληρον χάρισαι αὐτὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, εὐαρεστοῦντα καὶ ποιοῦντα τὸ θέλημά σου.

Σὺν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, Χρι-

στὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν ὁ τρίτος Ἱερεὺς, λαβὼν τὸν τρίτον σπόνδυλον καὶ ἐμβάπτων αὐτὸν ἐν τῷ ἐλαίῳ, χρίει τὸν ἀσθενοῦντα, λέγων τὴν Εὐχὴν Πάτερ ἅγιο... εἰς σελ. 128.

Προκαίμενον, ψαλμὸς ΡΑ', ἤχος δ'.

Ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, * ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Στίχ. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Πρὸς Κορινθίους β'. ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΣΤ', στ. 16-18, καὶ Ζ', στ. 1-2.

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός· ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπαριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος· καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε, κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσοσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Ἀλληλοῦκα, ψαλμὸς ΔΘ', ἤχος β'.

Ἵπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Εἶτα ὁ δ' Ἱερεὺς λέγει τὸ Δ' Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. Κεφ. Η', στ. 14-24.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν· καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτῷ. Ὁψίας δὲ γενομένης, προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν, ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς, εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι, ὅπου εἴαν ἀπέρχῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνειν. Ἄλλος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ὁ Διόκωνος τὴν Ἐκτενῆ (εἰς σελ. 125)

Ἐλέγησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας...

Ἐπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα...

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις...

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν

Ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, εὐσπλαγγνε καὶ πολυέλεε Κύριε, ὁ πολὺς ἐν ἐλέει, καὶ πλούσιος ἐν ἀγαθότητι, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ ἐνισχύσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἁγίων σου ἀποστόλων, ἐλαίῳ μετὰ προσευχῆς τῆς ἀσθενείας τοῦ λαοῦ θεραπεύεσθαι· αὐτὸς καὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο σύνταξον εἰς ἴασιν τοῖς ἐξ αὐτοῦ χρισμένοις, εἰς ἀπαλλαγὴν πάσης νόσου καὶ πάσης μαλακίας, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν κακῶν τῶν ἀπεκδεχομένων τὴν παρὰ σοῦ σωτηρίαν. **Ναί, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεόμεθά σου, παντοδύναμε, τοῦ σώζειν πάντας ἡμᾶς· ὁ μόνος ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἰατρός, ἁγίασον πάντας ἡμᾶς· ὁ πάσαν νόσον ἰώμενος, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν θε)** ἐξέγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς, διὰ ἐλέους τῆς σῆς χρηστότητος· ἐπίσκεψαι αὐτὸν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς σου· ἀποδίωξον ἀπ' αὐτοῦ πάσαν ἀρρώστιαν καὶ ἀσθένειαν, ἵνα ἐξαναστὰς τῇ χειρὶ σου τῇ κραταίῳ, δουλεύῃ σοι μετὰ πάσης εὐχαριστίας ὅπως καὶ νῦν, μετέχοντες τῆς σῆς ἀφά-

του φιλοανθρωπίας, ὑμῶμεν καὶ δοξάζομεν σε τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαισία.

Σὺν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν ὁ τέταρτος Ἱερεὺς, λαβὼν τὸν τέταρτον σπόνδυλον καὶ ἐμβάπτων αὐτὸν ἐν τῷ ἐλαίῳ, χρίει τὸν ἀσθενοῦντα, λέγων τὴν Εὐχὴν Πάτερ ἅγιε... εἰς σελ. 128.

Προκαίμενον, ψαλμὸς 118'. ἕχος πλ. α'.

Σὺ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς * καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος.

Πρὸς Κορινθίους β'. ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. στίχ. 8-12.

Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρῆθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν· ἀλλ' αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγαίροντι τοὺς νεκρούς· ὅς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ ῥύεται· εἰς ὃν ἠλπίκαμεν, ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται· συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ

εις ἡμᾶς χάρισμα, διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῆ ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄλληλοῦτα, ψαλμὸς ΠΗ', ἤχος πλ. α'.

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσονται.

Εἶτα ὁ ε' Ἱερεὺς τὸ Ε' Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΕ', στ. 1-14.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην ὁμοιωθῆ ἢ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένους, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραί. Αἱ τινες μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγεῖοις αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαν πάσαι, καὶ ἐκάθειδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγγέρθησαν πάσαι αἱ παρθένου ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννονται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μάλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους,

καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένου, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἀνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενὴ (εἰς σελ. 125).

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας...

Ἐπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα...

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν...

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ ε' Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος· ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πέννητα· ὁ τῶν ὀρφανῶν πατήρ, καὶ τῶν χειμαζομένων λιμῆν, καὶ τῶν νοσοῦντων ἰατρός· ὁ τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων, καὶ τὰς νόσους ἡμῶν λαμβάνων· ὁ ἐν ἰλαρότητι ἐλεῶν· ὁ ὑπερβαίνων ἀνομίας καὶ ἐξαίρων ἀδικίας· ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν, καὶ βραδὺς εἰς ὀργήν· ὁ ἐμφυσήσας εἰς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς καὶ εἰπών· λάβετε Πνεῦμα ἅγιον, ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφένται αὐ-

τοῖς· ὁ δεχόμενος τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν μετάνοιαν, καὶ ἐξουσίαν ἔχων συγχωρεῖν ἀμαρτίας πολλὰς καὶ χαλεπὰς, καὶ ἴσασιν παρέχων πᾶσι τοῖς ἐν ἀσθενείᾳ καὶ μακρονοσίᾳ διάγουσιν· ὁ καὶ ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον δούλόν σου, τὸν ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις συμπεπλεγμένον, καὶ πάθειω ἡδονῶν συγκυλινδούμενον, καλέσας εἰς τὸν ἅγιον καὶ ὑπερμέγιστον βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ καταπετάσματος, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὅπου παρακύψαι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι ἐπιθυμοῦσι, καὶ ἀκοῦσαι τῆς εὐαγγελικῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ θεάσασθαι αὐτοφει τὸ πρόσωπον τῆς ἀγίας Ἀναφορᾶς, καὶ ἀπολαῦσαι τῆς θείας καὶ ἱερᾶς Λειτουργίας· ὁ καταξιώσας με ἱερουργῆσαι τὰ ἐπουράνια σου μυστήρια, καὶ προσφέρειν σοὶ θωρὰ τε καὶ θυσίαις ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, καὶ μεσιτεῦσαι ὑπὲρ τῶν λογικῶν σου προβάτων, ἵνα διὰ τῆς πολλῆς καὶ ἀφάτου σου φιλανθρωπίας, τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἐξαλείψῃς. Αὐτός, ὑπεράγαθε βασιλεῦ, ἐνώπιον τὴν προσευχὴν μου ἐν ταύτῃ ὥρᾳ τε καὶ ἀγία ἡμέρᾳ, καὶ ἐν παντί καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· καὶ τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), τοῦ ἐν ἀσθενείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος ὄντος, τὴν ἴσασιν δώρησαι, παρέχων ἄφεσιν ἀμαρτιῶν αὐτῷ, καὶ συγχώρησιν πλημμελημάτων, ἐκουσίῳν τε καὶ ἀκουσίῳν· θεραπεύων αὐτοῦ πληγὰς ἀνιάτους, πᾶσάν τε νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Δώρησαι αὐτῷ ψυχικὴν ἴασιν, ὁ

ἀφάμενος τῆς πενθερᾶς τοῦ Πέτρου, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει σοι. Αὐτός, Δέσποτα, καὶ τῷ δούλῳ σου (τῷ δε) παράσχου ἱατροσίαν, καὶ ἀπαλλαγὴν πάσης φθοροποιοῦ ἀλγηδόνος, καὶ μνήσθητι τῶν πλοουσίῳν σου οἰκτιρισμῶν καὶ τοῦ ἐλέους σου. Μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς εὐρίσκεται ἀναμάρτητος ἐπὶ τῆς γῆς. Σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἀμαρτίας ὑπάρχεις, ὁ ἐλθὼν καὶ σώσας τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ ἐλευθερώσας ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ἐὰν γὰρ εἰς κρίσιν ἔλθῃς μετὰ τῶν δούλων σου, οὐδεὶς εὐρεθήσεται καθαρὸς ἀπὸ βύπου· ἀλλὰ πᾶν στόμα φραγθήσεται, μὴ ἔχον τι ἀπολογῆσασθαι, ὅτι ὡς βράκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν ἐνώπιόν σου· διὰ τοῦτο ἀμαρτίας νεότητος ἡμῶν μὴ μνησθῆς, Κύριε. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀνάπαυσις τῶν κοπιώντων καὶ πεφορτισμένων ἐν ἀνομίαις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν ὁ πέμπτος Ἱερεὺς, λαβὼν τὸν πέμπτον σπόνδυλον καὶ ἐμβάπτων αὐτὸν ἐν τῷ ἐλαίῳ, χρίει τὸν ἀσθενούντα, λέγων τὴν Εὐχὴν Πάτερ ἅγιε... εἰς σελ. 128.

Προκείμενον, ψαλμὸς Ν', ἕχος δ'.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, *

καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Σπχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε', στ. 22-26, καὶ ΣΤ', στ. 1-3.

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιοῦτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλους φθονοῦντες. Ἄδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῆ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλληλοῦσα, ψαλμὸς ΡΑ', ἴχος πλ. β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Εἶτα ὁ ς' Ἱερὸς τὸ ΣΤ' Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΕ', στ. 21-29.

Τῇ καιρῷ ἐκεῖνον, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ χαναναία ἀπὸ τῶν ὄριων ἐκεῖνων ἐξεληθοῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα· ἐλέησόν με, Κύριε υἱὲ Δαβὶδ· ἡ θυγάτηρ μου καθὼς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λέγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ ἠρώτων αὐτόν, λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην, εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα, προσεκύνη αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· ναί, Κύριε, καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις, γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκεῖνης.

Ἁ Διάκονος τὴν Ἐκτενὴ (εἰς σελ. 125).

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας...

Ἐπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα...

Ἁ Ἱερὸς:

Ἅτι ἐλεῆμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις...

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν·

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, καὶ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὁ τὰς νόσους ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων, οὗ τῆ μάλωπι πάντες ἰάθημεν· ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ εἰς ἀναζήτησιν ἐλθὼν τοῦ πλανηθέντος προβάτου· ὁ τοῖς ὀλιγοφύχοις διδοὺς παραμυθίαν, καὶ ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις· ὁ τὴν πηγὴν τῆς Αἱμοβρόσουσης, δωδεκάτη οὖσαν ἰασάμενος· ὁ τὴν θυγατέρα τῆς Χαναναίας τοῦ χαλεποῦ δαιμονίου ἐλευθερώσας· ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυοὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἀμαρτωλῇ τὴν ἄφεσιν δούς· ὁ τὴν Ἰακώβ τῆ Παραλυτικῆ δωρησάμενος σὺν τῇ ἀφέσει τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ· ὁ τὸν Τελώνην τῆ λόγῃ δικαιώσας, καὶ τὸν Ληστοῦν ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτοῦ ὁμολογίᾳ προσδεξάμενος· ὁ τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου ἀράμενος, καὶ τῆ Σταυρῇ προσηλώσας. Σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν ἐν τῇ ἀγαθότητί σου, αὐτός, ἄνεξ, ἄφεξ, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰς ἀνομίας καὶ τὰς ἀμαρτίας τοῦ δούλου σου **(τοῦ δε)**, τὰ πλημμελήματα αὐτοῦ τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ ἐν παρakoῇ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ· ἢ ὑπὸ κατάραν ἱερέως, ἢ πατρὸς, ἢ μητρός, ἐγένετο· ἢ ὀφθαλμῶν εἰστίασεν, ἢ ὄσφρησιν ἐξεθνήλυνεν, ἢ ἀφῆ καταμαλακίσθη, ἢ γεύσει κατεπόρνευσεν, ἢ ἐν οἰαδῆποτε κινήσει σαρκὸς καὶ πνεύματος, τοῦ σοῦ ἀπηλλοτριώθη

θελήματος, καὶ τῆς σῆς ἀγιότητος· εἴ τι ἥμαρτεν αὐτός τε καὶ ἡμεῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος, συγχώρησον· μὴ ἐὼν αὐτὸν καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν βερυπωμένον βίον καταπεσεῖν, μηδὲ εἰς τὰς ὀλεθρίους ὁδοὺς ἀποτρέχειν. **Ναί, Δέσποτα Κύριε,** ἐπάκουσόν μου τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὑπὲρ τοῦ δούλου σου **(τοῦ δε)**· πάριδε ὡς ἀμνησίκακος Θεὸς τὰ παραπτώματα αὐτοῦ ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτὸν τῆς αἰωνίου κολάσεως· τὸ στόμα αὐτοῦ τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρωσον· τὰ χεῖλη αὐτοῦ ἀνοιξον πρὸς δοξολογίαν τοῦ ὀνόματός σου· τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἔκτεινον πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· τοὺς πόδας αὐτοῦ πρὸς τὸν δρόμον τοῦ Εὐαγγελίου σου κατεύθυνον· πάντα αὐτοῦ τὰ μέλη καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι· σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῶν ἁγίων σου ἀποστόλων ἐντειλάμενος ἡμῖν, λέγων· Ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ πάλιν· Ἄν τινων ἀφήτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατήτε, κερκράτηνται· καὶ ὡς ἐπήκουσας Ἐξεκίου ἐν τῇ θλίψει τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, καὶ οὐ παρειδες τὴν δέησιν αὐτοῦ, οὕτω κἄμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου ἐπάκουσον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Σὺ γὰρ εἶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ ἐβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἀμαρτίαις κελύσας, τῇ σῇ ἀγαθότητι καὶ φιλοανθρωπίᾳ, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις

ἡμῶν, καὶ χαίρων ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ τῶν πεπλανημένων, ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῇ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετά δὲ τὴν Εὐχὴν ὁ ἕκτος Ἱερεὺς, λαβὼν τὸν ἕκτον σπόνδυλον καὶ ἐμβάπτων αὐτὸν ἐν τῷ ἐλαίῳ, χρίει τὸν ἀσθενοῦντα, λέγων τὴν Εὐχὴν· Πάτερ ἅγιε . . . εἰς σελ. 128.

Προκείμενον, ψαλμὸς Σ', ἕχος δ'.

Κύρια, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, * μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Στίχ. Ἐλέησόν με, Κύρια, ὅτι ἀσθενὴς εἰμί.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.
Κεφ. Ε'. στ. 14-23.

Ἀδελφοί, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοφύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. Ὅρατε μὴ τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῷ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε, καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε, προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε· πάντα δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἶδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης

ἀγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα, ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖη.

Ἀλληλούια, ψαλμὸς ΙΘ', ἕχος β'.

Ἐπακοῦσαί σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Εἶτα ὁ ζ' Ἱερεὺς τὸ Ζ' Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. Κεφ. Θ', στ. 9-14.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τῷ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστάς, ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστίν, ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσιάν· οὐ γὰρ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενὴ (εἰς σελ. 125)

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . .

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας...

Ἦπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα...

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν...

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἱατρὰ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ τὰ χρόνια πάθη θεραπεύων, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ· ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέφει καὶ ζῆν αὐτόν· σὺ γάρ, Κύριε, ἐν τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ ἔθου μετάνοιαν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, Δαβὶδ καὶ Νινευταῖς, καὶ τοῖς πρὶν, καὶ τοῖς μετὰ τούτους, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ τῆς ἐνσάρκου σου οἰκονομίας, οὐκ ἐκάλεσας δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, ὡς τὸν Τελώνην, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Ληστήν, καὶ βλάσφημον διώκτην τὸν μέγαν Παῦλον διὰ μετανοίας προσεδέξαμενος· Πέτρον τὸν κορυφαῖον, τὸν καὶ Ἀπόστολόν σου ἀρνησάμενόν σε τρίτον, διὰ μετανοίας προσεδέξω καὶ προσελάβου, καὶ ἐπηγγειλω αὐτῷ, λέγων· σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοὶ τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Διόπερ καὶ ἡμεῖς, ἀγαθὲ καὶ φιλόνητε,

κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σου ἐπαγγελίας θαρβύοντες, δεόμεθά σου, καὶ ἱκετεύομεν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ· ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν ὡς θυμίαμα προσφερόμενόν σοι, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν δούλόν σου (τόν δε), καὶ εἴ τι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ἢ ἐν νυκτί, ἢ ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ὑπὸ κατάραν ἰσρέως, ἢ τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν, ἢ ὄρκῳ παρεπίκρανε καὶ ὀρκομότησε, παρακαλούμέν σε, καὶ δεόμεθά σου· ἄνεε, ἄφεε, συγχώρησον αὐτῷ, ὁ Θεός, παραβλέπων τὰς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ τὰς ἁμαρτίας, καὶ τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ γινόμενα παρ' αὐτοῦ· καὶ εἴ τι τῶν ἐντολῶν σου παρέβη, ἢ ἐπλημμέλησεν, ὡς σάρκα φορῶν, καὶ τὸν κόσμον οἰκῶν, ἢ ἐξ ἐνεργείας τοῦ διαβόλου, αὐτός, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, δε ζήσεται, καὶ οὐχ ἁμαρτήσει. Σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος· ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· οὐ γὰρ ἔπλασας τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ζωῆς ἀφθάρτου κληρονομίαν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Ἰῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν ὁ εβδομος Ἱερεὺς, λαβὼν τὸν εβδομον σπόνδυλον καὶ ἐμβάπτων αὐτὸν ἐν τῷ ἔλαιῳ, χρίει τὸν ἀσθενοῦντα, λέγων τὴν Εὐχὴν· Πάτερ ἅγιε... εἰς σελ. 128.

Εἶτα εἰσέρχεται, εἰ δύναται, μέσον τῶν Ἱερῶν ὁ ποιῶν τὸ Εὐχέλαιον, ἢ ὑποστηριζόμενος ἀπ' αὐτῶν ἱστησι, ἢ καθίζει. Εἰ δὲ οὐ δύναται, οἱ Ἱερεῖς περικυκλοῦσιν αὐτὸν κατακείμενον ἐπὶ τοῦ κραββάτου. Καὶ λαβὼν ὁ προστάμενος τῶν Ἱερῶν τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἀνεωγμένον, τίθησιν εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀσθενοῦτος, καὶ τιθέασιν ἐπ' αὐτὸ τὰς χεῖρας οἱ Ἱερεῖς. Ὁ δὲ προστάμενος οὐκ ἐπιβάλλει τὴν χεῖρα ἐπ' αὐτόν, ἀλλὰ λέγει τὴν Εὐχὴν μεγαλοφώνως:

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Βασιλεῦ ἅγιε, εὐπλαγχνε καὶ πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Γίε καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ τίθημι ἐμὴν χεῖρα ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ προσελθόντος σοι ἐν ἁμαρτίαις, καὶ αἰτουμένου παρὰ σοῦ δι' ἡμῶν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ἀλλὰ σὴν χεῖρα κραταιὰν καὶ δυνατὴν, τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ τούτῳ, ὃ οἱ συλλειτουργοί μου κατέχουσιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), ἔκτεινον, καὶ δέομαι σὺν αὐτοῖς καὶ ἱκετεύω τὴν συμπαθεστάτην καὶ ἀμνησίκακόν σου φιλάνθρωπίαν· ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ προφήτου σου Νάθαν μετανοήσαντι τῷ Δαβὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις ἁμαρτήμασιν ἄφεσιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανοίᾳ προσευχὴν δεξάμενος· αὐτὸς καὶ τὸν δούλον σου (τόν δε) μετανοοῦντα ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις αὐτοῦ πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλάνθρωπίᾳ, παρορῶν αὐτοῦ πάντα τὰ παραπτώματα. Σὺ γὰρ εἰ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ἐβδο-

μηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι κελύσας τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις, ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου· καὶ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀσπάζεται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ὁ ποιῶν τὸ Εὐχέλαιον.

Καὶ μνημονεύει αὐτόν ὁ Διάκονος, λέγων τὴν Ἐκτενή (εἰς σελ. 125).

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας...

Ἐπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα...

Ὁ Ἱερεὺς:

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις...

Εἶτα ψάλλεται τὸ παρὸν Ἰδιόμελον

Δόξα. Ἦχ. δ'.

Πηγγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγγῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολι-

τευσόμενοι, ζωρεάν ἐλάβετε, ζωρεάν παρέχετε, ια-
τρειούντας τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν.

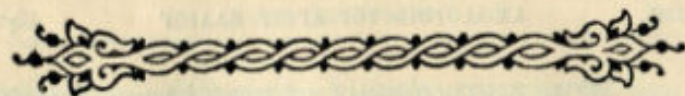
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχ. δ' αὐτός.

Νεῦσον παρακλήσοι σῶν ἰκετῶν, Πανάμωμε,
παύουσα θειῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως
ἡμᾶς ἀπαλλάτουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ καὶ βε-
βαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κε-
κτήμεθα· μὴ αἰσχυρθῶμεν, Δέσποινα, σὲ παρακαλού-
μενοι. Σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων·
Χαῖρε, Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρά, καὶ σκέ-
πη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις·

Χριστὸς δ' ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ βάλλει μετάνοιαν ὁ ποιήσας τὸ Εὐχέλαιον, λέ-
γων· Εὐλογεῖτε, Πατέρες, συγχωρήσατέ μοι τῇ ἁμαρτωλῇ·
τρίς, καὶ λαβὼν παρ' αὐτῶν εὐλογίαν καὶ συγχώρησιν,
ἀπέρχεται, εὐχαριστῶν τῇ Θεῷ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

ΚΑΤ' ΕΠΙΤΟΜΗΝ

Εὐτοπειθέντος τοῦ τετραποδίου, τίθεται ἐπάνω αὐτοῦ
τροβλίον μετὰ οἴτου, καὶ ἐν μέσῳ τοῦ οἴτου κανδήλον κενόν.
Ἐν δὲ τῇ οἴτῳ προσπῆγνονται σπόνδυλοι, κατὰ τὸν ἀριθ-
μὸν τῶν Ἱερῶν, περιβαλλόμενοι βαμβακίῳ εἰς τὸ χρεῖν
τὸν ἀσθενοῦντα, καὶ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ δίδονται
πᾶσι τοῖς Ἱερεῦσι ἀποτομένα κηρία. Καὶ ἱσταμένων κύκλῳ
τῆς τραπέζης, περιβαλλομένων πάντων τελωνῶν, ὁ πρῶ-
τος τῶν Ἱερῶν λαβὼν τὸ θυμιατήριον μετὰ θυμιάματος,
θυμιᾶ τὴν τράπεζαν γύρωθεν καὶ τὸ ἐλαιον ἐπ' αὐτῇ,
καὶ πάντα τὸν ναόν, ἢ τὸν οἶκον, καὶ τὸν λαόν. Καὶ
ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς τραπέζης, βλέπων πρὸς ἀνατο-
λάς, ποιεῖ Εὐλογητόν.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς... Πάτερ
ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἔστιν...

Εἶτα τροπάριον, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν μόνος ὑπάρχων, Χριστέ,
ταχεῖαν τὴν ἀνωθεν δεῖξον ἐπίσκεψιν τοῖς πάσχουσι
δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων καὶ πικρῶν ἀλγη-
θόνων, ἔγειρον τοῦ ὕμνεῖν σε καὶ δοξάζειν ἀπαύ-
στως, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόανθρωπε.

Ἦ ἀντὶ τοῦ τροπαρίου· Κύριε, ἐλέησον, ιβ'.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῇ Βα-
σιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εἶτα ψαλμὸς ΡΜΒ΄. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιον τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι καταδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸνποίησόν μοι τὸ πρωτὸ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι οὐ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιο-

σύνη σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῇ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου. Καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμί.

Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Διάκονος ἢ ὁ προϊστάμενος τῶν Ἱερῶν τὴν Συνακτῆν·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ Χοροὶ ἀναλλάξ· Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸ ἔλαιον τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (**θεῖνος**), καὶ τῆς ἐν Θεῷ ἐπισκέψεως αὐτοῦ, καὶ ὑπερ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτὸν τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ βουθῆναι αὐτὸν τε καὶ ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: Σοί, Κύριε.

Καὶ εὐθὺς ὁ προϊστάμενος τῶν Ἱερέων καταχέει ὕδωρ ἢ οἶνον καὶ ἔλαιον εἰς τὴν κανδήλαν. Ἰστέον, ὅτι ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἀντὶ ὕδατος, οἶνον εἰς τὴν κανδήλαν τοῦ Εὐχελαίου βάλλουσιν.

Καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν τοῦ ἐλαίου, ἀπάναντι τῆς κανδήλας.

Τοῦ Κυρίου θαυθῶμεν.

Κύριε, ὁ ἐν τῇ ἐλέει καὶ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ἰώμενος τὰ συντρίμματα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, αὐτός, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ἔλαιον τοῦτο, ὥστε γενέσθαι τοῖς χριστομένοις ἐξ αὐτοῦ εἰς θεραπείαν, εἰς ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ παντὸς κακοῦ. Ἴνα καὶ ἐν τούτῳ δοξασθῇ σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἡ αὐτὴ Εὐχὴ λέγεται μυστικῶς παρὰ τῶν ἄλλων Ἱερέων.

Προκείμενον, ψαλμὸς ΑΒ', ἴψος α'.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέοις πρέπει αἴνεσις.

Ὁ Ἀπόστολος λέγεται παρὰ τοῦ Διακόνου.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε', στ. 10-17.

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἴδου μακαρίζομεν τοὺς ὑπομενόντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰῶβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολυεσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανόν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν, τὸ ναί, ναί, καὶ τὸ οὐ, οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; φαλλέτω· ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἔλαιον ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ ἁμαρτίας ἢ πεποινηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογήσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολλὴ ἰσχὺς δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.

Ἄλληλούια, ψαλμός P'. ἤχος πλ. δ'.

Ἔλσον καὶ κρίσιν ἔσομαι σοι, Κύριε.

Καὶ λέγει ὁ πρῶτος τῶν Ἱερῶν τὸ Α' Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ', στίχ. 25-38.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων· διδάσκαλε, τί ποιήσας, ζῶν αἰώνιον κληρονομίῃσ; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσεις. Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Ἱεριχώ, καὶ ληστοαῖς περίεπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπήλθον, ἀφέντες αὐτόν ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἰσραὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκεῖνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἀντιπαρήλθε. Ὁμοίως δὲ καὶ λευίτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρήλθε. Σαμαρεΐτης δὲ τις ἐδεύων, ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἐσπλαγχνίσθη· καὶ προσελθὼν, κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον

καὶ οἶνον· ἐπιβιάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτήνος, ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπιμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξεληθὼν, ἐκβαλὼν δύο θηνάρια, ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὃ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τῶν τριῶν τούτων δοκεῖ σοι γεγονέναι πλησίον τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστές; Ὁ δὲ εἶπεν· ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

Εἶτα ὁ Διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Οἱ Χοροὶ ἀναλλάξ· Κύριε, ἐλέησον. *Τρεῖς.*

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (*δεῖνος*).

Ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεῖμῶν καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων τὴν Εὐχὴν·

Ἄναρχε, ἀδιάδοχε, ἅγιε ἁγίων, ὁ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν ἐξαποστείλας, ἰώμενον πάσαν νόσον καὶ πάσαν μαλακίαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν, κατάπεμψον τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ ἁγιάσον τὸ ἔλαιον τοῦτο, καὶ ποιήσον αὐτὸ χριστιανῶν τῷ σῶν δούλῳ (τῷ δε), εἰς τελείαν ἀπολύτρωσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ἐκφώνως·

Σὺν γὰρ ἐστί τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, Χριστὴ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου ἐλαίου, καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ Εὐχέλαιον, χάραξας σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου, καὶ τῶν μυκτήρων, καὶ τῶν παρειῶν, καὶ τοῦ πηγόνατος, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν χειρῶν (ἐσωθεν καὶ ἐξωθεν), λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Πάτερ ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πάσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τὸν δούλόν σου (τόν δε) ἐκ τῆς περιεχόσεως αὐτὸν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ ζωοποίησον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον τὴν ὀφειλομένην σοὶ εὐχαριστίαν ἐν ἀγαθοεργίᾳ ἀπο-

πληροῦντα· προεβείαις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν δόσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἱαματικῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Σαμφῶν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνικήτου, Θαλλαλαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων.

Ὅτι σὺ εἰ ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων, Χριστὴ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Αὕτη ἡ Εὐχὴ λέγεται παρ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν Ἱερέων, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὴν Εὐχὴν, χριόντων ἅμα τῷ ἐλαίῳ τὸν νοσοῦντα.

Εἶτα εἰσέρχεται, εἰ δυνατόν, μέσον τῶν Ἱερέων ὁ ποιῶν τὸ Εὐχέλαιον, ἢ ὑποστηριζόμενος ὑπ' αὐτῶν Ἰσθησι, ἢ καθίζει. Εἰ δὲ οὐ δύναται, οἱ Ἱερεῖς περικυκλοῦσιν αὐτὸν κατακείμενον ἐπὶ τοῦ κραββάτου. Καὶ λαβὼν ὁ προϊστάμενος τῶν Ἱερέων τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἀνεωγμένον, τίθησιν εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀσθενοῦντος, καὶ τίθησιν ἐπ' αὐτὸ τὰς χεῖρας οἱ Ἱερεῖς. Ὁ δὲ προϊστάμενος οὐκ ἐπιβάλλει τὴν χεῖρα ἐπ' αὐτόν, ἀλλὰ λέγει τὴν Εὐχὴν μεγαλοφώνως.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Βασιλεῦ ἅγιε, εὐπλαγγχε καὶ πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Γιὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέφαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ τίθημι ἐμὴν χεῖρα ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ προσελθόντος σοι ἐν ἁμαρτίαις, καὶ αἰτουμένου παρὰ σοῦ δι' ἡμῶν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ἀλλὰ σὴν χεῖρα κραταιὰν καὶ δυνατήν, τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ τούτῳ, ὃ οἱ συλλειτουργοί μου κατέχουσιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δούλου σου **(τοῦ δε)** ἐκτεινον, καὶ δέσμαι σὺν αὐτοῖς καὶ ἱκετεύω τὴν συμπαθεστάτην καὶ ἀμνησίκακόν σου φιλανθρωπίαν· ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ προφήτου σου Νάθαν μετανόησαντι τῷ Δαβὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἁμαρτήμασιν ἄφεσιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανόησιν προσευχὴν δεξάμενος· αὐτὸς καὶ τὸν δούλον σου **(τόν δε)** μετανοοῦντα ἐπὶ τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλανθρωπίᾳ, παρορῶν αὐτοῦ πάντα τὰ παραπτώματα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ἐβδομηκοντάκις ἐπτὰ ἀφιέναι κελεύσας τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις, ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ σοὶ πρέπει πάσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀσπάζεται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ὁ ποιήσας τὸ Εὐχέλαιον.

Εἶτα: Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε, ἐλέησον, **τρὶς** Εὐλόγησον.

Καὶ τὴν Ἀπέλυσιν:

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμόμου αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἐν μεγίστῃ ἀνάγκῃ, ἤγγουν ἐν κινδύνῳ θανάτου, ὁ Ἱερεὺς οὐ λέγει τὴν Ἀκολουθίαν ταύτην ἅπασαν, ἀλλὰ μόνον τὴν Εὐχὴν τῆς εὐλογήσεως τοῦ ἐλαίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

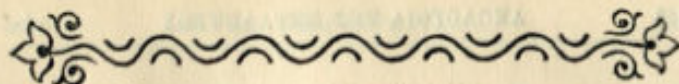
Κύριε, ὁ ἐν τῷ ἔλεει καὶ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ἰώμενος τὰ συντρίμματα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματικῶν ἡμῶν, αὐτὸς, Δέσποτα, ἁγιάσον τὸ ἔλαιον τοῦτο, ὥστε γενέσθαι τοῖς χριστομένοις ἐξ αὐτοῦ εἰς θεραπείαν, εἰς ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ παντὸς κακοῦ· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοξασθῇ σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς χρεῖται τὸν νοσοῦντα, λέγων τὴν Εὐχὴν:

Πάτερ ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματικῶν, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πάσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τὸν δούλόν σου **(τόν δε)** ἐκ τῆς περιχεύσεως αὐτὸν σωματικῆς καὶ

φυικῆς ἀσθενείας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ ζωοποιήσον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον τὴν ὀφειλομένην σοι εὐχαριστίαν ἐν ἀγαθοεργίᾳ ἀποπληροῦντα· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ Τῆ ΑΓΙΑ ΜΕΤΑΛΗΨΕΙ ΕΝ ΟΙΚῶ ΑΡΡΩΣΤΟΙ.

Λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ Ἐπιτραχήλιον ἀπέρχεται ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ, καὶ προσκυνήσας τρίς, λαμβάνει τὸν ἅγιον Ἄρτον ἐκ τοῦ ἀρτοφορίου καὶ τίθησιν αὐτὸν ἐν μικρῷ ποτηρίῳ ἢ ἐν θήκῃ, βάλων εἰς τὸν ἅγιον Ἄρτον ὀλίγον οἴνου. Καὶ φέρων αὐτὸν μετ' εὐλαβείας πολλῆς, εἰσέρχεται ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρρώστου, καὶ ἀποτίθησι τὸν ἅγιον Ἄρτον ἐν τραπέζῃ.

Εἶτα ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλόγητόν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἤχ. πλ. β'.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε, Κύριε, * ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, * καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, * ναὸν αὐτὴν ποιῶν * τοῦ ἀχράντου Σώματός σου καὶ Αἵματος· * μήτε ἐξουδενώσης ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, * ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Εἰς τὴν μετάληψιν τῶν ἁγιασμάτων σου * πῶς ἀναιδεοῦθῶ ὁ ἀνάξιτος; * ἐὰν γὰρ τολμήσω σοι προσελθεῖν σὺν τοῖς ἁγίοις, * ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, * ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ δαίπνου, * καὶ κατάκρισιν προξενήσω * τῇ πολυαμαρτητῇ μου ψυχῇ. * Καθάρισον, Κύριε, * τὸν βύβρον τῆς ψυχῆς μου, * καὶ σῶσόν με, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν, Θεοτόκε, πταισμάτων * πρὸς σὲ κατέφυγον, Ἄγνη, * σωτηρίας δεόμενος. * Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, * καὶ πρόσβουε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν * δοθῆναι μοι τὴν ἄφεσιν, * ὧν ἔπραξα δαινῶν, * μόνη εὐλογημένη.

Εἶτα, εἰ βούλεται, λέγει τὰς Εὐχὰς ταύτας·

Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, πάριθε πάντα τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πταίσματα τοῦ δούλου σου (τοῦ δεινός), καὶ ἀξίωσον αὐτὸν ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν θείων, καὶ ἐνδόξων, καὶ ἀχράντων, καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων, μὴ εἰς κόλασιν, μὴ εἰς προσθήκην ἁμαρτιῶν, ἀλλ' εἰς καθαρισμόν, καὶ ἁγιασμόν, καὶ ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας· εἰς τεῖχος, καὶ βοήθειαν, καὶ ἀνατροπὴν τῶν ἐναντίων, καὶ εἰς ἐξάλειψιν τῶν πολλῶν αὐτοῦ πλεγμμελημάτων. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἐλέους, καὶ οἰκτιρῶν, καὶ φιλοανθρωπίας, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ δευτέρα.

Κύριε ὁ Θεὸς μου, οἶδα ὅτι οὐκ εἰμὶ ἄγιος, οὐδὲ ἱκανός, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγγην εισέλθῃς τοῦ οἴκου τῆς ψυχῆς, διότι ἔλη ἔρημος καὶ καταπεσοῦσα

ἐστί, καὶ οὐκ ἔχεις παρ' ἐμοὶ τόπον ἄξιον τοῦ κλῖναι τὴν κεφαλὴν· ἀλλ' ὡς ἐξ ὕψους δι' ἡμᾶς ἐταπεινώσας σεαυτὸν, συμμετρίασον καὶ νῦν τῇ ταπεινώσει μου. Διὸ δέομαί σου· ὡς μόνος ὢν ἅγιος, Δέσποτα, ἁγιάσον μου τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, τοὺς νεφροὺς καὶ τὰ σπλάγχνα, καὶ ὅλον με ἀνακαίνισσον, καὶ βῆξωσον τὸν φόβον σου ἐν τοῖς μέλεσί μου, καὶ τὸν ἁγιασμόν σου ἀνεξάλειπτον ἀπ' ἐμοῦ ποίησον. Καὶ γενοῦ μοι βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ, κυβερνῶν ἐν εἰρήνῃ τὴν ζωὴν μου, καταξιῶν με καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως μετὰ τῶν Ἁγίων σου· εὐχαῖς καὶ προσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, τῶν ἄλλων σου λειτουργῶν καὶ ἀχράντων Δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

Καὶ εἰ ὁ ἀσθενὴς ἤδη ἐξομολογήθη, εὐθὺς μεταλαμβάνει τὰ ἀχράντα Μυστήρια. Εἰ δὲ οὐ, παρακαλεῖ ὁ Ἱερεὺς τοὺς παρόντας μικρὸν ἀπομακρυνεῖν, καὶ ἐρωτᾷ αὐτὸν περὶ τῶν διαφόρων ἁμαρτιῶν, προσέχων ἵνα οὐδὲν κεκρυμμένον, ἢ δι' αἰσχύνῃς οὐκ ἐξομολογούμενον περιμένῃ.

Καὶ μετὰ τὴν ἐξομολόγησιν, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ Πέτρῳ καὶ τῇ πόρῃ διὰ δακρῶν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν δωρησάμενος, καὶ τὸν Τελώνην τὰ οἰκεία ἐπιγνόντα πταίσματα δικαιώσας, πρόσδεξαι καὶ τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), καὶ εἴ τι πεπλημμέληται αὐτῷ ἐκούσιον

ἢ ἀκούσιον ἁμάρτημα, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ὡς ἀγαθὸς συγχώρησον· σὺ γὰρ μόνος ἐξουσίαν ἔχεις ἀφιέναι ἁμαρτίας. Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔτιρα Εὐχῆ.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ Θεός, ὁ τὴν ἐντολὴν ταύτην δεδωκὼς τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις τοῦ δεομῆν τε καὶ λύειν τὰς τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας· αὐτὸς ἐξ ὕψους παρίδοι σοὶ πάσας τὰς ἁμαρτίας καὶ τὰ πλημμελήματα σου. Ἐγὼ δὲ ὁ ἀνάξιος αὐτοῦ δοῦλος ἐξ ἐκείνων λαβὼν τὰς ἀφορμὰς τὸ αὐτὸ ποιεῖν, ἀπολύω σε ἀπὸ παντὸς ἀφορισμοῦ καθ' ὅσον δύναμαι, καὶ σθένω, καὶ σὺ χρεῖαν ἔχεις. Ἐτι ἀπολύω σε ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν σου, ὅσας ἐξωμολογήσω ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος· εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ μεταδίδωσι τῷ ἀσθενοῦντι τὰ ἄχραντα Μυστήρια, λέγων πρότερον τὰς Εὐχὰς ταύτας:

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζώντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὃν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἐτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, καὶ τοῦτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ τίμιον Αἷμά σου.

Δέομαι οὖν σοῦ· ἐλέησόν με, καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Εἶτα·

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοὶ· μνησθητέ μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ τελευταῖον τό·

Μὴ μοι εἰς κρίμα ἢ εἰς κατάκριμα γένοιτο ἡ μετάληψις τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων, Κύριε, ἀλλ' εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος.

Μετὰ δὲ τὴν Μετάληψιν λέγει·

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥήμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

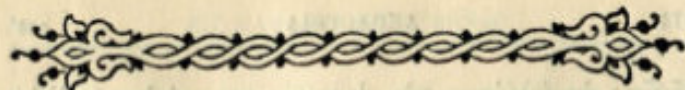
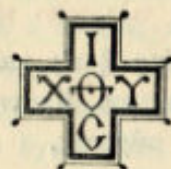
Εἶτα τὸ Τρισάγιον. Μετὰ τὸ Πάτερ ἡμῶν, τὸ τροπάριον τῆς ἡμέρας.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Πρεσβείαις, Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὲς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Κύριε, ἐλέησον, *τρὶς*. Εὐλόγησον.

Καὶ ποιεῖ Ἀπόλυσιν κατὰ τὴν ἡμέραν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΝ ΑΣΘΕΝΩΝ.

Εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς, καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, λέγομεν τὸν παρόντα ψαλμὸν ΡΜΒ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιον τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστέν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὅθην ἐν ἡ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξέλοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου

ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Καί, εἰ βούλεται, τοὺς παρόντας ψαλμοὺς·

Ψαλμὸς ΚΒ'. 22.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκαί με κατεσκίνωσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με· τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. Ὁδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος σου, καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου· καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με, ὡσεὶ κράτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς ΚΣΤ'. 26.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπαρασπιστής τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω; Ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου. Οἱ θλιβόντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσοθένησαν καὶ ἔπεσαν. Ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδιά μου. Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλε-

μος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. Μίαν ἡτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω, τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ. Ὅτι ἔκρυσέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ· ἐν πέτρᾳ ὕψωσε με. Καὶ νῦν, ἰδοὺ, ὕψωσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθροὺς μου. Ἐκύκλωσα, καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ· ἄσω, καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ. Εἰσαύκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με, καὶ εἰσαύκουσόν μου. Σοὶ εἶπεν ἡ καρδιά μου, Κύριον ζητήσω, ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου, Κύριε, ζητήσω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου. Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. Νομοθέτησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. Μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανεστήσαν μοι μάρτυρες ἀδικοὶ, καὶ ἐφύευσαν τὴν ἀδικίαν ἐαυτῆ. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου, ἐν γῆ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδιά σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Ψαλμός ΕΖ' 67.

Ἄναστῆτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισούντες αὐτόν. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολούνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν· ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερψθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ θυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ· ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὄρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν. Ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὁ Θεὸς κατοικίῃει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ. Ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἐκπορευέσθαι σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. Γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ. Βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς, ὁ Θεός, τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ ἠσθένησε, οὐ δὲ κατηρτίσω αὐτήν. Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· ἠτοιμάσας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός. Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ. Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι οὐλα. Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀναμέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμένοι, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλω-

ρότητι χρυσοῦ. Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών. Ὅρος τοῦ Θεοῦ, ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον. Ἴνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὄρος, ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεός κατοικεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος. Τὸ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων, Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἐν τῷ ἁγίῳ. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἡχημαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις· καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι. Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατεσοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν. Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ Κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου. Πλήν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμυλείαις αὐτῶν. Εἶπε Κύριος· ἐκ Βασάν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης. Ὅπως ἂν βαφῆ ὁ ποὺς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ. Ἔθλωρηθησαν αἱ πορεῖαί σου, ὁ Θεός, αἱ πορεῖαι τοῦ Θεοῦ μου τοῦ βασιλέως, τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ. Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενα ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντας Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντας Ζαβουλών, ἄρχοντας Νεφθαλείμ. Ἐντειλαὶ ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει σου· δυνάμωσον, ὁ Θεός, τοῦτο, ὃ κατεργάσω ἐν ἡμῖν. Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ,

σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα. Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου, ἢ συναγωγῇ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμαμένους τῇ ἀργυρίῳ. Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα· ἤξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῇ Θεῷ. Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ἄσατε τῇ Θεῷ, φάλατε τῇ Κυρίῳ, τῇ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς. Ἴδού, δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως. Δότε δόξαν τῇ Θεῷ· ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῇ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀλληλούια, γ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, **μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.**

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῇ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῇ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια, Ἦχ. πλ. β'.

Μὴ καταπιστεύσης με, * ἀνθρωπίνη προστασία, * παναγία Δέσποινα, * ἀλλὰ δέξαι δέησιν * τοῦ οἰκέτου

σου. * θλίψεις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι * τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα. * σκέπην οὐ κέκτημαι, * οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἀθλιος * πάντοθεν πολεμούμενος, * καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, * ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, * μὴ μου παρίδης τὴν δέησιν, * τὸ συμφέρον ποιήσον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Δέσποινα, πρόσδεξαι * τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, * καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἶτα τὸν πεντηκοστὸν ψαλμὸν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖστον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἠμάρτην, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῇ κρίσει σου. Ἴδού γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδού γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἀθλήματα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντισθε με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅσπερ τεταπεινωμένα. Ἀποστρέψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου,

καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῆ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν. Ῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰvesίῃ σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔθωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῇ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῆτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀλληλοῦτα, **γ'.** Κύριε, ἐλέησον, **γ'.**

Εἶπα τὸν παρόντα Κανόνα.

Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, εἰς τοὺς Ἀσωμάτους, εἰς τοὺς Ἀποστόλους, καὶ εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους.

Ψδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Δεῦτε, λαοί, * ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, *

τῷ διελόντι θάλασσαν * καὶ ὀδηγήσονται * τὸν λαόν, ὃν ἀνήκε * δουλείας Αἰγυπτίων * ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου καὶ Κύριος, ἡ τῶν πιστῶν βοήθεια, τάχυνον ῥυσαί με τοῦ παρόντος κινδύνου, ὁ δοῦλός σου βοᾶ σοι, μόνε φιλόνηρωπε.

Ὁ τὴν ἡμῶν μόνος γινώσκων ἀσθενείαν, ἐκ τῆς παρουσίας θλίψεως καὶ τοῦ συνέχοντος ὀλεθρίου προφθάσας, ἐξάρπασον καὶ σῶσον, Σῶτερ, τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα.

Ἀγγελικαὶ τάξεις ἀύλων Δυνάμεων, σὺν Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι, καθικετεύσατε τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, κινδύνου βαρυτάτου ῥυσαί τὸν δοῦλον αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεστοκίον.

Ἡ τῶν πιστῶν καταφυγή, ἀειπάρθενε, ἡ κραταῖα βοήθεια ἡμῶν τῶν δούλων σου, τῆς παρουσίας ἀνάγκης τὸν δοῦλόν σου πρεσβεύεις λύτρωσαι, Δέσποινα.

Ψδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Στερῶσον ἡμᾶς ἐν σοί, Κύριε, * ὁ ξύλη * νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνοῦντων σε.

Τροπάρια.

Ὡς πάλαι Ἰακώβ τὸν σὸν θεράποντα ἐβόρω τῆς τοῦ Ἠσαΐ βασκανίας, οὕτω ῥυσαί τὸν οἰκέτην σου τῆς παρουσίας ἀνάγκης, ὡς φιλόνηρωπος.

Φιλάνθρωπε Σωτήρ, επικαλοῦμαι σε, ἐν θλίψει
υπάρχων καὶ ἀθυμία, μὴ παρίδῃς με τὸν δοῦλόν
σου, ἀλλὰ σπεῦσον καὶ ῥῦσαί με, ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα.

Ὁ μόνος ἀγαθός, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος, ὁ μό-
νος οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων
σου τὸν σὸν δοῦλον οἰκτεῖρας ἐλευθέρωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅν ἔτεκες, ἀγνή, Θεὸν ἱκέτευε, σὺν πᾶσιν Ἁγ-
γέλοις καὶ Ἀποστόλοις, σὺν Προφήταις τε καὶ Μάρ-
τυσιν, ἐκ κινδύνων τὸν δοῦλόν σου λυτρώσασθαι.

Εἰθ' οὕτω τὸν Εἰρμόν. Στερῆωσον ἡμᾶς . . .

Καὶ ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει τὸν ἀσθενῆ·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Καὶ ἡμεῖς τὸ Κύριε, ἐλέησον, γ'.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέ-
σεως ἀμαρτιῶν τοῦ δούλου (τῆς δούλης) τοῦ Θεοῦ,
ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν φυλάσῃ αὐτὸν (αὐτήν)
ἀπὸ πάσης νόσου ψυχῆς τε καὶ σώματος ἐπ' αὐτοῦ
(αὐτῆς) ἐπικειμένης, καὶ χάριση αὐτῷ (αὐτῇ) τὴν
πρότερον υγείαν καὶ ὁλοκληρίαν.

Καὶ ἡμεῖς· Κύριε, ἐλέησον, γ'.

Ἐκφώνησις·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόφρων Θεὸς ὑπάρχεις,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ

Ἰῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἡμεῖς· Ἀμήν.

Εἶτα Κάθισμα, Ἦχ. β'.

Πρεσβεία θερμή, * καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, *
ἐλέους πηγὴ, * τοῦ κόσμου καταφύγιον. * ἐκτενῶς βοῶ-
μέν σοι. * Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον * καὶ ἐκ κιν-
δύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, * ἢ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐλήλυθας * ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς, οὐκ ἁγ-
γελος, * ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος * σεσαρκωμένος, καὶ
ἔσωσας * ὅλον με τὸν ἄνθρωπον. * διὸ κραυγάζω σοι·
Δόξα * τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Τῷ λαίλαπι τῶν κινδύνων δεινῶς ῥιπιζόμενον
τὸν σὸν δοῦλον, Δέσποτα, καὶ τῷ πελάγει τῶν θλί-
ψεων νῦν κλυδωνιζόμενον, πρὸς γαληνότατον ὄρμον
καθοδηγήσον.

Οἱ θλίβοντες τὸν σὸν δοῦλον, Χριστέ, ἐπληθύν-
θησαν, καὶ γλώσσαν ἠκόννησαν καθάπερ δίστομον
μάχαιραν· ἶδε σὺν, φιλόφρων, καὶ ἐξ ἀδίκου θανά-
του τὸν σὸν δοῦλον λύτρωσαι.

Δόξα.

Ἀρχάγγελοι, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις καὶ Ἄγγελοι,
Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, Ὅσοι, Προφῆται καὶ Δίκαιοι
πάντες, δυσωπῆσατε ὑπὲρ τοῦ νῦν παναθλίως κινδυ-
νεύοντος.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, τῶν ἀνθρώπων ἐτοιμία βοήθεια, τὰ ἄγρια κύματα τῶν πειρασμῶν καταπράυνον, καὶ τὸν ἐν τῇ σκέπῃ σου καταφεύγοντα ἴσασαι δοῦλόν σου, Δέσποινα.

Ψδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, * καὶ τῶν αἰώνων ποιητής, Κύριε, * ἐν τῷ φωτὶ * τῶν σῶν προσταγμάτων * ἐδήγησον ἡμᾶς * ἐκτός σου γὰρ ἄλλον * Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Τροπάρια.

Ὁ Ἐζεκίου ποτὲ ἀποπληρώσας τὰς εὐχάς, Κύριε, καὶ τὴν ἐμὴν πλήρωσον ἐν τάχει, ὁ μόνος ἀγαθός· καὶ σῶσον τὸν δοῦλόν σου ἐκ πάσης κακώσεως.

Ὁ δι' Ἀγγέλου χειρὸς τὸν κορυφαῖον Μαθητήν, Κύριε, ἐκ φυλακῆς θείας δυναστεία ποτὲ ἐξαγαγών, βῦσαι τὸν δοῦλόν σου δεινῶς κινδυνεύοντα.

Δόξα.

Ἀγγελικαὶ στρατιαί, τῶν Ἀποστόλων, Προφητῶν δῆμός τε πανευκλεῶν Μαρτύρων, Ὁσίων, ὑπὲρ τοῦ ἐν δεινοῖς ὑπάρχοντος ἅμα πρεσβείαν ποιήσατε.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τάχυνον βῦσαι τὸν πιστὸν δοῦλόν σου τοῦ χαλεποῦ καὶ δεινοῦ κινδύνου τοῦ νῦν ἐπελθόντος, ἵνα σε δοξάζῃ καρδίᾳ καὶ στόματι.

Ψδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλοῦμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον * ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ὁ κητώας γαστρὸς λυτρωσάμενος πάλαι τὸν Προφήτην σου, Δέσποτα Κύριε, τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ἵνα πίσται καὶ πόθῳ δοξάζῃ σε.

Δανιὴλ ὡς ἐβρύσω λεόντων, Χριστέ, βῦσαι πονηρῶν ἐξ ἀνθρώπων νυνὶ καμὲ τὸν σὸν οἰκέτην, Δέσποτα, καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου ἀνάγαγε.

Δόξα.

Κινδυνεύοντα σῶσον τὸν δοῦλόν σου, Σῶτερ, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων δεήσεις, τῶν Προφητῶν, Μαρτύρων τε καὶ σοφῶν Μαθητῶν σου ἐντεύξεις.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ παρίθης δεινῶς χειμαζόμενον καὶ ἐξαπορούμενον, Κόρη, τὸν δοῦλόν σου· ἀλλὰ συνήθως λύτρωσαι προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σου, ἄχραντε.

Καὶ τὸν Εἰρμόν· Ἐν ἀβύσσῳ...

Εἰθ' οὕτω μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς τὸν ἀσθενῆ (εἰς σελ. 128).

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Προστασία * τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, * μεσιτεία * πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, * μὴ παρίθης * ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, * ἀλλὰ πρόφθα-

σον, ὡς ἀγαθή, * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. * Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, * καὶ σπεύσον εἰς σωτηρίαν, * ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, * Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Εἶτα τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν
τοῦ δ'. Ἦχος.

Ἐκ νεότητός μου * πολλὰ πολέμη' με πάθη * ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, * καὶ σῶσον, Σωτήρ μου. Δίς.

Οἱ μισοῦντες Σιών, * αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου. * ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ * ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. Δίς.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι * πάσα ψυχὴ ζωοῦται, * καὶ καθάρσει * ὑψοῦται, λαμπρύνεται * τῇ τριαδικῇ Μονάδι * ἱεροκρυφίως. Δίς.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον

Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, * ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Στίχος. Μακάριος ὁ συνίων ἐπὶ πτωχῶν καὶ πένητα, ἐν ἡμέρα πονηροῦ. ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος.

Ὁ Ἱερεύς. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Καὶ ἡμεῖς. Κύριε, ἐλέησον, ἐκ γ'.

Ὁ Ἱερεύς. Σοφία ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ ἡμεῖς. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεύς. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Καὶ ἡμεῖς. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεύς. Πρόσχωμεν.

Καὶ λέγει τὸ Εὐαγγέλιον (Κεφ. Η', 14-23).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν· καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτῷ. Ὀψίας δὲ γενομένης, προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν, ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἠσαίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεῦς, εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι, ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει τοῦ τὴν κεφαλὴν κλίνη. Ἄλλος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς. Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Και εὐθύς Δόξα. Ἦχος β'.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, * Τριάς ἢ ἐν Μονάδι, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἡμῶν ἐγκλημάτων.

Και νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἡμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα:

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Εἶτα λέγει τὸ Θεοτοκίον, Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῃ ἐκτενώς * νῦν προσδράμωμεν, * ἁμαρτολοὶ καὶ ταπεινοί, * καὶ προσπέσωμεν, * ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς * Δέσποινα, βοήθησον, * ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. * σπεῦσον, ἀπολύμεθα * ὑπὸ πλήθους πταισμάτων * μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς. * σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. ὕψωσον κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια. πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεοποιήνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ. προστασίαις τῶν τιμίων

ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων. ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων. τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ. τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων. τῶν δούλων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης. τοῦ Ἁγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, ἱκετεύομέν σε, πολυέλεε Κύριε. ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Και ἡμεῖς τὸ Κύριε, ἐλέησον, ιβ'.

Ἐκφώνησις:

Ἐλεεί καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἡμεῖς: Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰκόνος χρυσῆς * ἐν πεδίῳ Δειρᾷ * λατρευομένης, * οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν * ἀθεωτάτου προστάγματος. * μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, * θροσιζόμενοι ἔφαλλον * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ὡς πάλαι τοὺς τρεῖς ἐκ καμίνου τοῦ πυρὸς Παῖδας ἐβρύσω, βῦσαι, οἰκτίρμον, τὸν οἰκέτην σου, ὡς ἀγαθὸς δυσωποῦμέν σε, τῆς ἐπερχομένης ἀνάγκης καὶ τῆς φλογώσεως, Δέσποτα, τῶν ἀνυποίστων πειρασμῶν, ὅπως δοξάζῃ σε.

Ὁ μόνος εἰδὼς τὴν ἀσθενείαν, Χριστέ, τὴν ἀνθρωπίνην, ὁ ὑποδείξας ἐν ταῖς θλίψεσι τὰς παρακλήσεις, φιλόανθρωπε, βῦσαι τοῦ παρόντος κινδύνου καὶ τὸν οἰκέτην σου φάλλοντα· Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Ἀγγέλων πληθῦς, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Μαρτύρων θείων, καὶ Προπατόρων θεῖος σύλλογος, τὸν ἀγαθὸν δυσωπήσατε νῦν τὸν κοπιτὸν μεταστρέψαι εἰς χαρὰν τοῦ κραυγάζοντος· Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἐλπίς καὶ βοήθεια πιστῶν, Θεογεννητορ, σπεῦσον βοήθει τῇ οἰκίᾳ σου χειμαζομένη ταῖς θλίψεσι πάντοθεν καὶ ἠπορημένῃ καὶ ἐν ὀδύνῃ ὑπάρχοντι, καὶ καταφεύγοντι εἰς σὲ ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῃ τοῦ πυρὸς * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεὸν * ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Παύλου καὶ Σίλα τὰς εὐχὰς ὡς ἐδέξω καὶ δεσμῶν τούτους ἐβρύσω, καὶ ἡμῶν, ἀλεθῆμον, τῶν ἀναξίων νυνὶ βοώντων τὰς φωνὰς ἐπάκουσον, καὶ βῦσαι τὸν σὸν δοῦλον φθορὰς τε καὶ θανάτου.

Μὴ ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ τοῦ οἰκέτου σου, Χριστέ, τὸ πρόσωπόν σου, ἔτι θλίβομαι ταχύ· ἐπάκουσόν μου, Σωτήρ, καὶ βῦσαι τοῦ παρόντος κλύδωνος· δι' ἡμῶν βοᾶ σοι ὁ δοῦλός σου, οἰκτίρμον.

Δόξα.

Ταῖς ἰκασίαις, ὁ Θεός, τῶν αὐλῶν λειτουργῶν καὶ Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων χορείας, καὶ ἱερῶν Προφητῶν, Ὅσιων, Δικαίων ἀπάντων τε, βῦσαι τὸν σὸν δοῦλον τοῦ χαλεποῦ κινδύνου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ χριστιανῶν, βοηθὴ τῶν ἐν δεινοῖς χειμαζομένων, παναγία Παρθένε, μὴ ὑπερίδῃς τὸν σὸν οἰκέτην κινδύνοισι ποντούμενον, καὶ τῇ κραταιᾷ σου προσφυγόντα νῦν σκέπη.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, * τὸν ἀβρήτην σοφίᾳ * ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ * βρώσει φθορᾶς πεπτωκότα δεινῶς, * ἐξ ἀγίας Παρθένου * ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, * οἱ πιστοί, ὁμοφρόνως * ἐν ὕμνοισι μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Τὰ λυπηρὰ τοῦ σοῦ δούλου, τοῦ παρόντος κιν-

δύνου τὴν ζάλην τὴν πολλὴν καὶ χαλεπὴν, μεταποίησον, Δέσποτα· καὶ μετέτρεφον τούτου τὸ πένθος εἰς χαρὰν διηνεκὴ· ἵνα πίστει καὶ πόθῳ ἀπαύστως μεγαλύνῃ σε.

Σοὺ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν μὴ νικήσῃ, οἰκτίρμον, τὸ πλῆθος τῶν ἀμέτρων μου κακῶν, ἀλλὰ συνήθει ἐλέει σου δι' ἡμῶν σοι κραυγάζει ὁ δοῦλός σου· σῶσον καὶ ῥῦσαί με, Χριστέ, ἀπὸ βλάβης παντοίας, ὁ μόνος πολυέλκος.

Δόξα.

Φεῖσαί μου, Κύριε, φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, δυσωπεῖ σε Παρθένος ἢ σὲ κυοφορήσασα, Χριστέ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλῆθη καὶ τῶν Μαρτύρων σύλλογος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἵπαραγία Παρθένε, μετὰ τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν καὶ ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Μαρτύρων, καὶ Ὁσίων ἀπάντων, τὸν μόνον ὑπεράγαθον Θεὸν ἐκδυσωπήσατε ῥυθθῆναι κακώσεως τὸν δοῦλόν σου.

Εἰθ' οὕτως·

Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, * καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξότεραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως *

Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν· * τὴν ὄντως Θεοτόκον * σὲ μεγαλύνομεν.

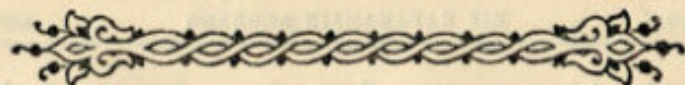
Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, * Πρόδρομε Κυρίου, * Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, * οἱ Ἅγιοι πάντες, * μετὰ τῆς Θεοτόκου * ποιήσατε πρεσβεΐαν * εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δέσποινα καὶ Μητέρα τοῦ Λυτρωτοῦ, * δέξαι παρακλήσεις * ἀναξίων σῶν οἰκετῶν, * ἵνα μεσιτεύσῃς * πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα· * ὦ Δέσποινα τοῦ κόσμου, * γενοῦ μεσίτρια.

Εἶτα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς τὸν ἀσθενῆ (εἰς σελ. 182) εἰθ' οὕτω λαμβάνει θρουαλλίδα, καὶ συναλείφει τὸν ἀσθενῆ, καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν·

Πάτερ ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματικῶν ἡμῶν, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτὸν ψυχικῆς τε καὶ σωματικῆς ἀσθενείας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ ζωοποίησον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον, ὅπως τὴν ὀφειλομένην σοὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνῃσιν ἐν ἀγαθοεργίαις ἀποπληροῖ· πρεσβεΐαις τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸν παρόντα
ψαλμὸν ΡΜΒ΄. 142.

Κύρια, εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εισάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εισέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνησθῆν ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτην. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι. Ταχὺ εισάκουσόν μου, Κύρια, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸνποίησάν μοι τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύρια, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύρια, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θελήμα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύρια, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου

ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῇ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμί.

Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν·

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια, Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῖς νῦν προσδράμωμεν, * ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, * καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, * κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· * Δέσποινα, βοήθησον, * ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· * σπεῦσον, ἀπολλύμεθα * ὑπὸ πλῆθους πταισμάτων· * μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· * σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεντήμεθα.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ ἕξτερον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκα, * τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· * εἰ μὴ γὰρ σὺ προϊστάσα προσβέβουσα, * τίς ἡμᾶς ἐβόβησεν * ἐκ τοσούτων κιν-

δύνων; * τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; *
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ. * σοὺς γὰρ δού-
λους σώξεις αἰεὶ * ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα τὸν ψαλμὸν Ν'. 50.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον
τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλείον πλύνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν
με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ
ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα,
ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς
ἐν τῇ κρίσειαί σε. Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφ-
θην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἀδύνατα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντισεῖς με
ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτισεῖς μοι ἀγαλλιάσιν καὶ
εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπό-
στρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου,
καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν κα-
θαράν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον
μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν
τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγερμονικῶ στήριξόν
με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ
σὲ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῶσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ

Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου
τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις,
καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι
εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον·
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ
ἐξουθενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε
εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλο-
καυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ψᾶ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Βίρμος.

Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, * καὶ τὴν αἴγυ-
πτίαν * μοχθηρίαν διαφυγὸν * ὁ Ἰσραηλίτης ἀνε-
βόα· * Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ἐπίψαλμα. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τροπάρια.

Πολλοὺς συνεχόμενος πειρασμοῖς * πρὸς σὲ κα-
ταφεύγω * σωτηρίαν ἐπιζητῶν, * ὦ Μήτηρ τοῦ Λό-
γου καὶ Παρθένε, * τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με
διάσωσον.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, * πολλῆς ἀθυ-
μίας * ἐμπιπλώσαί μου τὴν ψυχὴν· * εἰρήνευσον, Κό-
ρη, τῇ γαλήνῃ * τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πα-
νάμωμε.

Σωτήρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεὸν * δυσωπῶ, Παρ-

θένε, * λυτρωθήναι με τῶν δεινῶν. * σοὶ γὰρ νῦν προσεύγων ἀνατείνω * καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν * ἐπισκοπῆς θείας * καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ * ἀξίωσον, μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀφίδος * ὄροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, * σὺ με στερέωσον * ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, * τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Προστασίαν καὶ σκέπην * ζωῆς ἐμῆς τίθειμι * σέ, Θεογεννητορ Παρθένε. * σὺ με κυβέρνησον * πρὸς τὸν λιμένα σου, * τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνη πανόμνητε.

Ἰκετεύω, Παρθένε, * τὸν ψυχικὸν τάραχον * καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην * διασκεδάσαι μου. * σὺ γάρ, Θεόνυμφε, * τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, * τὸν Χριστὸν ἐκύησας, * μόνη πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα * τὸν τῶν καλῶν αἰτίον, * τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον * πᾶσιν ἀνάβλυσον. * πάντα γὰρ δύνασαι, * ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ * τὸν Χριστὸν κυήσασα, * Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀβρωστίαις * καὶ νοσοεῖς πάθεισι * ἐξεταζομένη, Παρθένε, * σὺ μοι βοήθησον. * τῶν ἱαμάτων γὰρ * ἀνελλιπῆ σε γινώσκω * θησαυρόν, Πανάμωμε, * καὶ ἀδαπάνητον.

Διάσωσον * ἀπὸ κινδύνων * τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, * ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν * εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀβρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον * ἐν εὐμενεῖα, * πανόμνητε Θεοτόκε, * ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν * τοῦ σώματος κάκωσιν, * καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Εἶτα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς ἐκείνων, δι' οὗς ἡ Παράκλησις γίνεται.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Καὶ ἡμεῖς τὸ Κύριε, ἐλέησον, γ'.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (Πάπα, Πατριάρχου, ἡ Μητροπολίτου, ἡ Ἀρχιεπισκόπου, ἡ Ἐπισκόπου, ἡ Ἀρχιεπισκόπου, ἡ Ἡγουμένου) ἡμῶν, τοῦ **θείνου**, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον, γ'.

Ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων λέγεται.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰαίας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου (τῆς δούλης) τοῦ Θεοῦ **(τοῦ ἡ τῆς θείνου)**, ὅπως Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν φυλάσῃ αὐτὸν (αὐτήν) ἀπὸ πάσης νόσου ψυχῆς τε καὶ σώματος ἐπ' αὐτοῦ (αὐτῆς) ἐπικαιμένης, καὶ χάρισῃ αὐτῇ (αὐτῇ) τὴν πρότερον υἰαίαν καὶ ὀλοκληρίαν.

Ἐπὶ τῶν ἔδοικορῶντων καὶ ἀποδημοῦντων λέγεται.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ **(τῶν θείνων)**, καὶ ὑπὲρ τοῦ βουθήναι αὐτοὺς ἀπὸ πειρατη-

ρίων και λησστηρίων και πάσης χειμασίας, ὑπὲρ τοῦ ἀποκαταστήσαι αὐτοὺς ἐν εἰρήνῃ και εὐρωστίᾳ, δικαιοσύνης πάσης πρόνοιαν ποιουμένους κατὰ τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολάς, και ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτοὺς πληρωτάς τῶν βιωτικῶν και ἐπουρανίων αὐτοῦ ἀγαθῶν.

Ἐπὲρ τῶν πλεόντων λέγεται·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ συνοδεῦσαι τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ (τοὺς δεῖνας), εἴτε διὰ θαλασσῶν ἢ λιμνῶν ἢ ὁδοποριῶν τὴν πορείαν ποιουμένους, και πάντας ἀποκαταστήσαι εἰς λιμένας σωτηρίας, και ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν σύμπλουν και συνοδοιπόρον αὐτῶν, και τὴν πορείαν αὐτῶν κατευοδῶσαι, και ἡμῶν τὴν παρεπιδημίαν τὴν ἐν τῇ βίῃ τούτῃ ἀχρεΐμαστον και ἀβλαβῆ διαφυλάξαι, και εἰπωμεν ὑπὲρ αὐτῶν·

Και ἡμεῖς τὸ Κύριε, ἐλέησον, γ'.

Ἐπειτα ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς·

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἢ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, και τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, και ἴλεως ἴλεως γενοῦ, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, και ἐλέησον ἡμᾶς· ἐλεήμων γὰρ και φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, και σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῇ Πατρὶ, και τῇ Υἱῷ, και τῇ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, και ἀεὶ, και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Και ἡμεῖς· Ἀμήν.

Κάθισμα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προσβεία θερμῇ * και τείχος ἀπροσμάχητον, * ἐλέους πηγῆ, * τοῦ κόσμου καταφύγιον, * ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· * Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασσον, * και ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, * ἢ μόνῃ ταχέως προστατεύουσα.

Ὁδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον * κατενόησα τὰ ἔργα σου, * και ἐδόξασά σου * τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, * ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, * και τὸν κλύδωνα κατεύνασον * τῶν ἐμῶν πταισμάτων, * Θεονώφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον * ἐπικαλουμένη τῆς σῆς παράσχου μοι, * ἢ τὸν εὐσπλαγχνον κυήσασα, * και Σωτῆρα πάντων * τῶν ὑμνούστων σε.

Ἀπολαύοντες, Πάναγνε, * τῶν σῶν δωρημάτων, σοὶ χαριστήριον * ἀναμέλομεν ἐφύμνιον, * οἱ γινώσκοντές σε * Θεομήτορα.

Οἱ ἐλπίδα και στήριγμα * και τῆς σωτηρίας τείχος ἀκράδαντον * κεκτημένοι σε, Πανύμνητε, * δυσχερείας πάσης * ἐκλυτρούμεθα.

Ὁδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Φώτισον ἡμᾶς * τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, * και τῇ βραχίονί σου τῇ ὑψηλῇ * τὴν σὴν εἰρήνην * παράσχου ἡμῖν, φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Ἐμπλήσον, Ἄγνή, * εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, * τὴν σὴν ἀκίρατον διδοῦσα χαράν, * τῆς εὐφροσύνης * ἣ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς * ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε ἄγνή, * ἣ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, * καὶ τὴν εἰρήνην * τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λῦσον τὴν ἀχλὺν * τῶν πταισμάτων μου, Θεό-
νυμφε, * τῇ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, * ἣ φῶς
τεκοῦσα * τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἰασαι, Ἄγνή, * τῶν παιθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, * ἐπισκοπῆς σου ἀξιόσασα, * καὶ τὴν ὑγείαν * τῇ πρεσβεΐᾳ σου παράσχου μοι.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, * καὶ αὐτῇ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, * καὶ ἡ ζωὴ μου τῇ Ἄδῃ προσήγγισα * καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς * Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὅς ἐσωσεν, * ἑαυτὸν ἐκδεδωκώς τῇ θανάτῳ, * τὴν τῇ φθορᾷ * καὶ θανάτῳ μου φύσιν * κατασχεθεῖσαν, Παρθένε, δυσώπησον * τὸν Κύριόν σου καὶ Ἰὺν * τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με βύσσοιθαι.

Προστάτην σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, * καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, * τῶν πειρασμῶν * δια-

λύουσιν ὄχλον, * καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσιν, * καὶ δέομαι διαπαντὸς * ἐκ φθορᾶς τῶν παιθῶν μου βύσθηναί με.

Ὡς τείχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, * καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, * καὶ πλατυσμὸν * ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη, * καὶ τῇ φωτὶ σου ἀει ἀγαλλόμεθα. * Ὡ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς * τῶν παιθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, * καὶ οὐκ ἔστιν ἴσως τῇ σαρκί μου * ἀλλ' ἡ Θεὸν * καὶ Σωτήρα τοῦ κόσμου, * καὶ τὸν λυτήρα τῶν νόσων κηρύσασα, * σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς * ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον * ἀπὸ κινδύνων * τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, * ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν * εἰς σὲ καταφεύγομεν, * ὡς ἀβύνητον τείχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον * ἐν εὐμενεΐᾳ, * πανύμνητε Θεοτόκα, * ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν * τοῦ σώματος κάκωσιν, * καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει, ὡς δεδήλωται (εἰς σελ. 199).

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν. Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Προστασία * τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, * μεσιτεία * πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, * μὴ παράδοξος * ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, * ἀλλὰ πρόφθασσον, ὡς ἀγαθὴ, * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. * Τάχυνον εἰς πρεσβεΐαν, * καὶ σπεῦσον εἰς σωτηρίαν, * ἣ προστατεύουσα ἀεὶ, * Θεοτόκα, τῶν τιμώντων σε.

Εἶτα τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχος.

Ἐκ νεότητός μου * πολλά πολέμησέ με πάθῃ *
ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, * καὶ σῶσον, Σωτήρ μου. Δίς.

Οἱ μισοῦντες Σιών, * αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυ-
ρίου * ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσσηθε * ἀπεξηραμμένοι. Δίς.

Δέξα.

Ἄγιε Πνεύματι * πάσα φυγὴ ζωοῦται, * καὶ
καθάρσαι * ὑψοῦται, λαμπρύνεται * τῇ τριαδικῇ Μο-
νάδι * ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι * ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος
ρεῖθρα, * ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν * πρὸς ζωο-
γονίαν.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου * ἐν πάσῃ γε-
νεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Ἄκουσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλίνον
τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ
οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς
τοῦ κάλλους σου.

Ὁ Διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς
τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύωμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον, ἐκ γ'.

Ὁ Ἱερεὺς· Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πάσι.

Ὁ Χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγ-
γγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον. (Κεφ. Α', 39-49, 56).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ
ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν
Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ
ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν
ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ
βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύμα-
τος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ με-
γάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ
εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν
μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς
με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ
σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλ-
λιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσα-
σα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ πα-
ρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ φυγὴ
μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ
τῷ Θεῷ τῷ Σωτήρῳ μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν
ταπεινώσειν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πάσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι
μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὥσαι μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ἡμεῖς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς: Δόξα. Ἦχος β'.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, * Τριάς ἢ ἐν Μονάδι, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἡμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἀλεῖμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἡμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα:

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μὴ καταπιστεύσης με, * ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, * Παναγία Δέσποινα, * ἀλλὰ δέξαι δέησιν * τοῦ οἰκέτου σου. * θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι * τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα. * σκέπην οὐ κέκτημαι, * οὐδὲ τοῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος * πάντοθεν πολιοῦμένος, * καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, * ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, * μὴ μου παρίδῃς τὴν δέησιν, * τὸ συμφέρον ποιήσον.

Θεοτοκία.

Οὐδαίς προστρέχων ἐπὶ σοὶ * κατασχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, * ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε. *

ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, * καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, * πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ * τῶν θλιβομένων, * ἀπαλλαγὴ * τῶν ἀσθενούντων * ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, * σῶζε πόλιν καὶ λαόν, * τῶν πολιοῦμένων * ἢ εἰρήνη. * τῶν χειμαζομένων * ἢ γαλήνη, * ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας χριστιανῶν ἐρ-
θοδόξων, καὶ κατάπεψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλοῦσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου· τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων τῶν δαίμων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατέρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων·

ἱκετεύομέν σε, πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν θεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ἡμεῖς τὸ Κύριε, ἐλέησον, εἰ΄.

Ἐκφώνησις:

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἡμεῖς: Ἀμήν.

Καὶ ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας * καταντήσαντες Παῖδες, * ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, * τῇ πίστει τῆς Τριάδος * τὴν φλόγα τῆς καμίνου * κατεπάτησαν ψάλλοντες. * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν * ὡς ἠθέλησας, Σῶτερ, * οἰκονομήσασθαι, * ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου * κατήκησας τῷ κόσμῳ, * ἣν προστάτην ἀνέδειξας. * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἀλέους, * ὅν ἐγέννησας, Μήτηρ, * νῦν ἐκδυσώπησον * ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων * φυχῆς τε μολυσμάτων * τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, * καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας * τὴν σὲ κύνισαν, * καὶ πύργον ἀσφαλείας, * καὶ θύ-

ραν μετανοίας * τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας. * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, * καὶ ψυχῶν ἀβρωστίας, * Θεογεννήτρια, * τῶν πόθῳ προσιόντων * τῇ σκέπῃ σου τῇ θεῖᾳ * θεραπεύειν ἀξίωσον, * ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν * ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, * ὃν ὑμνοῦσι * στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τοὺς βογηθείας τῆς παρὰ σου * θεομένους * μὴ παρίδης, Παρθένε, ὑμνοῦντας * καὶ ὑπερυψοῦντας * σέ, Κόρη, εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἱαμάτων τὸ δαφιλὲς * ἐπιχέεις * τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε, Παρθένε, * καὶ ὑπερυψοῦσι * τὸν ἄφραστον σου τόκον.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς * ἰατρεύεις, * καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας, Παρθένε, * ἵνα σε δοξάζω * τὴν κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς * ἐκδιώκεις, * καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, Παρθένε. * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον σὲ ὁμολογοῦμεν * οἱ διὰ σοῦ σωσωμένοι, * Παρθένε ἀγνή, * σὺν ἀσωμάτοις χορείαις * σὲ μεγαλύνοντες.

Τροπάρια.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων * μὴ ἀποποιήσῃ, * ἢ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου * πᾶν δάκρυον * ἀφηρηκότα, Παρθένε, * Χριστὸν κηύσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν * πλήρωσον, Παρθένε, * ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη * τὸ πλήρωμα, * τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην * ἐξαφανίσασα.

Διμῆν καὶ προστασία * τῶν σοι προσφευγόντων * γενοῦ, Παρθένε, καὶ τείχος * ἀκράδαντον, * καταφυγή τε καὶ σκέπη * καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτῖσι * λάμπρυνον, Παρθένε, * τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας * διώκουσα, * τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον * σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ * τῆ τῆς ἀσθενείας * ταπεινωθέντα, Παρθένε, * θεραπεύσον, * ἐξ ἀβρωστίας εἰς βῶσιν * μετασκευάζουσα.

Καὶ εὐθύς: Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, * καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν * τὴν ὄντως Θεοτόκον * σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ θυμῷ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον, καὶ τὸν λαόν, ἢ τὸν οἶκον, ὅπου φάλλεται ἡ Παράκλησις: καὶ ἡμεῖς φάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Ἦχος πλ. β'. Τὴν τιμιωτέραν.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν * καὶ καθαρωτέ-

ραν * λαμπηρόνων ἡλιακῶν, * τὴν λυτρωσαμένην * ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, * τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου * ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἀμαρτιῶν * ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, * ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ * πρὸς σὲ καταφεύγω * τὴν Κεχαριτωμένην * ἐλπίς ἀπηλπισμένων, * σὺ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ Μητέρα τοῦ Λυτρωτοῦ, * δέξαι παρακλήσεις * ἀναξίων σῶν οἰκετῶν, * ἵνα μεσιτεύσῃς * πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα * ὦ Δέσποινα τοῦ κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν * νῦν τῇ πανυμνήτῳ * Θεοτόκῳ χαρμονικῶς * μετὰ τοῦ Προδρόμου, * καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, * δυσώπει, Θεοτόκε, * τοῦ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Ἄλλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, * τῶν μὴ προσκυνοῦντων * τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτήν, * τὴν ἱστορηθεῖσαν * ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου * Λουκᾶ ἱερωτάτου, * τὴν Ὁδηγήτριαν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, * Πρόδρομο Κυρίου, * Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, * οἱ Ἅγιοι πάντες, * μετὰ τῆς Θεοτόκου, * ποιήσατε προσβαίαν * εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς... Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστιν... Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, * ἐλέησον ἡμᾶς * πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, * ταύτην σοὶ τὴν ἰκεσίαν,

ὡς Δεσπότη, * οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφερόμεν * ἐλέγησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύρια, ἐλέγησον ἡμᾶς * ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήμεν * μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, * μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν * ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, * καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ ἡμεῖς λαὸς σου * πάντες ἔργα χειρῶν σου, * καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλιν * ἀνοιξον ἡμῖν, * εὐλογημένη Θεοτόκε * ἐλπίζοντες εἰς σὲ * μὴ ἀστοχήσωμεν * βυσθεῖνμεν διὰ σοῦ * τῶν περιστάσεων * σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ὁ Ἱερεὺς·

Ἐλέγησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου... (εἰς σελ. 199).

Καὶ μνημονεύσας πάλιν, ὑπὲρ ὧν ἡ Παράκλησις γίνεται, ποιεῖ τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν.

Μετ' αὐτὴν δέ, ἐν δομῇ οἱ Ἀδελφοὶ ἀσπάζονται τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλοντα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων * προστατεύεις, Ἀγαθή, * τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει * τῇ κραταίᾳ σου χειρὶ * ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν * ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, * ἐν κινδύ-

νοις καὶ θλίψεσιν, * ἀεὶ μεσιτεῖαν, * οἱ κατακαμπτόμενοι * ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. * Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου * ἔθεν σοὶ προπίπτομεν Ῥῦσαι * πάσης περιστάσεως τοῦς δούλους σου.

Ὁμοίον.

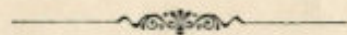
Πάντων * θλιβομένων ἢ χαρά, * καὶ ἀδικουμένων προστάτις, * καὶ πενομένων τροφή, * ξένων τε παράκλησις, * καὶ βακτηρία τυφλῶν, * ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, * καταπονουμένων * σκέπη καὶ ἀντίληψις, * καὶ ὀρφανῶν βοηθός, * Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου * σὺ ὑπάρχεις * Ἀχραντε, σπεῦσον, * δυσωποῦμεν, ῥύσασθαι τοῦς δούλους σου.

Ἦχος πλ. δ'.

Δέσποινα, πρόσδεξαι * τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, * καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, * Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

... and the people of the land ...

... and the people of the land ...

... and the people of the land ...

... and the people of the land ...

... and the people of the land ...

... and the people of the land ...

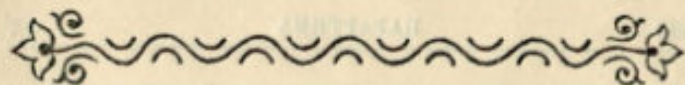

Faint, illegible text in the upper portion of the page.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Faint, illegible text in the lower portion of the page.

Faint, illegible text at the bottom of the page.

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ ΕΞΩ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Λαβὼν τὸ Ἐπιτραχήλιον, ὁ Ἱερεὺς ἀνοίγει τὴν θύραν τοῦ ἁγίου βήματος, καὶ ποιεῖ Εὐλογητόν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Καὶ ἐξαπλοῖ τὸ Ἀντιμῆνσιον ἢ τὸ Εὐλητόν, καὶ λαβὼν τὸν ἅγιον Ἄρτον ἐκ τοῦ Ἀρτοποιίου, τίθει αὐτὸν μετ' εὐλαβείας πολλῆς ἐν τῇ ἁγίῳ Δίσκῳ, καὶ βάλλει, εἰ δυνατόν, εἰς τὸ ἅγιον Ποτήριον οἴνου. Καὶ ἐξεληθὼν εἰς τὴν θύραν, καὶ ὄψων αὐτό, λέγει·

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Εἶτα τὰς Εὐχὰς ταύτας·

Πιστεύω, Κύρια, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐληθὼν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὃν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἐπι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, καὶ τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου· ἐλέησόν με, καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξιῶσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἄφραϊν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνῶν με παράλαβε· σὺ μὴ γὰρ τοῖς ἐχ-

θροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω,
καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ἐμολογῶ σοι·
Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μή μοι εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα γένοιτο ἡ
μετάληψις τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων, Κύριε, ἀλλ'
εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Καὶ μεταλαμβάνουσιν οἱ πιστοὶ κατὰ τὸ ἔθος.

**Τῆς δὲ μεταλήψεως τελειωθείσης, εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς
λέγων·**

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν σου.

**Εἶτα ἡ μικρὰ συναπτὴ· Ὁρθοί, μεταλαβόντες... ὡς
ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ, ἢ τὸ Νῦν ἀπολύεις... Δόξα...
Καὶ νῦν...**

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ ΤΩΝ ΝΗΠΙΩΝ.

Ὁ Ἱερεὺς, λαβὼν μετὰ τῆς λαβίδος ἀπὸ τοῦ ἁγίου
Ποτηρίου ἐκ τοῦ τιμίου Αἵματος, μεταδίδωσι τῷ παιδίῳ,
λέγων·

Μεταλαμβάνει τὸ παιδίον (ὁ δεῖνα) τὸ τιμιον
καὶ ἅγιον Αἷμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Τὸ παρὸν βιβλίον, Ἁγιασματάριον, τεύχος πρῶτον, τετύ-
πεται ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Κρυπτοφέρρης, ἀρχιερα-
τεύοντος Πίου τοῦ Δωδεκάτου τοῦ παναγιωτάτου Πάπα τῆς
Παλαιᾶς Ῥώμης, ἐπιμελεῖα μὲν καὶ διορθώσει τῆς
παρὰ τοῦ Ἱεροῦ Συμβουλίου τῆς Ἀνατολικῆς
Ἐκκλησίας ὀρισθείσης Ἐπιτροπῆς, ἀναλώ-
μασι δὲ τῆς Ἁγίας Ἐδρας, ἐν ἔτει
ἀπὸ μὲν κτίσεως κόσμου ᾿ζυξβ',
τῆς δὲ ἐνσάρχου οἰκονομίας
,αχγνδ', μηνὶ Ἀπριλίῳ.

